

နတ်သမီးသိုက် ရုခိုင်ရာဇဝင်

နမောတဿ-ဘဂဝတော -အာရဟတော-သပ္ပာသံဗုဒ္ဓဿ။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်-ဗျာဒိတ်တော်။

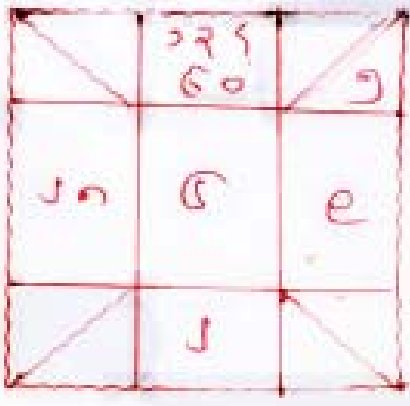
အစိန္တေယျ- သုံးလူရှင်သည်-စည်ပင်သာမော-စမ်းရေပေါယယ်-ပလလေးတောမြိုင်ညို၌-ဝါဆိုတော်မူသော အခါ-

- ၁။ ပလလေးဆင်မင်းသည် ကြာပန်းဖြင့် ပူဇော်လေ၏။
 - ၂။ သောမကြွက်မင်းသည် မြေဇာပန်း၊ ဗန္ဓရသရက်သီးဖြင့် ပူဇော်လေ၏။
 - ၃။ ကေသရကျေးမင်းသည် ဗန္ဓရသရက်သီး၊ စံဖြင့် ပူဇော်၏။
 - ၄။ မဟိန္ဒကျွဲမင်းသည် စံကားပန်းဖြင့် ပူဇော်လေ၏။
- ထိုလေးဦးပူဇော်ရာတွင်-ညီတော်အာနန္ဒာက နောင်ဖြစ်လတုံသော ဗာဒိတ်စကားကို မိန့်ကြားတော်မူပါဘုရားဟု လျှောက်ထားလေလျှင်၊ အနန္ဒာ-ငါဘုရား ပရိတ်နိဗ္ဗာန်စံလွန်ပြီးသည်နောက် သာသနာ နှစ်ထောင်ကျော်ရှိလျှင်-
- ၁။ ပလလေးဆင်မင်းသည် ၊ သုနာပရံတပုဒီပအတိုင်း၌ ငါ၏သာသနာကို ကြည်ညိုသော ဗြဟ္မာလူမျိုး မုဆိုးဆက်ဖြစ်လိမ့်မည်။
 - ၂။ သောမကြွက်မင်းသည် အိန္ဒိယတိုင်း၌ သောင်းကြမ်းကောက်ကျစ်သောဉာဏ်ဖြင့် ထီးဆောင်းမင်းမျိုးတို့ကို လုယက်ဖျက်ဆီးနိုင်သော မိစ္ဆာလူမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။
 - ၃။ ကေသရကျေးမင်းသည် ပင်လယ်ထွန်းသော ကျွန်းများတွင် ယန္တရားစက်အမျိုးမျိုးတို့ကို တတ်ကျွမ်း လိမ္မာသော လူမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။
 - ၄။ မဟိန္ဒကျွဲမင်းသည် မုဆိုးဆက်မင်းမျိုး၌၊ ကျော်ဇောသော မင်းမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ စင်္ကြာအမည်တွင်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သာသနာ ၂၀၀၀ကျော်ရှိလျှင် အင်းကိုဟင်္သာဖျက်လိမ့်မည်။ ဟင်္သာကို မုဆိုးလေးနှင့် ပစ်လိမ့်မည်။ မုဆိုးကို ထီးရိုးရိုက်လိမ့်မည်။ ထီးရိုးကို မိုဖမ်းကြိုးပစ်လိမ့်မည်။

နတ်သမီး ၉၉ ယောက်ဆိုသော ၉၉-စောင်၊ နတ်သား ၉၉-ယောက်ဆိုသော ၉၉-စောင်၊ ဓာတ်သိုက်-၁၂-စောင်၊ ဗျာဒိတ်သိုက် ၁၂-ခန်း။

ရသေ့၊ ဆတ်မ၊ ဘီလူး၊ ဘားမဲ့၊ သိကြား၊ ငမုန်ကန်း၊ ဂဝန်ပတိ၊ နတ်သမီး-နတ်သား၊ ဗျာဒိတ်အရ အစရှိသော သိုက်တို့သည်လည်း မှန်ပါသည်။

မြောက်ဦးနတ်သမီးနှင့် အဂ္ဂစိန္တေယဆရာတော် အမေး အဖြေ။
 ဩလေ-ဖပိတာလေ-လက်တွဲရာ-အိမ်ကြီးရာလည်း တဆောင်းဝှမ်းဝှမ်းပြောင်သည်၊ ဆောင်ဝင်တန်းပြင်း ဝေလင်းခေါင်ဆိုက်-နာဂရာဇ်ဆင်ဝင်-ပြောလက်တင်မှာ-မောင်ရှင်ပျော်ပါ။
 သလွန်ကောင်းကေ-ပြုတင်းပါးမှာ-ငှက်ကဝါလေ-မြေလာမစေး၊ အိမ်တော်ဦးမှာ-တညီးညီးနှင့်-
 ဘမ်းခါ၊ ဘမ်းခါ၊ ကဝါနက်ကို အရစည်လို့-ဘမ်းလို့ရကေ၊ ကဝါနက်ကို-ဇာပြုမေလေ။
 ဘမ်းလို့ရကေ-ကဝါနက်ကို အတောင်များမှာ-ရွှေချမေ နှုပ်သီးဖျားမှာ-ငွေချမေ-ခြိုင်နှင့်လှောင်ကေ-
 လက်ဆောင်နှမ-ဘုန်းသစ်ပေါ်ကေ- မောင်တော်ရောက်ကေ-ဆက်စေရာလေ။ ကဝါနွဲ့နောင်း၊ ငှက်နှစ်ကောင်ကို-
 လက်ဆောင်ဆက်မေ။
 ဘမ်းလပ်တေကား၊ အဂေါင်းထီးထီး၊ အမြီးကားကား၊ ကဝါကြီးကို ဘမ်းမရလို့-လှသည်အနေ-ကဝါငယ်လေ
 တွန်မြေတောက်တောက် လက်သို့ရောက်ကေ-ကြည့်ရောက်ညီညာ-ငှက်လိမ္မာကေ-ကဝါညိုမြ အချိန်တန်ကေ-
 လက်တော်ထက်မှာ-ကြင်းပြုရေ-
 ဗျာဒိတ်ရမင်း။
 သောမကြွက်မင်း၊ ကေသရကျေးမင်းနှင့် မဟိန္ဒကျွဲမင်း တွေ့ကြမည်။
 ငလက်ရုံးအမှာ-မဟာမုဏိသိန်တော်ကို ဆောက်သောအခါ
 ထုတ်စမေတွင် ကျီးမောင်နှံတဘက်တချက်ထား၊ ထိုအတွက်ကြောင့် ကျီးမောင်နှံကို မိတ်လုပ်ရမည်။

နတ်သမီးသိုက်

အားအန်ကြီးလျက်၊ စေရာအကြား၊ ထိပ်ထဲထားသည်။ ဆင်ပြောင်ကြီးသား ကျားမြေးခွေးစားအံ့၊ ချောင်းသည် တိန်သံကြားဗလိက မြင်းပြန်၊ အရံလျှောက်၍-(ကျားဝါနန်ဆွတ်သိုစ်တွင်) ညွတ်ကွင်းပျင်သည် ခန်မနား။ အကြံမတတ်-တီတီတွက်ကာ-ဆင်နှင့်မြေခွေးနင်း၍ပြေးသည်။ တလံကြား-လိမ္မာဆယ်မျက်နှာကို-ပျင်နိုင်စေ။

အတွင်းကံမှာ-ကြာနီဆောင်သောင်း-ကြာကောင်းတောင်ရာ၊ ပွင့်သောအခါလည်း-မေတို့ပန်ရာ-ပဒုမ္မာလည်း-ကြာတမျိုး ယင်းကြာမျိုးကား- သာယောင့်သာယာ-ရခိုင်မှာသာ ပွင့်ပါသည်။ ယင်းကြာပွင့်ကို-နဂါးအရ ကြီးလတ်။ နဂါးမရ-တံခိုးကြီးစွာ ကြသော်သာလျှင်ရလိမ့်မည်။ ကြာပွင့်ပန်းမြောက်-ခြင်သော်ဟောက်က-ချောက်ချောက်ချာချာ-ရပ်တစ်ပါးသို့-ကြားလိမ့်မည်။ ဂဠုခြေမ-ကျိုးလိမ့်မည်။ ချိုယိုင်းလန်ဖြတ်ပြန်လိမ့်မည်။ ခြိုးသေသောက် ဖောက်ဖောက် သွေးသားစားလိမ့်မည်။

လူရှင်တမ္မေ့မေ့-နဂါးဂဠု-အတူစုရာ-မနေရရာ- နဂါးနေရာ-ယမုံနာ-ဂဠုနေရာ တောင်ထိပ်ချာ-တောနေ ဝန်းကျင်-ကျားသမင်-ကြံဆင်မြေခွေး-မျောက်ထီး-ခြင်သော်နွားနောက်ဂဠု- အောက်ကခေါင်စကား-ဂဠုနှုပ်သီး-လုံးပတ် ကြီးသည် ထန်းလုံးရို-တချက်ဟောက်သော်-ဦးလျှောက်ဗရန်းဗရာ-

နဂါးခန္ဓာရှေ့လေပါလည်း နန်းထက်တွင် ဝါလည်း ထပ်မှတ် သိတင်းကျွတ်ရက်စနေ-ပြည်သူထက်ဝန်း-ရဟန်းလူရှင်ခံမြောက်ခြင်းကား၊ ဆွမ်းထမင်းကို မဝင်လတ်၊ ဝတ်စားသန့်လင့်လူမြင့်မြင့်လည်း၊ ဝမ်းရွှင်နုလုံးရိုလတ်။

အနောက်ဘက်က တိတ်တက်သည်၊ ဝမ်းဝမ်းနက်၊ ထွက်လို့ကြည့်လိုက်ဖို့ပျင်၊ စွန်းနားကြီးသွတ်၊ တူးပြိုပြတ်၍ အညီယုံလတ်။

တောင်ကမိန်းမ-လင်မရသည်-ယောက်မယက်တုံပေတကား၊ ယောက်မပြောင်းပြန်၊ ပါးတွင်မှန်သည်၊ မျက်ဆံ ကန်းပြီးတကား၊ ဤသို့မှာထား-စေကားကို-ကျင့်တတ်မှုကား-သဒ္ဓါန်အမျိုး၊ သုံးကြိုး၍၊ တိုးလတ်၊ တခြားမိန်းမနှင့်-ရခိုင်စည်ပင်များပါစေ၊ မြောက်မှန်နတ်ကြီး ရောင်တော်ပြီးသည် သေလှစေ။ ဟူရားပေဒင်သိမြင်ဆရာများသည်၊ ငြိအသွားကို မသိပါ။

တသာနက္ခတ်မသိတတ်-ဆိုရာအချက်ချက်။ မြောက်ဦးသက်လွတ်တွင်းအမြတ်ကို၊ မထိန်အပ်ဟေ့လူများတို့၊ အိုးလည်းထက်ခြမ်းကွဲလတ်။ ရွှေလည်း အလိုခြောက်လတ်၊ သွေးရေစီးမျှသတ်ကြလတ်၊ သတ်၍ရွာသူဥပါတ်ဖြစ်လတ်၊ ဆုံကြီးအလုံး ဖြစ်လတ်၊ ပြည်သူဆင်းရဲနစ်လတ်။

တောင်ညိုရှေ့ဘက်၊ မော်ကွန်းထက်၍ အသက်လွတ်လတ်၊ တံခွန်းဆိမ်း၊ တဦးဦးလျှင်၊ မပြတ်စေ၏။ ရန်သူ တကာ-ဆယ်မျက်နှာကလာဝန်၊ ခြံဝတ်ဆိုင်ဆိုင်-တတိုင်တာချ၊ ဆင်တွေချလတ်၊ တိုင်းကားပြည်ရွာ- ဝပြောသာယာသည် ဖြစ်လတ်၊ မင်းလည်းသက်ရှေ့ နန်းထက်သုံးဆယ် နေလတ်၊ ဤသို့မှာထား ငါ့စကားကို မှတ်တုံငြားမှု၊ ပြည်သားဒုက္ခ၊ ရန်စစ်ထ၍၊ ဝတ်ကြလှလက်၊ သူခိုးထွက်အံ့၊ မချွတ်ရာ-မင်းလည်းသက်တို့၊ လနစ်ကိုလည်း ရေလတ်၊ သူဆင်းရဲများလျှင်၊ မကင်းသေပျောက်များလတ်၊ ကျွဲနွားခြေရာ၊ မြေကမ္ဘာထက်၊ ရှာလည်းမရ-ရှိလတ်၊ သင်္ကန်းဖျင်နှင့်၊ ရဟန်းဟန်လည်း၊ အိမ်တိုင်းလှည့်လေ-များလတ်၊ စကားတိုင်ပင်၊ ဆင်ခြင်ပညာများလတ်၊ ပြည်တိုင်းကား၌နေသော ရွာသားကား၊ ဂရုဏာ အခမ်းအကျည်အလယ်လွတ်မည်။

သက်နှင့်တိုင်ပင် ပြည်တခွင်လည်း ပြုစုလို၊ နောက်ကရေကိုပိုက်၊ ရင်၌သားကိုကြိုက်၊ နဖူးလက်ခမ်းမလှန်စေ၏။

ထပ်နံစလှည့်၊ ခံပိုးလည်း သောက်၊ မျောက်မျောက်ရယ်စရာ၊ မမှားမယွင်း၊ နှလုံးသွင်းသည်၊ မြလှစေ။

မှတ်သမီးပေါင်းဆင်၊ သံဂျေဝင်းနှင့်၊ စားမည်အလိုချောင်း၊ ထူးထူးလေလေ၊ ငှက်ငယ်မြေသည်၊ တုံတုံမင်မင်
ငှက်မင်းအသံ-တရံကြားက၊ တောင်ကြောင်းဘဏ်းတတ်ချော်သိလျက်၊ ကိစ္စကုတ်တောင်ရင်း၊ တောကြောင်ရင်းက၊
မကြွင်းစေ၏။ အများရေခါ၊ လက်တို့ပါ၊ မှာခဲ့လျက်ပင်၊ လူမျိုးငိုသော်၊ ကိုရလျက်၊ သားဆိုးနှမအုံးပင်ရင်းက မငိုရ။

တပြင် နှစ်ပြင်၊ ကြည့်မမြင်သည်၊ ရှင်းလည်းခက်တေကျလတ်၊ ငါ၏မှာထား၊ ငါစကားကို၊ ကျင့်တတ်စေ၊
ပညာရှိနှင့် နီးနှောဖွေ၊ အကျိုးကိုလိုသောသူကိုပေး၊ ရေးသည်အပြစ်မရမြင်ပိတ်၊ ဆိုခဲ့ဆိုခက် စကားပျက်ကို၊
ပင်းပျက်ပျက်-ကမ္ဘာမြေထက် သွေးခြက်ခြက်ကို၊ ရေနှင့်မျှော်ရောင် မွေးညွန့်သက်သာ၊ မွေးညွက်ကို၊ မေနှင့်ဖော်သူ
လျှော်ချေ။ ပစ်ကကားကို မစေ၏။ ဖရုံသီးတုံးထက် မသီးစေ၏။

နှစ်ဘက်အကြား၊ ဘယ်ဘောင်နားတွင်၊ နဂါးနေမှတ်၊ ပြည်အရပ်လည်း ရှိလတ်၊ နဂါးအိမ်ထက်တက်လတ်၊
နဂါးနေပြည်အရပ်၌ ရှိလတ်။ ဤသို့ ဒုစရိုက်ကိန်းလိုက်ခန့်ကြောင့်၊ ဖြစ်လတ်သောခါ၊ ဆွေချာမျိုးရင်း၊ မိမင်းဘခင်
လင်နှင့်မယား၊ သားနှင့်အဘ၊ ညီနှင့်အစ်ကိုမျိုးတို့လည်း အလိုမတူ ရန်သူအလား၊ အသားချင်းချင်း စားလျက် ဤသို့
မနှစ်လို၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့လျက်၊ ပြိုက်ပျက်မကွာ၊ မကြေအညာကျွန်မပါသို့ နေရာအရပ်၊ စိတ်ဒုက္ခကြောင့်၊ အပြင်းအထန်၊
ပခုံးဝန်နှင့် မကျနေည ဆောင်းလနေ့မိုသ်း၊ မြေလျှိုးခိုးမှင်ဝင်ကောင်းမတတ်-ငတ်မွတ်ထန်ပြင်း၊ တိုင်းခွင်ခြားသီး၊
ရွာကြီးရွာငယ်၊ လေးနွယ်မျိုးပြား ရပ်လေးပါးက ကုလားမြန်မာ၊ များစွာတလိုင်း၊ အရိုင်းသက်မြို့ အကုံး-ချင်းလင်း၊
ဒါးလက်နက်နှင့် ပြည်တွင်းပြည်ပ၊ ပြုတ်ပြုတ်ထ၍၊ သတ်ကြချင်းချင်း မင်းလည်းမရှိ၊ ဂတိသစ္စာ အာဏာမတည်၊
သေရေသောက်ခါ၊ ဒါနအလှူပေးပါမူလည်း၊ ဆံဖြူခြမ်းမျှ၊ ကျိုးမရ၍၊ ဒုက္ခမကင်း၊ ပင်ဖုတ်ထွင်း၌၊ ခံလျှင်ခံပျော်၊
မျက်မြင်လောက၊ လွန်ဘဝ၌၊ လူသူမိုက်ကို အောက်၌စီစီ၊ အဂ္ဂိရဲရဲ၊ သံမစဲသား။ လူးလေးပြန်ပြောင်း၊ ခံရခြင်းသည်၊
တသောင်းရှင်တော်ပွင့်တော်အောင်တည်း။

မှတ်သား ဝိသက္ကုသိုက်။

အယူမြဲပါစေ၊ မှတ်လင့်ကုန်လော့ အိုလူများတို့၊ အစွန်းခြောက်ခုတွင်၊ ကြားရမေ။ ရ-ခုထက်တွင် မြင်ရမေ။
၈-ခုထက်တွင်လက်နက်မိုသ်းနေရွာလိမ့်မည်။ ရခိုင်ထွားညက် ပျက်လိမ့်မည်။ ရခိုင်မြို့နေလွင့်လိမ့်မည်။ ဒါးအိမ်လွေလွေ၊
ဒါးသငယ်နှင့် သူရဲထောင်သောင်း၊ မြောက်လတ်၊ တောင်မှာကြည့်လည်း၊ တောင်မှာဟင်းလင်းကား၊ မြောက်မှာ
ကြည့်လည်း၊ မြောက်မှာဟင်းလင်းကား၊ နန်းတွင်းသို့၊ မတွင်ရိုးသည် လမ်းရိုးအလိုတွင်လတ်၊ ဥခေါင်းချွန်စောက်၊
စောက်ရာမျောက်နှင့် ငမျောက်ရွာတွင်၊ ချိုင်းလတ်၊ တောင်မှာကြည့်လည်း၊ မေ့မျက်ရေ၊ မြောက်မှာကြည့်လည်း၊
မေ့မျက်ရေ ဆံပင်ဖရား၊ သထုံသား၊ ကုလားအကွရာ၊ သင်တို့ရွာတွင် ဖျက်လတ်၊ ကုလားပုစွန်၊ အိမ်ရွာမဖျက်၊ အိမ်ကျွန်
ဖျက်သော်၊ ရွာထွားညက်၊ မှတ်လင့်ကုန်လော့၊ ဩော်လူများတို့ ဂဠုတက်-အနာမက်လည်း ပေါက်လတ်၊ မလွတ်ဂဠု
သားငယ်၊ တောစသွယ်၍၊ မြေလတ်။ ဂဠုခန္ဓာယမုံနာပစ်လတ်။

ရှစ်ခုထက်တွင်၊ ကြက်နက်သွားမြို့ ကျီးမဲအခြင်း၊ သေခါအစည် ဖြစ်လတ်။ ညွန်သို့ညွန်၊ ပန်းကျားတောင်ကို
နောက်ကထား၊ ပြောက်သျှန်းအို၊ ဖျားရေချိုဖျား၊ အိုးဝင်ဆွဲလွဲ၊ လိုင်တွင်ဆွဲ၊ အသာချောင်း၊ ချောင်း၍၊ အသေတောင်၊
မေကြံသိလျက်၊ မှတ်လင့်ကုန်လော့၊ အိုလူများတို့၊ ဂ-ခုအစ၊ ကဆုလတွင်၊ ဖွဲနှင့်ပြာ-သတ်ကြမေလည်း၊ လူတကာ၊
သုံးနှစ်လုံးပျက်လိမ့်မည်ကား၊ ပြည်ပတ်လုံးဖြစ်လိမ့်မည်ကား၊ သတင်းသုန်း။

မှတ်လင့်ကုန်လော့၊ ဩော်လူများတို့၊ အစွန်းကိုးခု ရောက်လတ်မည်၊ အရှေ့သေ၊ အမှန်သီးသီး စွန်ပြောက်ကြီး၊
နန်းထက်အလိုဝင်လတ်၊ ပန်းကျားတောင်တွင်၊ ခြင်္သေ့နေမှတ်ပြုလတ်၊ ထိုခြင်္သေ့ကားများမကြာ တနှစ်သာလျှင် ဖြစ်လတ်၊
လူများတကာ ချမ်းသာမရ ဖြစ်လတ်။ ငတ်မွတ်သျှိသျား၊ မနေအား၍၊ မြိုင်သားတောမှာ ချည်းလတ်၊ ငတ်မွတ်သူများ၊
လူများသေပျောက်များလတ်၊ ဆင်ရိုင်းရောက်သည်ဖြစ်လတ်၊ ပြည်သူ့ကြမ်းတန်း၊ ကြောက်ဝှန်းလိမေ၊ ပစကြောင့်၊
ဝလိမေ၊ ဝ၏ဟူ၍ ဝမ်းမသာနှင့်၊ စပါးခုချင်ဖြစ်လတ်၊ ကိုးခုထက်တွင်၊ ကိုးကွယ်စရာ၊ မရမိသည်ဖြစ်လတ်၊ အစွန်း(၁၀)
ခုရှုလေကုန်မင်း၊

ဩော်လူများတို့၊ ကတဝနှင့် ရမ်းဝအကြား၊ ပင်လယ်နားတွင်၊ ကျွန်းကြီးထိုခါ ပေါ်လတ်၊ လမုန်းဖြူနှင့်
မျက်ဖြူထိုခါ ရောက်လတ်၊ ရခိုင်စစ်ကြီး အဖီးဖီးလျှင် ရောက်လတ်၊ ပင်လယ်ငူကျစ်ကျစ်ဆူ၍၊ ငူပြင်ထက်တက်လတ်၊
ဦးပိုင်းလိုင် ရှေ့ဆန့်လတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလည်း ရောက်လတ်၊ ပါပ၊ သူရစွ၊ အမြို့န္တ၊ ကောလီ၊ တစ်ဧကတိုင် နေပါလိ။

မှတ်သမီးသို့က် ရခိုင်ရာဇဝင်

ဪလူများတို့၊ ဆယ်ခုနှစ်တွင်၊ ဆယ်တားမနိုင်- ရခိုင်ပြည်လုံး- ရွာတိုင်းသုန်းသည်များ ဖြစ်လတ်၊ သူခိုးတန် တများလတ်၊ လူယက်ဖျက်ဆီးပြုန်းတီးရွာစွန်ကြေလတ်။

ဟာဟာသိကြား၊ နတ်များကိုတိုင်လတ်၊ ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်များသော်၊ လွတ်လိမ့်မည်ကား သူတော်သား၊ သိတင်းသီလမြပါစေ၊ အလှူဝတ်ကို မပြတ်နှလုံးသွင်းနိုင်စေ၊ မှတ်လင့်ကုန်လော့၊ ဪလူများတို့၊ ပါပအဆုံးသောအပါး၊ နှစ်ဘက်ကြားတွင်၊ လူများသေပျောက်များလတ်။ ရောဂန္ဓရ၊ သတ်ဂန္ဓရ၊ ဒုပ္ပိဂန္ဓရ၊ ဝိလုပန္ဓရ၊ ကပ်လေးပါးလည်း ပြိုင်လတ်။ ကျွဲနွားခြေရာ၊ မြေကမ္ဘာတွင် ရှာမရလည်း ဖြစ်လတ်။

မှတ်လင့်ကုန်လော့။ ဪလူများတို့၊ မုဆိုးမသား နေ့နဂါးကား၊ တန်းခိုးရွှင်ရွှင် မီးအသွင်သို့ တောက်လတ်၊ ရွာသားပြည်သူ ပူဆာများစွာ ချမ်းသာမရ စိတ်ဒုက္ခလျှင် များလတ်၊ ကုန်သည်မင်းထံ ညီလာခံ၊ အကြံတိုင်ပင် ယူလတ်၊ ဆိပ်နှင့် ကန်းပြင်၊ လူရှင်တဘက်ဘတ်၊ ရင်တုံခတ်၍၊ နတ်ရှင်ဘုရား၊ အများရှင်တို့ကိုင်းလတ်။ ကိုင်း၍ ကြံရွာ၊ မတတ်သာမှ၊ နတ်ရှင်ဘုရား၊ ထိုအများကို ဆဲရဲမြေတန်ပြုလတ်။ နဂါးခိုးထက် အနာမက်လည်း၊ မယွင်းအလို ပေါက်လတ်။

မှတ်လင့်ကုန်လော့။ ဪလူများတို့ ကြွက်များအုံ၍၊ စားသည်ဖြစ်လတ်။ ကျားကိုနွားသများခတ်လတ်၊ ဒွာရ ဝတီအညီ ချောင်းတွင်၊ ကြာပင်ရင်းတွင်၊ ဆင်ကားတကောင် နှမောင်းထောင် ဆင်ကိုချောင်းလည်း၊ ကျားနှစ်ကောင်၊ ကျားကိုချောင်းလည်း၊ ခြင်္သေ့သုံးကောင်၊ နောက်ကမြောင်၊ နှစ်ကောင်ခြင်္သေ့အမြီးလှုပ်ကာ မဟောက်သာလည်း- သူဘာသာ။

မှတ်လင့်ကုန်လော့။ ဪလူများတို့၊ ဆင်မဲဆင်ဖြူဖြစ်မှုကား၊ ဆင်ဖြူအမြီးဖြတ်လတ်၊ ထန်းပင်ငယ်အောက်၊ ထန်းအညောက်ပေါက်လတ်၊ ပြောင်းပြန်လည်းကောင်း၊ ပြန်၍တောင်း၊ ကောက်ရောင်းမုန့်သန်း၊ တလောင်ပန်း၊ ဆဒ္ဒါန် မျိုးတွင် ကြွက်တောင်ဆို၏။ ဧကရာဇာ-နဂါးခင်းထား-ဂဠုကျားလည်း၊ မမှားသော်က၊ လွန်ဝန်ဝန်းတွင်၊ ကျားနှင့်ကြွက် လည်း အညှက်သာ၊ ဆဒ္ဒါန်အိုင်ကား၊ ဇီးချောင်းအများ၊ လက်ျာနားတွင်၊ တည်လိမ့်မည်ကား-စေတီဘုရား-ညွှန်သာထား၊ တည်လိမ့်မည်ကား တင်းမဖျား။

ဆဒ္ဒါန်မျိုးသည်-တန်ခိုးမသန်ပါ။ အရို့မပျက်၊ ဆေးဆက်မှင်ဇင်၊ ရာဇဝင်ဟုခံလတ်၊ စက်ဘုန်းဘနန်း- မက်သည်အိပ်မက်၊ မက်ဘနန်း၊ စကားအဝန်း၊ ဘောက်သီးပန်း၊ သုံးဆက်အပ၊ စဉ်မထွန်းဖြစ်လိမ့်မည်လည်း၊ ခြင်္သေ့ မင်းကောင်း၊ အလောင်းထိုခါ ရောက်လတ်။ မင်းတရားဟု ထင်ရှားထိုခါရောက်လတ်၊ နတ်စက်လုံပျံ၊ ယည်စံဖြူသွား သံလျက်ဒါးကိုင် သိကြားထိုခါ နှင်းလတ်၊ လူများသာရွှင်-ဝပြောခြင်းလည်း ဖြစ်လတ်၊ ဆင်ဖြူကိုးစီး ထိုခြင်္သေ့တွင် ချည်းလတ်၊ လူကိုသနား မငမ်းတရားလည်း မပေါက်သိစုလစ်သွန်ညွှန် ရွှေတောင်နန်းလည်း မဆောက်သိ၊ ဆံတခွက်ကို တဖျက်ကြီးသို့ ဖြစ်လတ်။ မောင်းဆွဲတောင်တွင်၊ နတ်ထားမောင်ကို၊ နတ်ပေါင်းထိုခါ နှင်လတ်။ မိုမ်းကြိုးကန်တွင် နဂါးထိုခါ ရောက်လတ်။

ဝိဒေါက်စီလည်း ထိုခါရောက်လတ်၊ နန်းတဲသာရှင်၊ မြို့စေပင်ကိုးသာ ရွှင်ခြင်္သေ့ပြုလတ်။ ဆင်ဖြူအဟံ လီပြင်းပွန်လည်း ရောက်လတ်။

ပရလီနှင့် ပဇလီနှင့် တုသျှတရိုး၊ ကုလားမျိုးကို၊ လှဲရိုးတားခါယူလတ်၊ အရှေ့တရိုး ထိုပြည်မျိုးကို လှဲရိုးသိန်းခါ ပိုင်လတ်၊ နန်းကြီးသုံးဆောင်၊ ပြောင်ပြောမီးနေ၊ ထိုခါတောက်လတ်။

မှတ်လင့်ကုန်လော့၊ ဪလူများတို့၊ ထိုခြင်္သေ့ကား သူရိယရာဇာ၊ တခါလည်းကောင်း၊ ဘက်လောင်တုံလျှာ၊ အောက်မျက်နှာနှင့် ယင်းမှာထင်ရှား၊ ယင်းသားစင်စစ်၊ ဖြစ်လတ်၊ မိကဂဠု၊ ဖမူကားကျား ခြင်္သေ့သာလျှင် ဖြစ်လတ်၊ ဤသည်ကား မချွတ်ရာသေးပါ၊ ဓမ္မာစောင့်နိုင်စွာတည်း၊ ထိုသို့မင်းကောင်း၊ အလောင်းထွတ်ဖျား၊ ခြင်္သေ့သားကို နတ်ဝှက်၏။ လူလားဖျက်၏။ မညိုမရွန်-ကိုယ်ပြင်အတွင်း စိတန်းဆင်လို့၊ ဝင်းဝင်းကိုယ်ရောင် တောက်လတ်။ နဖူးပြင် တွင် မှည့်ရှင်ဗိရက်တက်သို့၊ လက်မျှော်ကြွကြွထောင်၍၊ ရောက်လတ်၊ လက်ဝဲလက်တွင် ပခုံးရင်တွင်း၊ ရွှေဆင်းဟန်ပေါင်- ပြောင်ပြောင်မှည့်ရှင် တောက်လတ်၊ ထိုသည်မင်းကောင်း အလောင်းမင်းဘုန်း၊ ထိုရွှေခြင်္သေ့မင်း၊ စန်တော်ရင်း၌၊ သတင်းသုံးလျှင် တထောင်စင်များစွာ မှူးမတ်ဖြစ်လတ် သာသနာလည်း ရောင်ဝါမီးနယ်တောက်လတ်၊ မကောင်းသော သူ-အို လူများတို့ဆာပူညှိုးခြောက်၊ သီပြောက်ဆံဖျား၊ ကပ်လေးပါးတွင် ဖျက်လတ္တံ့။

မှတ်လင့်ကုန်လော့- ဪလူများတို့၊ ထိုမင်းသားကို တွေ့လိုမှုကား ပဉ္စသီလည်း အညီ သတင်းမြပါစေ၊ အလှူဝတ်ကို မပြတ်ရက် ရှေ့မြပါစေ၊ မယူတရိုး သိမ်းပမိုးလည်း များလတ်၊ မယူစေပင်-သာရွှင်ပွင့်လန်း ဖြစ်လတ်။

အနောက်မှတ်မှာလည်း၊ မျက်နှာက။ လာလာအစု-ဗိုလ်ခြေပြုသည်များလတ်၊ သုန်းထောင်ခြောက်ရာ၊ လူတကားလည်း ဆိုင်ခါပိုင်စုံပြုလတ်၊ ထိုသည်အခါ မြို့သာစေသို့ ပါးလေသည်။ မြို့ကြီးမြောက်ဘက်ပြီးသော်၊ နန်းကြီးသုံးဆောင် ဆောက်ပါလေ၊ ဆောက်လေသောခါ၊ နတ်မြင်ဟုရား ခုနှစ်ပါးလျှင်၊ လျင်လျားထိုခါ ရောက်လတ္တံ့၊ ထိုသည်အခါ လျင်စွာထင်ရှား မင်းတရားကို၊ နတ်ကားညွှန်ကာပြုလတ်၊ လူများအလို ညွှန်လတ်၊ သိကြားသက်၍ လက်နက်ထိုခါ နှင်းလတ်၊ ထီးဖြူငါးဆောင် ပြောင်ပြောင်ညီးညီး မီးသို့အလို တောက်လတ်၊ မင်းကျင်းတရားဆယ်ပါးကို မမှားစေ၍၊ ပဉ္စလီလည်း အညီ သီတင်းမြဲပါစေ။ အလှူဝတ်ကို မပြတ်နှလုံးသွင်းနိုင်စေ၊ အတ္တိကန်ကန်မှန်စွာ ဓမ္မသတ် လောကဝတ် လည်း မပြတ် နှလုံးသွင်းနိုင်စေ၊ မဟာမုနိဘုရားကြီးကို ဆီမီးပန်းတင်မြဲနိုင်စေ။

ဤသို့မှာထား ငါ့စကားကို၊ ကျင့်တတ်ငြားသော်၊ နန်းဆက်သုံးဆယ်၊ အကယ်စင်စစ်၊ ဓမ္မရာဇ်လျှင် ဖြစ်လတ်၊ နန်းဘဲသံဖြင့် ဤမြို့ကြီးကို ပြုလတ်၊ ရမြောက်ပြီးသော် ပြည်ကြီးသာယာ ဝပြောစွာလျှင် ဖြစ်လတ်၊ ထိုအခါ တဖန် သုံးနှစ်လွန်မှာ၊ မင်းမှန်မြောက်ဦး၊ အထူးဆင်ခြင်ပြုလတ်၊ နန်းကြီးသုံးဆောင် ပြောင်ပြောင်ညီးညီး တောက်လတ်၊ ယင်းခါတဆစ်၊ ထောင်သက္ကရာဇ်ကို ဖြိုလတ်။ သာစည်မြို့တွင် ခြောက်လသတင်းသုန်းလျှင်၊ တထောင်စင်လည်း များမြင်မှူးမတ်ပြုလတ်။

မှတ်လောပြည်သူ ဩော်လူများတို့၊ ရွှေဂူသခင်နတ်ရှင်ဘုန်းရွှေခြင်္သေ့လျှင်-မြတ်အယောင်စီးပွားဆောင်၍၊ နေလတ်-အရှင်သတင်း မကင်းသီလ-မြဲလတ်၊ ဤသို့မှာထား ငါ့စကားကို ကျင့်တတ်မူကား-ခြင်္သေ့မင်းကောင်းအလောင်း အနွယ် အကယ်ခြောက်ဆယ် မြောက်လတ်။

မှတ်လောပြည်သူ ဩော်လူအပေါင်း၊ မအူသခင် အောင်ခင်ကို ကျီးနှင့် မေမအူညွှန်တွင် ကျီးရွှေကျီးနက် ဇရက်အလိုပိုင် မနားစေ၏။ ပိတ်ကွယ်ပိတ်ထား မြဲနိုင်စေ။

သိကြားမင်းပြုပြင်မည့် သာသနာ၊ အက္ခရာလေးပါး-စက်တခြား-ဩော်လူများတို့ ရွှေ့နားခံခံ-ခေါင်းစံဝင်းငြင်း-နတ်သာခြင်းသို့၊ စောင်းညှင်းငြိမ်သာ-တီးမှုတ်ရာစေ၊ ဆိုပါကဲ့တဲ့-သာယာဇီလေ၊ ပသာစွလေ-သာစွ လေ- ရခိုင်သာသည် သာစွာလေ။

အထက်နတ်ရွာ-ဝတီန်သာက၊ စေပါသိကြား-လောင်းနတ်သားကို-ဘုရားသာသနာ-လှုံဝါပြောင်ပြောင်-မီးတန် ဆောင်းသို့-အရောင်ညိုဖွေ-မြေကြိုး၍-ပြည့်မျိုးသာယာလူတကာကို-ကယ်လာသော်လည်း-သာစွလေ။

တထောင်ဥာဏ်ဖြင့်-နတ်ရှင်သိကြား-ကြည့်တုံငြား၍-ဘုရားသာသနာ၊ နောက်ခါညိုသန်း၊ ပန်းနွယ်နွယ်လိမ့်၊ စိတ်ဝမ်းဖြူစင်၊ ကြည်လင်မင်းကောင်း၊ ဘုရားလောင်းကို-ရကြောင်းရှုမျှော်-မျှော်လေသည်တည်း-မှန်ပေ၏လေ၊ သာစွ ရခိုင်-သာသည်-သာစွာလေ။

သိကြားရှုမျှော်-မျှော်လေခဏ-ကိုယ်တိုင်ကြွ၍-သည်ကလေးရွာ-အဘယ်ရွာ၌-ဖြစ်ပါကဲ့ငြား-ဩော်နတ်သားဟု-သိကြားထိုခါ-လောင်းပွင့်ရွာကို-မိန့်လာ-သာစွလေ-သာစွလေ-ရခိုင်သာလေ-သာစွလေ။

သိကြားမိန့်လျာ-သမ္မာရင့်ညောင်း-ဘုန်းတောင်သာယာစွာလည် သာစွလေ-အလောင်းညွှန်ရှင်သော်လေ၊ သာစွလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွလေ၊ ပွင့်လောင်းညွှန်ရှင်-လျောက်တိုင်းတုံငြား-လျှင်သိကြားလေ ဖျန်သသံချို-ဆိုင်တုံ လတ်ငြား-လျှင်သိကြားလေ ဖျန်သသံချို-ဆိုင်တုံလတ်ငြား-ဩော်နတ်သား-ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာကို မှောက်ခါ ပေဖျောက်၊ ဝင်းဝင်းတောက်အောင်၊ မဆောင်ခဲ့ချေ၊ ကိုယ်သွားလေဟု- လူမေ့ဆောင်ယောင်၊ လျှင်စေလွတ်သည်၊ တောင်မြင်သိကြား၊ နတ်ရှင်သော်လည်း သာစွလေ၊ ရခိုင်သာလေ-သာစွလေ။

လုပ်မြေဆောလျှင်-စေလွတ်နှင့်သည်- ညွှန်လျှင်ပွင့်လောင်းထိုမင်းကောင်းက၊ ဖြစ်ဟောင်းရခင်-ရခိုင်တွင်၌ နတ်ရှင်သူရိယ-ဖြစ်တုံခဲ့၍၊ ယင်းကလေးခွာ-နှစ်ဖြစ်လာသည်တည်း။ စံပျော်တလေ၊ သာစွလေ၊ ရခိုင်သာလေ သာစွလေ၊ စံပျော်သောခါ-ဒေဝါစန္ဒ-သူရိယကိုကယ်၊ နတ်ကားလေးခွာ-မိစ္ဆိမဒေသ-ထိုပြည်မ၌ များလှကုဋေ ရွှေငွေဖျင်ညိန်း၊ သူဌေးကြီးဟု ဖြစ်ပြီးလေစွ ရခိုင်မှာ၌-သာယာထူးဆန်း-နောက်ရတ်စွန်လေ၊ ပွင့်ထွန်းသာယာ၊ ထိုချောင်းရွာတွင် ဖြစ်ခါသော်လည်း၊ သာစွလေ၊ ရခိုင်သာလေ-သာစွလေ။

ပဋိသန္ဓေနေလာတုံသျှောင်း-ထိုယောချောင်းဝေ၊ ရင်ညောင်းသောမြော်-ဖေတော်တလူ-တတုံကားကျား-ဖြစ်လာငြား၍၊ သားတော်ခြင်္သေ့-ဘုန်းဟိတ်စစ်ဖြစ်လတ်မည်၊ တေမှန်ပေ၏လေ၊ သာစွလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွလေ။

ထိုသောအခါ ပွင့်လျာရင့်ညောင်း၊ ထိုမင်းကောင်း၏ဖြည့်ဟောင်းရှေ့သည်ရာ-ရှေ့ဘုန်းပါ၍၊ လှူဒါန်း ဆက်ဆက် ရှေ့ကျိုးစက်ကြောင့်၊ အသက်အရွယ်-ကြီးငယ်စွာဖြင့် စင်စစ်ထွန်းပြောင်-တန်ဆောင်ထွန်းတက်- ၁၅-

နတ်သမီးသို့က် ရခိုင်ရာဇဝင်

ရက်စေ့နတ်စက်လှန်ပျက်- ရောင်လှန်ပျက်- စိန်သံလျက်နှင့်၊ ပြိုင်ပြက်လျှံဝါ-တန်ဆာဝတ်ခါ- ပြတ္တမြားမျက်ရှင်- ယင်လျှင်တံပြင်းလျှင်သည်မြင်းနှင့်-နောင်မင်းလက်မှာ သိကြားလာ၍၊ နှင်းလာပေ၏။ တလေ-သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွာလေ။

သိကြားနှင်းလာ-ကြိုင်ရွာဖြင့်မျိုး- နတ်ပုဆိုး-ဝတ်ရိုးဝတ်ကာ၊ နတ်ပွဲလာသည်-သာယာစွာလေ၊ သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွာလေ၊ နတ်ပွဲဝင်ခါ ညီညာသောင်းသဲ၊ ပျံပွဲဝေရောင့်ရဲရောင်လျှံ-လှံပျက်နတ်စက်- ဓားသံလျက်ကို- ဖြိုလျက်ကိုင်ခေထါ၊ သာယာစောင်းညှင်း-ယင်သည်မြင်းလောင်း-မြင်းစီးခါနန်းတက်လှာသည်-သာယာစွာလေ၊ သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ-သာစွာလေ။

ရတနာမိုဗ်း-မြေပြင်ပျိုးမျှ-ဖြိုးဖြိုးရွာသည်-သာယာစွာလေ၊ သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ-သာစွာလေ။

ရွှေနန်းတော်တွင်- ရွှေဖျင်လည်းမိုဗ်း-ရွှေမျိုးလည်းလည်၊ သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွာလေ။

ဆယ်ပါးဓမ္မာ စောင့်နိုင်စွာသည်၊ လူ့ရွာစံထား၊ မင်းတရားကို-သိကြားဝိသကြုံ-အစုံအပ်နှင်း-ဇမ္ဗူချင်းမျှ- သတင်းကျော်၍၊ လှိုင်ပေတည့်လေ-သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွာလေ။

မောင်းဆွဲတောင်တွင်-သံရှင်ကြီးရယ်-ဧမည့်သံညောင်း၊ နတ်ထားမောင်ကို-နတ်ပေါင်းထိုခါ၊ နှင်းပေဧကံ- မှန်ပေ၏လေ-သာစွာလေ၊ မိုဗ်းကြိုးကန်တွင်-ယင်းခါနဂါး- ရောက်လာငြား၍၊ တိုင်းကားပြည်ရွာ-သာစေဝပြော- သဘောလှေကြီး-အသီးသီးလျှင်၊ သမီးကညာ ရတနာဆင်မြင်းများခြင်း၊ ရွှေငွေ-ဥစ္စာတွေ့သိ-ဆန်ရေစပါး-မရှား၊ မြေ- နတ်ပွတ်ကတ်-သရိုင်းဓားမနီငစ်၍၊ ရခိုင်သာယောင်-သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွာလေ။

နန်းကြီးသုံးဆောင်-ရွှေတောင်ညိုမီးညိုမီး-ရွှေထီးငါးဆောင် ပြိုင်ပြိုင်ပြောင်မျှ- တထောင်မှူးမတ်-ရိုသေညွတ်၍၊ ဘုန်းထွက်ရတနာ နန်းသစ်တွင် စံသော်လည်း-သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွာလေ။

ဆင်ဖြူသခင်-နတ်ရှင်အလောင်း-ထိုမင်းကောင်း၏၊ ဖြစ်ဟောင်းများစွာ-ရှုကညာက လှစွာစည်ဖြိုး ရှေ့- အကျိုးကြောင့်-တန်ခိုးတေဇော်-အာဏာထန်ပြင်း-မင်းထက်မင်းဟု-ဖြစ်လိမ့်ပေတည်၊ မှန်ပေ၏လေ၊ သာစွာလေ၊ ရခိုင် သာလေ၊ သာစွာလေ။

ရွှေနန်းသခင် ပြည်လုံးလျှင်-နတ်ရှင်သီဟ-ထိုမင်းလှ၏၊ မိဘနေရာ-ချက်မြတ်ရွာ၌၊ ရွှေသာလျှင်မှာ၊ မေတင် ပေါင်းမှ-ရွှေကျောင်းဝိဟာ-ရွှေသားတင်းကျဉ်း၊ ရွှေထီးမှန်လျက်၊ ရွှေပန်းကြည်ဖြူ-ဆောင်တော်မူ၍ ရွှေဂူးရောင်လျဉ်း၊ ရွှေထီးမှန်လျက်၊ ရွှေခန်အတွင်း၊ ရွှေစံဝင်းမျှ၊ တီဝင်းမှ- လင်းလင်းလျှံပြောင်း ရွှေဂူချောင်းတွင် အခေါင်ထွန်ဖျား- ရှင်တော်စားကို-တည်ထားမေတည့်- သာယာစလေ-သာစွာလေ။

ရွှေကူသခင်-နန်းရှင်မင်းလောင်း၊ ထိုမင်းကောင်းကား ရွှေကျောင်းရွှေဂူ-တည်တော်မူ၍၊ ရွှေဂူသခင် ရွှေခြံသေ့ မင်း တို့ရှင်ရင်းဟု ကြည့်သာခိလေ၊ လူဇမ္ဗူဝေ- ပြောထူးအံ့ဩ-မနိုင်သော်လည်း-သာစွာလေ။

ဩဇာလေပြည်သူ- ဩဇာသူကောင်း-သူမြတ်လောင်းတို့၊ နောက်နောင်လတ်သောအခါ၊ ထောင်ကျော်သက္ကရာဇ် ဖြစ်လတ်သောမည်-ကြံစေကောင်းငြား-မင်းတရားဟု ဆယ်ပါးဓမ္မာ-ရခါမမေ-တစေ့စေ့လျှင်- တနေ့မကျ- ပြည်မှန် ဖြောင့်ခင်း-သတင်းရလျှင်-သို့ဖြစ်တိုင်းတွင်- ရှေ့လွန်လွန်နောက်ရက်ခွန်သို့ နတ်ဟန်သွားလာအားရောက်လတ်ခါ၊ အလိုလာ၍-သာလှာစေတည်း၊ မှန်ပေ၏လေ၊ သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွာလေ။

ဩဇာလည်းပြည်သူ-ဩဇာလူများတို့ သူမြတ်သားကို၊ ဘုရားသာသနာ ထိုခါလှန်ညှိ၊ နေလမီးသို့-လျှင်ပြီးသန္ဓေ မြစေသီလ-စောင့်ကြံလတံ့- ပေးအံ့အလှူ ဆုယူချမ်းသာ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်စံပျော်လွန်သည်-မင်းမွန်အလောင်း ဖြစ်ပါသော် လည်း၊ ရေနန်းသခင်-နတ်ရှင်ခေါ်လောင်း၊ ထိုမင်းကောင်းသည်၊ ဖြစ်စေသောအခါ၊ နောက်နောင်လတ်သော်၊ မြေးမြစ် မျှော်၍၊ နွယ်တော်(၆)ဆက်-နန်းသက်သုံးဆယ် အကယ်ငါးနှစ်၊ သက်တော်ဖြစ်၍၊ စင်စစ်ဟုတ်မှန် နတ်မွန်သိကြား၊ စေလွှတ်ငြား၍၊ နတ်သားဝိသကြုံ၊ ဝါဆိုင်တုံသည်၊ အကုန်လူတို့ ချမ်းသာဘို့-တလည်သာစွာလေ၊ ရခိုင်သာလေ၊ သာစွာလေ။

နတ်သားဝိသကြုံအခဏ်း ပြီးပြည့်စုံပါတ်ဖြစ်၏။

၁။ ဇမ္ဗူသပြေတက် ဖျိုးဝေသား၊ အိုနတ်များတို့-ပြုအံ့သာသနာ၊ နေရောင်လာ၍၊ သာသနာထီးမိုဗ်းဝဖျိုးလူတကာ ရွှေပြည်မှာ၌၊ တိုင်းသူတိုင်းသား ဆံရေဝ၍ ဧချမ်းပကတိ ချမ်းသာရှိမည်-သာသနာမြတ်တည်စေသော်။

နတ်သမီးသို့က် ရခိုင်ရာဇဝင်

- ၂။ ဗုဒ္ဓပရမေ-မြတ်စိန္တေလည်း ထွန်းဝေဖျိုးမောက်၊ မိုဗ်းသီပေါက်သို့ တရားရေးအေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ပြီးခါ မှာ ရွှေပြည်မှာ၌၊ နန်းမသုံးဆောင်၊ တောက်အရောင်ကို၊ မိုက်မှောင်မရှိ၊ ဇမ္ဗူထိပ်၌-ဘုန်းတောက်ရာဇာ-ရောက်လိမ့်မည် ကို ဧကံဒိထ သိစေသတည်း။
- ၃။ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ-ဘိသိတ်ဖြာသည်၊ ဇမ္ဗူကျွန်းမြေ-ဤလူ့မြေတွင် တဆူထီးဖြူဆောင်းတော်မူ၍၊ ဗျာဒိတ်သတင်း အတူတကွ-ဝင်သည် ဒေဝါအပေါင်းနှင့်၊ လူအများတို့ သိကောင်းပါစေ အမျှဝေ၍ လောင်းမြတ် ဗုဒ္ဓ-စိန္တေမြတ်များ၊ သာသနာကြည်ဖြူတောင်းဆုယူသည်၊ ဇမ္ဗူဒီမင်းဖြစ်စေသော်။
- ၄။ ဇမ္ဗူသပြေတက်ဖျိုးဝေသား-အိုလူများတို့-တရားတပါးမင်း အများကို နိုင်နင်းအုပ်ချုပ်၊ ငါမင်းလုပ်မည်-ဇမ္ဗူကျွန်းတွင်၊ ပြိုင်သူကရား၊ စန္ဒသွားသို့ သူရိယရာဇာလာမည့် ခရီး- တမ်းတနေကြမျှော်ကိုးကြသည်-ဘုန်းသာသနာနေသို့ တောက်စေသော်။

သိကြားမင်းသိုက်

အောင်စည်ရိုက်ဆင်၊ တိသောလွင်သို့၊ လင်းပွင့်သာသနာ၊ ၂၀၀၀-သာ၍၊ ၄၉၂-ခုဝယ်သော်၊ ပင်လယ်ဆူဝေ၊ မုန်တိုင်းလေနှင့် ရန်မြေစကြာလာ၊ မြင်းမိုရ်ချာက၊ မင်္ဂလာမိုဗ်း၊ ရွာသွန်းဖြိုးလိမ့်၊ တံခိုးကွကြိပါတ်-အာဏာလွတ်၍၊ ညွတ်ညွတ်တုံဘိ၊ ရန်ရှိသုတ်သင်၊ စွန်းအင်ဧက၊ ဆဒ္ဒါန်တတိုင်း ထိုနှစ်ပိုင်းတွင်၊ တိုင်းရာမည-သုံးဌာနဝယ်၊ ကြေမှပျက် ကိန်း၊ သိန်းကိုလင်းရုံ တောင်ဟုန်ပြင်းပြ သုတ်၍ချအိုး-သောကြာဗုဒ္ဓါဆပတ်သာလျှင် ပမာပုံဆောင်၊ **ပူးတကောင်ကို ဆင်ပြောင်တစ်စီး**၊ ဘိစီးမုံရစ်၊ ကြိုက်သည်ကာလ၊ နန်းကူဝထွက်၊ သီဟရာဇာ၊ ငါလည်းနေမျိုး၊ နန်းရိုးစည်လာ၊ ဒသဆန်း ထ၊ နွေကာလဝယ်၊ ဘုရားသစ်ထွက်၊ ခြင်္သေ့စက်နှင့် ဝက်လည်းလေးထွေ၊ လေးဦးပေတည်း၊ စနေနဂါး၊ ကျားလည်း တကောင်၊ ကြောင်လည်းတစ်စီး၊ ဖားကြီးတခု ဆရာပြုအံ့၊ **သုံးလူထွန်ထား မြတ်ဘုရားလျှင်၊ ဟောကြားဗျာဒိတ်တံဆိပ် နှစ်တယ်**။ လုလ္လကပ်၍ မြတ်စီရိယ ကာလာတံပြီ၊ ပထဝီမြေ-သုဒရေနှင့်-မေဂလာနတ်-နတ်မင်းမြတ်သို့၊ တောင်းရန် ခန်းခါ၊ ငါသာထွက်လို-မေတန်ဆိုက သံမှိုနှက်ဘိ၊ ထိတ်စေရုံသို့ သီရိတန်းဆောင်၊ ဇမ္ဗူဆောင်ဝယ်၊ နတ်ပေါင်းခဝန်း၊ ရှေ့နောက်မွန်းလိမ့်၊ လေးကျွန်းသခင်၊ ဘုရင်ဘုန်းကြွယ်၊ သီဟငယ်လျှင်၊ မြောက်ဝယ်တောင်စောင်း၊ သိကြားကျောင်းသို့ ကိန်းအောင်စိုးစံ၊ လုံမြတ်မွန်နှင့် သစ်မွန်ကမည်း၊ ဉာဏ်နှင့်လှည့်လော။

နည်းအသွယ်သွယ် ဤကိန်းဝယ်လျှင်၊ ပင်လယ်မြစ်နား၊ ကုလားများနှင့် ရှဉ်းများတိုင်ပင် မြတ်ရာရှည်လျက်၊ နန်းတက်ပွဲကြီး အောင်စည်တီးလော့။

ထီးတရာပိုင် အဆိုင်ဆိုင်ကို၊ ဘက်ပြိုင်မရှိ ဓိမတိဟု သီရိမြတ်များ စိုးပိုင်ပါလိမ့်-အများသတ္တဝါ ငြိမ်းကြောင်းရှာ သည် ရာဇတိလောင်းစီဘုန်းတော်ကြီး-

- ပြဒါးငသူလူစွမ်းကောင်း-၄-ယောက်၊ သံခမောက်ဆောင်း။
- ၁။ တယောက်မှာ အသံကြီး၏၊ အာဏာတိက္ခမရှိ၏။
- ၂။ တယောက်မှာကား မြေကြောရှုတ်တတ်၏။
- ၃။ တယောက်ကား တပြည်လုံးကို ဝအောင်ကျွေးနိုင်၏။
- ၄။ တယောက်ကား အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာသမျှ ရန်ကို တွန်းလှန်နိုင်၏။
- ၁၃၁၀။ ကရင်စိတ်တို-ရံစပျိုး-ခားမိုဗ်လုံမိုး ရွာလတုံ။
- ၁၃၁၁။ စိရာစံကြောင်းကိန်းတွင်လောင်း၊ သောင်းသောင်းကြေမှုကုံလတုံ။
- ၁၃၁၂။ ကိုးရာစိုးတေ-ကအတဲ-သေ့ကလား တွေ့လတုံ။
- ၁၃၁၃။ မြိုခေါ်စည်ကုံ၊ ကိန်းမှာတုံ-ရွှေဘုံရွှေနန်းပြုလတုံ။
- ၁၃၁၄။ သာယာစစ်ကိုင်းကိန်းသမိုင်းအရိုင်း ရှမ်းပြည်စည်လတုံ။
- ၁၃၁၅။ တရံစကားပြောလှငြား၊ တိုင်းကားမြန်မာစည်လတုံ။
- ၁၃၁၆။ ရုရှားစိတ်ပေါက် အကြံပေါက် တောင်မြောက်ပုံကန်ပြုလတုံ။
- ၁၃၁၇။ နန်းရာသက်ကုံကိန်းမှာတုံ ရွှေဘုံရွှေနန်းညှိုးလတုံ။
- ၁၃၁၈။ နန္ဒါစိတ်တို၊ ကိန်းရောက်တုံ၊ ရွှေဘုံနတ်ရွာစံလတုံ။
- ၁၃၁၉။ ဦးဒါန်းကျေကိန်းအရ၊ တောင်ကထီးဖြူဆောင်းလတုံ။

နတ်သမီးသိုက် ရုနိုင်းရာဇဝင်

- ၁၃၂၀။ ကြံတိုင်းခိုရာခံသောခါ၊ ဆရာဉာဏ်ရှိပေါ်လတံ့။
- ၁၃၂၁။ စတုစကြာထွဋ်ရာဇ၊ များစွာရွှေငွေ ပေါလတံ့။
- ၁၃၂၂။ လှံစားစကြာရောက်သောခါ၊ အာဏာဘုန်းတော်တိုးလတံ့။
- ၁၃၂၃။ မင်းတင်စကား မြောက်အောင်မှာ၊ ကညာဆက်သရောက်လတံ့။
- ၁၃၂၄။ သော်ဒါခန်းကူး၊ ကန်နှင့်လူတရုပ် ဦးတိဘွားလည်း ပြောက်လတံ့။

နတ်သမီးသိုက်၊ ဝိသကြုံသိုက်၊ သိကြားမင်းသိုက်ပေါင်းချုပ်။

နရပတိမင်းကြီးလည်း၊ ဟယ်သိုက်တတ် ငလက်ရုံးသိုက်စာကိုသာ သံတော်ဦးတင် မိန့်တော်မူ၏။
 သိုက်တတ်ငလက်ရုံးလည်း သံတော်ဦးတင်ပါမည်ဟု လျှောက်၏။ ကောင်းထောင်ရာ၊ ပွင့်သောခါလည်း၊
 မယ်တို့ပန်ရာ ပဒုမာလည်း မပါသေး။ ယင်းကြာပွင့်ကား-သာယောင့်သာယာ၊ ရခိုင်မှာသာပွင့်စပါမည်၊ ယင်းကြာပွင့်ကို-
 နဂါးအရ ကြီးလတ်မည်၊ နဂါးမရ တန်ခိုးကြီးစွာ ခြင်္သေ့သာလျှင် ရလိမ့်မည်၊ ခြင်္သေ့ဆွတ်ပြီးဘုရားကြီးမှာ တင်လတံ့။
 ခြင်္သေ့နှစ်ခု အမြီးလှုပ်ကာ မဟောက်သာ၊ သင်လည်းဘာသာတခု ခြင်္သေ့အမြီးလှုပ်ကာဟောက်လေကာ၊ ပတ်ပက်ခတ်၊
 ခြားနားရွာပြည်၊ ပြုလိမ့်မည် အရှေ့တခြား၊ သံတံခါးကို ခြားနားခြင်္သေ့ပြုလိမ့်မည်။

နရပတိမင်းကြီးလည်း ဟယ်သိုက်တတ် ငလက်ရုံး နဂါးဟူသည်၊ ခြင်္သေ့တူသည် အဘယ်ကို ဆိုသနည်း။
 အရှင်မင်းကြီး ခြင်္သေ့နှစ်ခုဟူသည်ကား၊ အရှင်အနွယ်တော်တွင် အကျဉ်ခြင်္သေ့တခု ဖြစ်လတ်မည်။ အပျက်
 ဟူသည် ကြွက်တခုဖြစ်လာမည်၊ သည်ကားအနွယ်တော်တွင် အကျပ်အပျက်ဟု လျှောက်၏။

အပြက်ကြက်တွင်ကား ပြည်ကြီးပျက်လိမ့်မည်၊ နောက်ပြုလျက် အရှင်အနွယ် ဆက်ပြန်လာမည်၊ အဆုံး
သောကြာသားဖြစ်လာမည်။ ယင်းသောကြာသားကို ဗုဒ္ဓဟူးသားသတ်လျက်၊ မင်းပြုလာမည်။ သင်တို့ခြောက်ဆက်အဆုံး
တွင်၊ အင်္ဂါသားတယောက်လျှစ်လျူဖြစ်လာမည်။

တတ်သော်ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို ကိုင်လိမ့်မည်။ မတတ်သော်ကား နဂါးအရ ကြိုလိမ့်မည်။ မတတ်သော်ကား
 နှမ်းဘဲသံလျှင်ကို ကိုင်လိမ့်မည်။

ယင်းသည်အဆုံး နဂါး၊ ပြည်ထွားထွား ဖြစ်လိမ့်မည်၊ သုံးလသား ယင်းနဂါးအဆုံးတွင်သာ၊ အင်္ဂါသားဖြစ်လတံ့
 မည်။ ယင်းအင်္ဂါသားအဆုံးသာ ကြာသားပဒေသားဖြစ်လတံ့၊ ယင်းကြာသားပဒေသားတွင်သာ ပြည်တာဝတိံသာသို့
 ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လျှောက်၏။

နရပတိမင်းလည်း၊ ဟေသိုက်တတ် ငလက်ရုံး အဘယ်သက္ကရာဇ်ကပင် အင်္ဂါသားဖြစ်လတံ့မည်နည်းဟု
 မေးတော်မူ၏။ ငလက်ရုံးလည်း အရှင်မင်းကြီး မင်းကြီးထက်တွင်ပင် ငြယ်ဝတ်ပြတ်ပြုလတံ့ဟူသော သိုက်ကျမ်းကံတွင်
 လာသည်။ မင်းကြီးထက်တွင်-မင်း၏ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသည်ကား- မင်းဖြစ်ချင်း-ထိုထိုသော မင်းတို့သည်၊ သက္ကရာဇ် နေ့ရက်
 မတိုင်သရွေ့ကို အကြားတွင် မင်းဖြစ်လာသရွေ့ဟိစေ။

အကြင်သရက်ချိုဝပင်တွင်၊ ကျပေါင်းသစ်တို့သည်၊ ကြက်နွယ်၍ ရှိသည်၊ ထိုသစ်ကောင်းပျက်ခဲ့မယ်တကား
 ဟု ခုတ်ထွင်၍ပစ်ဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူလည်းမကောင်း သည်မင်းတို့သည် ပြုပြင်ပြီးမှသာ၊ မင်းကောင်းသည်ဖြစ်လာမည်၊
 သက္ကရာဇ်လည်း အချိန်တန်လတ်မည်၊ သို့ဖြစ်ပြီးမှသာ-မင်းကောင်းဖြစ်ပါလာမည်။

ပြည်စိုးကြီးအမတ်အဖြေ။

ပြည်စိုးကြီးလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဓာတ်ကျမ်းတို့တွင်၊ ပါပ ဓာတ်ဆန်းသောအခါ၊ ပါပအခါမှားသော သားမြေ
 တို့သည် ပါပါစုတ်သံသောကြောင်၊ ပါပသားတို့သည်၊ ကောင်းကြယ်လတံ့၊ သောမဆန်းသောအခါ၌ သောမသားတို့သည်
 ကောင်းကြယ်လတံ့။

အမြိတ္တကောလိဓာတ်အချိန် ငန့်ပါလေ-တဿနက္ခတ်မသိတတ်၊ ဆိုရာမှာလည်း၊ အချွတ်ချွတ်။

အမြိတ္တ ကောလိသားတို့သည်၊ အမြိတ္တကောလိဓာတ်တို့ကို မဝန်ချောက်ပျက်အံ့၊ တဿနက္ခတ်မသိတတ်ဆိုရာ
 မှာလည်း၊ အချွတ်ချွတ်ဟူသောစကား၊ နောင်လာလတံ့သော ဟူရားတို့သည်၊ တဿနက္ခတ်တို့ကို မသိတတ်၊
 မဟုတ်သောကြောင့် ဓာတ်သစ်တွင်ဆိုခဲ့သည်။

မင်းကောင်းရောင်ပြီးမှသာ ဟူရားတို့၌ သူရဿတိနတ်စောင့်၍ မှတ်တတ်မည်၊ ယင်းခါဟူရားတတ်တို့

နတ်သမီးသိုက် ရခိုင်ရာဇဝင်

ပေါ်ကုန်လိမ့်မည်၊ ယင်းခါသာ မင်းကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

ဥပမာသော်ကား မြတ်စွာဘုရားကို အရံရဟန်းတို့သည် ဘုရားပြိုင်သကဲ့သို့ ထိုအတူသည် ပါပဓာတ်ဆန်းသော အခါ၊ ဘုရားသား တကာတော်နှင့်တကွ ညစ်နွမ်းသည် မင်းဖြစ်သောအခါလည်း၊ မင်းကောင်းမဖြစ်။

- ကောလိဓာတ်ဆန်း - ၁၁ - နှစ်၊ ၃ - လ၊ ၇ - ၆လ။
- ပါပဓာတ်ဆန်း - ၈ - နှစ်၊ ၃ - လ၊ ၇ - ၆လ။
- သူရဇ္ဇဓာတ်ဆန်း - ၄ - နှစ်၊ ၆ - လ၊ ၇ - ၆လ။
- အမြိတ္တဓာတ်ဆန်း - ၆ - နှစ်၊ ၀ - ၇ - ၆လ။

၃၀

ကောလိ ၁၂၉၆-၁၃၀၇ - ဝါဆို။

ပါပဓာတ်ဆန်း ၁၃၀၇-ဝါခေါင်-၁၃၁၅-သီတင်းကျွတ်ထိ။

သူရဇ္ဇဓာတ်ဆန်း ၁၃၁၅-သီတင်းကျွတ်-၁၃၂၀-တန်းခူးလထိ။

အမြိတ္တ- ၁၃၂၀-ကဆုံလမှ-၁၃၂၅-တန်ခူးလထိ။

ရက်သူရဇ္ဇကောက်ကာလ၌၊ ဌာနသာစွာ- ထိုရွာထိုပြည်အတန်တန်ဝယ်၊ ကြည်တသိန်း အရှိန်အခေါ် လွန်ပေါ်ပြည်မြူး တံခိုးသီတင်းထွန်းလင်းတေဇာ-ကြီးဘို့ရာ၏။

အမြိတ္တစုတ်မ၊ ယုတ်တောက်စွာ-ရောက်သောခါ၌ စကြာသင်္ဘောမြေ-ရေ-ကြောဝယ်၊ အဆောဆန်တက်၊ လာရောက်ဆက်အံ့၊ တချက်မရွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော၊ သေငှနန်း ဝိဇယ၊ ဘုန်းရောင်ကြွ၍၊ မင်းမင်းဆရာ-မြတ်ဗုဒ္ဓါ၏၊ သာသနာတော်ပွင့်လင်းပေါ်၍ အဟောတဝ၊ မြမြရတနာခုနှစ်ဖြာနှင့် ကောင်းစွာကျပတေ့-မရွေ့ ရောက်ရာ-နတ်၏ရွာ သို့ ပမာတကွ သာယာလှသည်-တေဇတတ် လျှမ်းမြေတည်း။

ကျောက်ရိုးက ဆိုသည်မှာ-ပါပမင်းတို့သည်၊ ရခိုင်ပြည်ကို၊ ၁၁၈၆ ခု၊ တန်ခူးလပြည့်အတာတက်နေ့။ စနေနေထွက် ၃-နာရီအချိန်တွင် ရသောကြောင့်၊ ကေရာမျက်စိ-နှစ်တရာကေ၊ ကမ္ဘာလုံးကိုခြင်လို့နေ၊ မျက်စိခမောင်း အပင်သန်ကေ၊ လက်ျာဘက်မှာကျီး တခေါင်းဆိုသောကြောင့် အနှစ်တရာပိုင်ဘို့ ဆိုသည်။

ပင်လယ်နိဓာန်၊ သိုက်မှာလည်း အနှစ်တရာပိုင်ဘို့ ဆိုသည်၊ သို့နှင့်ကျီးနှင့်မဆိုင်-မပိုင်ကုလား-စွန်းငြား၊ ရှစ်(၁၁၈)ဆယ်ရာမညမှာလေးခုဝေ၊ ဆယ်နှင့်ခြောက်တိုင်းရကွမှာ ကျီးမင်းပျောက်၊ ထိုနောက်တရုပ် မင်းလုပ်တုံ လိုက်တိုင်း ရကွမှဆယ်လေးနှစ်မင်းဖြစ်သောခါ စကြာသခင်ဝမ်းတွင်းသန္ဓေစွဲယူတည်သည်၊ ဆိုသောကြောင့် အနှစ် တရာပိုင်ဘို့ ဆိုသည်။

ညီတော်အာနန္ဒါလျှောက်သည်ကာလ၊ ဗျာဒိတ်တော်ထားခဲ့သောကြောင့်၊ သမိုင်းမှာလည်း၊ တရာသာဆိုသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာနွယ်လာကို ခိုင်တရာပိုင်၊ ဂန္ဓလသည် တရုပ်မည်လုယူတိုက်ဖျက် ကျီးမင်းလက်ထက်က၊ ပြည်ကိုရလည်း၊ ညီလှအာနန္ဒါလျှောက်ပြန်သည်ကား၊ စကားစတွင် ရှစ်ရှင်ပယုမေစိန္ဒေလုဘဗျာဒိတ်ယရေ၊ နတ်သမီးသိုက်ကလည်း တရာသာဆိုသည်။

ကောလိအဌသဟာသ၊ ဆေသောလုပ်ခါ တရုပ်ကမ္ပိယူကပြီး-ပဲခူးကထောင်၊ ရှမ်းကလောင်၊ တစောင်ကုလား မီးပွားစစ်ကြီးဖြစ်လတ် ယင်းသည်အခါ၊ မရမာကို ဘေးလွတ်ကြောင်း မရိချောင်းသို့ခိုဝင်-ဆိုသောကြောင့် အနှစ်တရာ ပိုင်ဘို့ဆိုသည်။

ငလက်ရုံးကောလိ - ၉ -၁၃၀၄-ကျီးကုလား-မစ္ဆမကိုပြန်၊
၁၁၈၆

၁၁၈ နှစ်။

၁၃၀၄

၁၄

၁၃၁၈ စကြာသခင်သန္ဓေစွဲ၍ မွေးဖွားမည်ဟု ယူဆသည်။

ပြည်ရွာပျက်လိုမှု-ကိုသိလိုမှု-ရောက်လတံ့သော သက္ကရာဇ်ကိုတည် ၈လုံးသော ဂြိုဟ်နှင့်စားသည်ကာလ-၂-ခုသော် လည်း ကြွင်းရမည်။ သုမ်းသော်လည်း သုမ်းရမည်။ ပဉ္စနက္ခတ်အကူးနှင့်လည်း ကြုံရမည်။ ဂြိုဟ်ကြီးရစ်လုံး သုမ်းရမည်။ မရနလက်မှာလည်း၊ စန်းတရမည်။ ထိုကဲ့သို့ ညီညွတ်မည်ကာလ၊ ပြည်ကြီးတပိုးကျိုးသည်။ တိုင်းပြည်ပူသည်။ ဖျက်သည်။ သက္ကရာဇ်သင်္ချာရာမှသက္က-ဒွေးရှုပဟုကိန်းမှာ ကောဇာရောက်သောအခါ ပြည်ရွာဘေးဒါဏ်၊ စနေနေ့ကြောင့် နိုင်ငံတိုင်းသားဖျားလတံ့၊ နိုင်ငံတိုင်းသားရိက္ခာရှားလူများ၊ ထိုခါပူလတံ့၊ လူများကပူ၊ တိုင်းကဆူ၊ ခိုးသူတန္တများ၊ များလတံ့၊ ခုနှစ်လှသော်၊ အသီးအနှံအစားအစာတို့သည် ရှားလတံ့၊ စနေ ၁ သော၊ ဒုတ်ဒါးမီးလောင်များလတံ့။

မြောက်ဦးမြို့ ပျက်ခြင်း

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ် ဗျာဒိတ်တော်။

အာနန္ဒါ- သက္ကရာဇ် ၁၁၃၀-ကပင်စ၍ ရခိုင်ပြည်တွင် အချင်းချင်း သတ်ကြလိမ့်မည်။
သက္ကရာဇ် ၁၁၃၀-ကပင် အစတည်၍ ငါတပည့်သားရင်းတို့ကို မင်းနှင့်ပြည်သူလူထုဝါအပေါင်း တို့သည် မရိုမသေပြု၍ အမှုထန်းထုလိမ့်မည်။ ထိုသို့ မရိုမသေအမှုထန်းထည့်သော မင်းနှင့်ပြည်သူ လူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။

အာနန္ဒာ- ငါဘုရား၏တပည့်သား ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းမြတ်တို့ကို နှိပ်စက်ညှိဆဲအမှုထန်းထဲကုန်သော မင်းနှင့် ပြည်သူလူအပေါင်းတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည်၊ မချွတ်ရာပျက်ရာ၏။ သူတို့သေသော်လည်း အဝီစိငရဲမှာသာ ရောက်လိမ့်မည်။ ဘုရားတထောင်ပွင့်သော်လည်း အဝီစိငရဲမှာသာ ရှိလိမ့်မည်။

အာနန္ဒါ- ဤမြောက်ဦးမြို့၌ ဖြစ်လတံ့သော မင်းတို့သည်ကား ၅-နှစ်တယောက်၊ ၄-နှစ်တယောက်၊ ၃-နှစ် တယောက်၊ ၂-နှစ်တယောက်၊ ၁-နှစ်တယောက်၊ ၆လ-တယောက်၊ ၃-လတယောက်၊ အသျှက်သျှက် ဖြစ်၍၊ သတ်ကြလိမ့်မည်။

ဤမြောက်ဦးမြို့ဘုရား ငွေ-တရားငွေ၊ သင်္ခါငွေစင်သမျှကို ဤမြောက်ဦးမြို့ကား မသာယာ ထွားညက်ပျက် လတံ့၊ မြေကြီးကမ္ဘာပြိုကွဲမတတ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

အာနန္ဒါ- ဤမြောက်ဦးမြို့၌-၁၁၄၆-ခုနှစ်တွင် နမ်းမဲနှင့် သူရဲထောင်သောင်း ရောက်လိမ့်မည်။ မြောက်ဦးမြို့ နေလွင့်လိမ့်မည်။ နမ်းမဲ လူအနှစ် ၄၀ကျော်ကို ပျောက်လိမ့်မည်။ ဤသတ္တဝါအပေါင်းတို့၊ အသား ချင်းချင်း စားလိမ့်မည်။ ၇-ရက်သားကုန်အောင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဆုံးနဂါးမင်းပြုလိမ့်မည်။ ထိုနဂါးကို အရှေ့က မုဆိုးဖိုသားဖြစ်သော ကျားကြီးဖျက်၍ အပိုင်ပြုလိမ့်မည်။ နဂါးထိုကျားကြီးလက်သို့ ပါလိမ့် မည်။ မြောက်ဦးမြို့လည်း ပျက်လိမ့်မည်။ အနောက်တချိုး ပြေးလိမ့်မည်။ အရှေ့တချိုးပါလိမ့်မည်

အာနန္ဒာ- မပျက်ခင်က သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄ကစ၍ ယင်းခါ မိုးမြေပျံလိမ့်မည်။ ရဟန်းယောင်ဆောင်လိမ့်မည်။ ရခိုင်ပြည်သူတို့က မသိမလိမ့်မာ၍၊ ရိုသေတုတ်ကွပြုလိမ့်မည်။ ယတ္ထရာယာယ်ပြုပြီးမှ- ပြန်၍ တက် လိမ့်မည်။ ရခိုင်သားတို့လည်း သင်းတို့အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သတ်ကြ၍၊ စပ်ကြားတွင် တပြည်ကဝင်၍၊ မင်းပြုလိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြီးမှ သက္ကရာဇ်၁၁၄၅-ကပင်စ၍ စစ်သည် ဗိုလ်ပါ စိုလတံ့။ ၁၁၄၆ ခုကစ၍ ပျောက်လိမ့်မည်။ ၁၁၈၉ ခုတိုင်အောင် ချမ်းသာမရ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ရှင်ဘုရား- ဤပြည်တွင် သက္ကရာဇ်ဖြူမင်းဖြစ်လိမ့်မလောဟု နားတော်လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒါ- ဗျာဒိပဲမည်ခဲ့သော ၃-သားလျှင် သက္ကရာဇ်ဖြူမင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အရှင်ဘုရား- ဤပြည်တွင် ၁၁၄၆ ခုကသည် ပျက်စပြုလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူရာ အဘယ်ကြောင့်ဖျက်မည်နည်း။ အာနန္ဒါ-ဒွါရဝတီသံတွဲမြို့ကဲ့သို့ ပျက်လိမ့်မည်။

အရှင်ဘုရား- ဒွါရဝတီသံတွဲမြို့မှာကား အရှင်ရသေ့ကို တရိုက်သောကြောင့် ပျက်ပါသည်။ ဤ ရခိုင်ပြည်မှာလည်း အဘယ်သူကို တရိုက်၍ ပျက်မည်နည်း။

အာနန္ဒါ- ဤရက္ခပူရပြည်သူနှင့် မင်းကစ၍ ၁၁၃၀-ကပင် ငါ၏ဘုရားတပည့်သား သင်္ဃာတို့ကို နှိပ်စက် ညှင်းဆဲမှုထန်းထဲ၍ ပြုလိမ့်မည်။ ယင်းကပင်စ၍ ဖြစ်လိမ့်မည်။

နတ်သမီးသို့က် ရခိုင်ရာဇဝင်

အရှင်ဘုရား- အဘယ်သက္ကရာဇ်က စ၍ ခုတ်တိုက်လိမ့်မည်နည်း။
 အာနန္ဒာ- ၁၁၄၆-ခုကစ၍ ၁၁၈၉ ခုတိုင်အောင် ခုတ်တိုက်ကြလိမ့်မည်။
 ယင်းခါ ရခိုင်ပြည်သားတို့သည် သူ့ဥစ္စာ-သူ့ပစ္စည်း၊ သူ့ဝံ့ဆံ၊ သူ့မယား၊ သူ့သမီးတို့ကို မကြာ လျှောင်ပြု လိမ့်မည်။ မကျင့်တတ်သောကြောင့် ဖြစ်ရာ၏။ ပြည်သားအများ သေပျောက်များ၏။ တချို့ အနောက်ပြည်ကို ရောက်လိမ့်မည်။ တချို့အရှေ့ကို ပါလိမ့်မည်။ တချို့ဆွေမျိုးမတွေ့ ကွဲလိမ့်မည်။ အရှေ့ပြည်က စစ်ကူရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြီးမှ အနောက်ဘက်သို့ ပြေးလိမ့်မည်။ တချက်တဘန် ကုလားတန်က-တောကြောင်ရောက်ပြန်လတံ့-ကုလားတံတော လာပြန်ပြီးမှ-အနောက်မစ္စီမကို ရှာလိမ့်မည်။
 ၁၁၇၇ ခုကို ရခိုင်ပြည်တွင် မင်းဆွယ်တို့သည် ဆင်းရဲညှိုးပါး၍သာ ရှိလိမ့်မည်။ ၁၁၇၆ ခုကပင်စ၍ ရခိုင်ပြည်တွင် မင်းမျိုးမင်းဆွေ ပျောက်လိမ့်မည်။ ၁၁၇၃- ခုကို အနောက်ဘက်က ၅ တီးသား တယောက် ပေါ်လိမ့်မည်။ တတ်လျှင် ဥနှစ်မတတ်သော်ပေါင်း ၉-လံ နေလိမ့်မည်။ ၁၁၈၅ ခုတွင် ကြီးသူစကား အမှန်များလိမ့်မည်။ သီတင်း ၅-ခါ၊ ကြားလတံ့၊ မှန်သောစကား နံလိမ့်မည်။ မမှန်သော စကားများ လိမ့်မည်။

အရှင်ဘုရား- အဘယ်ကြောင့် မမှန်များလိမ့်မည်နည်း။
 အာနန္ဒာ- သင်းတို့ပျက်စီးချိန်နီးလတ်သောကြောင့်၊ မမှန်များလတံ့၊ ၁၁၈၄-ခုက အနောက်ပြည်ကို၊ ယတ္ထရာ မိုးမြေပြုလိမ့်မည်။ ထီးဖြူတော်အရိုးတော် ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အနောက်ပြည်ကို ယတ္ထရာယာယံပြု လိမ့်မည်။ အနောက်ပြည်ကို ဖျက်၍ပိုက်ချင်သောစိတ် ရှိလိမ့်မည်။ ခွေးအိပ်ရာမှာ ဆိတ်နှိုးလိမ့်မည်။ ခွေးလည်း အချိန်မကျသမျှကို နှိုးမည်မဟုတ်၊ နှိုးချိန်တန်မှ နှိုးလိမ့်မည်။

အာနန္ဒာ- ၁၁၈၅-ခုကပင်စ၍၊ အရှေ့ပြည်က စစ်သည်ဗိုလ်ဗာကျလတံ့၊ သစ္စာရှိသော အနောက်မစ္စီမပြည်ကို၊ သစ္စာမရှိသော အလှူသာရဲသော အရှေ့ပြည်က ဖျက်၍ပစ်လိမ့်မည်။ အရှေ့ပြည်က ဖျက်၍ပစ်သော် လည်း၊ သစ္စာရှိသောကြောင့် အနောက်ပြည်သည် အကုန်ပျက်မည်မဟုတ်။ တစိတ်တခြမ်းမျှသာ ပျက်လိမ့်မည်။

အရှင်ဘုရား- အဘယ်ကြောင့် သစ္စာရှိသော ပြည်သည် တစိတ်တခြမ်းအစွန်းပျက်ရမည်နည်း။
 အာနန္ဒာ- ရွှေငွေဥစ္စာကို အလွန်စုတ်မတ်သောကြောင့် ပျက်ရလိမ့်မည်။
 အာနန္ဒာ- ရွှေငွေဥစ္စာကို အလွန်စုမ္မက်လျှင် ပျက်ပါသလော။
 အရှင်ဘုရား- သစ္စာမရှိသော အလှူသာရဲသော အရှေ့ပြည်သားတို့သည်၊ ဘုရား တရား သင်္ဃာ ဇေတီတို့ကို ဖျက်ဆီး၍ ရွှေငွေဥစ္စာတို့ကို ယူလိမ့်မည်။ ထိုရွှေငွေဥစ္စာတို့နှင့် အနောက်မစ္စီမသို့ သွား၍၊ စိန်ကောင်း မြကောင်း ပိရိုးသံဒါး-အဝတ်ကောင်း၊ အထည်ကောင်းတို့ကို ဘုရား တရား သင်္ဃာစံတို့နှင့် ဝယ်လိမ့် မည်။ ဥစ္စာရှိသော ပြည်သားတို့လည်း ဥစ္စာရွှေငွေတို့ကို အလှူစုံမတ်တတ်သောကြောင့်၊ မပျက်ရမည် မဟုတ်။ တစိတ်တခြမ်း ပျက်ရလိမ့်မည်။ သင်းတို့ကျိန်းကုန်မည်အခါလည်း မြို့တွင် အချုတ်တယောက် ရောက်လိမ့်မည်။ ယင်းကစ၍ သင်းတို့ကျိန်းကုန်လိမ့်မည်။
 ၁၁၈၅-ခုကပင် စ၍ အရှေ့ပြည်က စစ်သည်ဗိုလ်ဗာများစွာ ရောက်လတ္တံ့၊ သစ္စာမရှိသော ပြည်သားက အယင်တင်၍ သတ်လိမ့်မည်။ ဥစ္စာရှိသော ပြည်သားတို့လည်း အပျက်ခံ၍ နေလိမ့်မည်။ ထိုသို့အခါ ဓားလှံသေနတ်အတတ်လည်းကောင်း၊ များလတံ့၊ တအိမ် ၃-သင်း ၄-သင်းကွဲလတံ့။ ၁၁၈၆ ခုကို အနောက်ပြည်က စစ်ရောက်အံ့၊ ၅-ခုထက်တွင်ယင်သော် တပေါင်းနှောင်းသော် ကဆုံလ တွင် စစ်တိုက်လတံ့၊ တပိုးတွဲ-တပေါင်း ကဆုန်နေ့ကပင်စ၍ အလှူသီတင်းကို မြကြစေ။ သစ္စာကို မှုံကြစေ။ ကမ္မဋ္ဌါန်းဘာဝနာ မြကြစေ၊ တော်ဖြောင့်လှစေ၊ ပန်းသုံးသွယ်ကို ပန်ပါကုန်-လမ်းသုံးသွယ်ကို လိုက်ပါကုန်-ရွှေငွေတန်းဆာဆင်ပါကုန်။

အာနန္ဒာ- သက္ကရာဇ် ၁၁၈၆ ခုကပင်စ၍၊ ၆-ခု၊ ၈-ခု၊ တိုင်အောင်သားကို အဘမကယ်နိုင်၊ သမီးကို အမိမကယ် နိုင်ရုံလိမ့်မည်။ တတ်သော်ကား ၅၀-ပိုင်လိမ့်မည်။ မတတ်သော်ကား ကိုးရိုးကားယား ပျက်လတံ့၊ သစ်တွင်အထွက်-သည်ပြည်သို့ကြောင့်ဖြစ်လတံ့၊ မင်းဆက်ကုန်မည်အခါ မစ္စီမပြည်ကို ပုန်ကန် လိမ့်မည်။

အာနန္ဒာ- ရှင်ရသေ့သည်-သစ်အလိုကား-
 အဘမုဆိုးဘိုး နောင်တော်ကြီး ဆင်ဖြူရှင်စိုင်းကုစား- မောင်ကျားကြီးပါပဲ မင်းအနွယ်ဆက်၊ အကုံပြတ်
 - မုဆိုးသည်ကပ်၊ မင်းဆက်သည်မျှတည်း။

အာနန္ဒာ- ပါပမင်းဆိုသည်ကား မင်းသားညီတော် နောင်တော်ကို သတ်၍၊ စကြာတွင်မြဲ။ ပင်ပြုသောကြောင့်။
 ပါပမင်းဟု တွင်လတံ့။ ဤမင်းသည် အဆက်ကုန်မည်ခါလျှင်-အပြည်ပြည်က စစ်သည် ရောက်လတံ့၊
 ရန်လည်း ကြီးကျယ်များစွာ ဖြစ်လတံ့၊ မြေတလင်းမှာ ခန္ဓာ-၃-ခု ပိုက်လတန်၊ သူဦးသုံးပါးသတ်၍၊
 သေလတံ့၊ လေးဖြာကွဲ၍ပြေးလတံ့၊ နေရလတံ့၊ မတတ်သော် နှစ်ဆယ်မင်းပြုလိမ့်မည်။

အာနန္ဒာ- အပြစ်ကာလ ကောင်းကင်သည်၊ နမိတ်ပြုလတံ့၊
 ဘုရားကြီးသိုက် နတ်ကြီးတို့သည် နမိတ်ပြုလိမ့်မည်။ နေနှင့် လကို တိန်းဆိုးမိုးလိမ့်မည်၊ ထိုသို့အခါ
 မပျက်ဟူ၍ မမှတ်နှင့်၊ ပျက်မည်ဧကံ အမှန်တည်း၊ ၁၃၀၇ ကျော်ကို ဖြတ်လတံ့သောကျိန်းတည်း။
 ဝေသာလီပြည်ကို ဘီလူးစားသော ကျိန်းတည်း။
 မသုံစာရမံစစ်သည် ဖျက်သောကျိန်းတည်း။
 ဇနကမင်း သင်္ဘောပျက်သောကျိန်းတည်း။
 ဤသုံးကိန်းမှ လွတ်မည်အရခဲသည်၊ ကိန်းလွတ်၊ တခြားကိန်းနှင့် ကြုံသောကြောင့် အမှတ်မထား
 ခဲ့သည်၊ ယင်းကသည် အရှေ့သံလွင်မြစ်သည် လူရိုးလူကောင်းချင်းပုံလတံ့၊ သံလွင်မြစ်သည်
 တောင်ကြီးဖြစ်လတံ့။
 ဧရာဝတီမြစ်-သံလာဝတီမြစ်ဆုံဖြစ်၍ သွေးရေချောင်းသို့ စီးလတံ့၊ မုတ္တမမြစ် ချင်းတွင်းမြစ်၊
 သံလွင်မြစ်တို့သည် ခါးလှန်ဘေးသင့်၍ သွေးရေချောင်းမြောင်းဖြစ်လတံ့၊ မရှုတ်ရာတည်း။
 ဘုရားဗျာဒိတ် သိုက်စာအလို ချောက်-မြောင်း-တောင်ကြား လူရိုးလူကောင်းပုံလတံ့၊ သည်ကားအဆုံး
 ဖြစ်သည်။ ၄-နှစ်တွင် ကပ်အကုန်ပျောက်လတံ့၊ လူတို့သေ၍ ပြုပြင်စင်လတံ့၊ ရပ်မြေရပ်ရွာရှာ၍
 မတွေ့ရှိလိမ့်မည်၊ လင်ကိုမယားမတွေ့၊ သားကို အဘ မတွေ့၊ တောကြိုတောကြား သျှောင်သျှာ၍
 မီးခိုးတလူလူ-ခွေးတအူအူ၊ မျက်ရေတစက်စက် ဆီမီးတလက်လက်ရှိလိမ့်မည်။ အနောက်ဘက်ယောင်၊
 ဘိုးခေါင်တောင်ကို ရှောင်ကြလေ၊ ရသေ့ကျောင်းကို အောင်းကြလေ၊ တောသံအူမြို့သာသည်ဟူ၍
 မဖြေနှင့်၊ တောင်မြို့လည်း မွန်းတဲ့အခါ ပျက်လိမ့်မည်။ တောကြိုတောင်ကြားမတော်မမှံကျင့်၍
 နေသောသူတို့ကို ကျားဘီလူးစား၍ ကုန်လိမ့်မည်။ ရခိုင်ပြည်သားကို အဆိပ်မရှိသောမြွေကဲ့သို့
 ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ၉-ခုတိုင်မူလူမျိုး ၄-ဖြာကွဲလတံ့၊ ပသိန်-ရန်ကုန်-မုတ္တမ-ဒါးဝေ။

		အောင်ဇေယျ ၁၁၁၄-၁၁၅၂	
နောင်တော်ကြီး ၁၁၂၂-၁၁၂၅	ဆင်ဖြူရှင်-၁	ဘိုးတော်ဘုရား-၁	
	၁၁၂၅	၁၁၄၄-၁၁၈၁	
	ဆင်ဖြူရှင်-၂	အိမ်ရှေ့မင်း-၂	
		(၁၁၇၀-လွန်သည်)	
	ဘကြီးတော်မင်း	သာယာဝတီ-၄	
	၁၁၈၁-၁၁၉၉	၁၁၉၉-၁၂၀၈	
	စန္ဒသူရိယ-၃ ၁၁၇၆-၁၂၀၀		
ဘွား- ရေချ	ပုဂန်မင်း-၆	မင်းတုံး-၆	
	၁၂၀၄-၁၂၁၅		
		သီပေါမင်း	

၁၂၄၀-၁၂၄၇

ပဌမစစ်	၁၈၂၄	၁၁၈၀	1st Burma War
ဒုတိယစစ်	၁၈၅၂	၁၂၁၄	2nd Burma War
တတိယစစ်	၁၈၈၅	၁၂၄၇	3rd Burma War
ပန်းသုံးသွယ်ကို ပန်ပါကုန်။-			ဘုရား-တရား-သင်္ဃာ။
လမ်းသုံးသွယ်ကို လိုက်ပါကုန်။-			ဒါန-သီလ-ဘာဝါနာ။

ဂဝန်ပတိ ရသေ့သို့က်။

နက်၏သွားမှတ်မမြဲ၊ ဖောက်လွှဲတာယာ၊ ဘာသာကြယ်ချင်း၊ ခွတ်လတ်လျှင်သော်၊ မကြင်းဗိုလ်ပါသာသနာလည် ပျက်လတ်။

နှုန်းတတင်းကား သံဖျင်းလိမ့်မည်၊ ဦးရှစ်တတင်းကား၊ ကြွင်းလတန်၊ ဤစကား-ရှစ်ခု-ကိုးခု-ပြည်သူရှု၍ ထောင်ပြည့်ခြောက်ဆယ် အစတည်သော်၊ ခြောက်ဆယ်ခြောက်ခု၊ တရုရ-ရှစ်ခုတိုင်မူအိုးသို့ ဆူပူကိုးခုမှာကား လူများ မတရား၍၊ လူများပြုစေ၊ ဒဿမှာမူ အလောင်းရာဇာပြည်သူချမ်းသား-လူတကာကို အခေါင်ချုပ်လတ်။

ရှစ်ခုအကြွင်း၌ လေပြင်းငလျင်ထိန်ထိန်လျင်သည်၊ ပြည်ရှင်တိုင်းသူလူတို့ နမိတ်ထင်လတန်၊ တနိုင်ငံသူလျှင် ဘုရင်သားဘ-ခန္ဓာကြွသည်၊ ပြည်မစီးစိမ်ရွှေနန်းအိမ်ကြောင့် ဂဠုနှင့်ကျားအခင်းများသည်၊ ပြည်သားတိုင်းသူ ကျွတ်ကျွတ်ဆူ၍ မူလတန်၊ ပြည်စွန်တိုင်းသား၊ အစောင့်ထားသည် မင်းများပူဆာဗျာဘာ အလွန်များလတန်။

ကြွက်-ကြက်စနေသားတောနေကျားကို-အများဗိုလ်ခြေနှင့်မွေလတ်၊ ထွက်လတ်ကျားကြီးတန်တန်သီးသည်၊ ကျားကြီးအခါ၊ ကြွက်ကြက်မှာ သိန်းကာယူ၍ထား၊ ကျားကိုလိုက်လေ၊ များဗိုလ်ခြေ နေထိုင်မြစ်ကမ်းနား အောက်ခြေ ဩားသည်-ကျားမပါ-အဟန်သား-ကြွက်ကြက်ရှာဘွယ် တောနေကျားကို မတွေ့လေ၊ ပြန်လည်ရပ်ဟောင်းဌာနတည်း။

များစွာ ဂဠု၊ ဆုပေးတုံ-အကုန်မင်းမြောက်တန်ဆာတည်း၊ ကြက်ကြွက်ခရီး-ဖျက်ဆီးကြေမ့ ရှာမရသည်- တောစတောင်ထဲ-ပြေးပုံးလွဲသည်၊ ရွာလည်း တေ၂သို့ ဆိပ်လတ်၊ လေသံစကား- မကြားရှာဘွယ် မတတ်ချေသော်၊ မင်းအားပြည်သူတိုင်းသား လူတို့ နေထိုင်မတည်-ကျားကိုကြောက်သည်၊ ထိန်ထိန်ကျားလည်းပူ၊ ဦးစပါးစိပါးကို ခတ်လတ်။ ကျားကြီးမာန်စောင် မီးသို့လောင်သည်၊ အခေါင်စိုးတုံငှက်ဂဠုကို-ကိုက်လတ်၊ ဂဠုလည်းဆုံး၊ ကျားလည်းရှုံးသည်၊ ရှမ်းနှင့် တရုပ်ဖိ၍ ကြိုးလတ်။

တရုပ်အစ-ရှမ်းကအလယ်-မြန်မာကားနောက်၊ မင်းလျင်မြောက်၊ ရှမ်းကတအိအိ-တရုပ်ကဖိသည်၊ မြန်မာငယ်ကား အနောက်မှာ၊ အရှေ့ဘက်ကား၊ ခွေးတအူအူ၊ အနောက်ဘက်ကား မီးခိုးတပြတ်ပြတ် ပစွန်ကန်းနား- နေသူများလည်း- ဖိုးခေါင်တောင်ခြေနေသောသူများ လူတို့အားကား၊ တောကြိုတောင်ကြား ပြေးသောကြက် အသွင် တည်း။

ရွှေငွေစပါး ကျိပြည့်ထားလည်း၊ အများဥစ္စာသူတို့ဘို့သာလျှင် ဖြစ်လတ်၊ ပြေးပုန်းသွားသည်၊ ယောက်ျားနည်းပါး၊ မိန်းမများသည်၊ လင်သားလုတွေတဝိစိ၊ ငတ်မွတ်ရှားသည်၊ သားကိုအမိ မတွေ့နိုင်၊ သိလာသောခါ-ရတန်းမှန်လည်း၊ သူကခုန်း-မစောင့်စည်းသည်။

အရှေ့မှန်လှ၊ ရှင်ပါပလည်း စစ်မက်အလွန်ထိုးလတ်၊ သူမင်းငါမင်း အချင်းချင်းလျင် သတ်လတ်၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်အသွယ်သွယ်လျှင် ပြုံးလတ်။

သတ္တ၊ အဌတိုင်အောင်-ပြည်ကြီးလောင်မျှ-ဤသို့စုလုံး၊ မင်းမှုတိုင်းကား၊ ငတ်မွတ်ရှား၍၊ လူများဝမ်းသွန်၊ ဝမ်းနာနှင့်သေလတ်၊ ခိုးသားရန်သူ စစ်မက်ထူ၍ မီးပေါက်သေနတ် လေးမြားဓားလုံ၊ သင့်၍သေလတ်။

နဝမှာမူ ငလျင်မိုးတိုင်းမိုလ်းကြီးလည်း ခေါင်အံ့၊ မြေပြင်ကွဲလတ်၊ ကောင်းခင်မိုက်မဲ၊ ပဲ့တင်ကြသည်၊ မိုင်းလည်း မမြင်၊ ဝယ်လတ်၊ မတရားသည်၊ လူများတို့သည် ပြုံးလတ်၊ လူသေလူကောင်တောင်နှင့်မျှလတ်၊ နှုန်းတတင်းကား သံဖျင်းလတ်၊ ဥရှစ်တတင်း ကြွင်းလတ်။

ဒသစင်စစ်၊ စွန်းသည်နှစ်မှာ၊ အလောင်းထင်ရှား၊ မင်းတရားလျှင်၊ ဖြစ်လတ်၊ ထိုမင်းနေရာ-ရွှေနန်းသားကို ဆောစွာနတ်တို့ပေးလတ်၊ ဆင်ဖြူဆင်နိမမြင့်မှီ၍ ရောက်လတ်၊ တရုပ်-ယိုးဒယား-ကုလားမကျန်၊ ထိုမင်းနိုင်ငံ ဖြစ်လတ်၊ မင်းကငါမင်းကျမ်တောမင်း၊ ပြည်ကား ငါ့ပြည်အကုန်ပေါင်းချေနေလေ။ အသက်တရာရှစ်ဆယ်တည်း။

အိုလူများတို့၊ အလှူသီလ-ဓမ္မတရား-စကားသစ္စာရှိကာ၊ သီလလည်းခံလေ၊ သီးခံချေကာ၊ ရောဂါစသည်၊ ကပ်သုံးသွယ်လည်း၊ ကိုယ်ဝယ်မရောက်၊ မြင်ကာပျောက်၏။ အလောင်းသူတော်မင်းမြတ်ကျော်နှင့် ချမ်းသာအတူ စံလတုံ။

အလှူသီလ၊ ဓမ္မတရား-စကားသစ္စာ-မစောင်းပါသော်-ရောက်တရ-ငတ်မွတ်လျက် ဝမ်းသွန်၍၊ ခုတ်သတ် ထိုးဖြတ် ကပ်သုံးကပ်တွင်-မလွတ်ကျင်သည်။ သေလျှင်ငရဲငတ်လတုံ။

ဤသို့စကား-ဂဝံပတိ-မှတ်လေစကား ကျိန်းသေထားသည်။ အများမှတ်စေချင်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကို မလိုမမြောက်၊ ပျောက်ပျက်ကွယ်၍၊ ပြုသည်သူများ အမျိုးသားကို သက်ရှည်ဘုန်းကြီး၊ မစီးမပွား နာဖျားရောဂါ၊ မကြာဥပါဒ်- နှိပ်စက်လတ်၍၊ မင်းဘဲမင်းဒါဏ် ရောင့်ရဲသမျှ၊ အပြစ်စုံ၍ အမှုများစွာ ရောက်ရှာလပ်မည်၊ မချွတ်ပေတည်း။ ရေးကူး စာပေ၊ ဆောက်တည်တရား၊ ကျင့်သူများကား၊ စီးပွားသက်ရှည် စီးစိမ်တည်၍၊ ရောက်သည်အနာရောဂါဘေးရန်- ကြမ္မာဥပါဒ်ကပ်သုံးကပ်တွင်၊ လွတ်လေကျင်၏။

ဂဝံပတိ ကိန်းသည်ပြီး၏။

ရှေးကအမှာ၊

ဤသို့ဟောသား၊ ဂဝံပတိသစ်အလိုကို၊ ဆရာပညာရှိတို့သည်၊ နှလုံးသက်သာကြေမှတ်မရှိ၊ ဘုရားမြတ်စွာသိုက်၊ သိကြားမင်းသိုက်၊ ရသေ့သိုက်၊ ငမုန်ကန်းသိုက်၊ ဂဝံပတိသိုက်၊ ဤငါးစောင်နှော၍ ပြက္ခဒိန်ဗေဒင်ဖြင့် တွက်ချ၍ နှိုင်းယှဉ်သည်ရှိသော်၊ ၆-ခု၊ ၇-ခု၊ တွင်မထင်-တရာကြေမှ ထင်ပါသည်။ သို့သော်လည်း၊ နေလေ၊ နက္ခတ်တာရာ၊ အခါနာရီဒိထိ ခပ်သုံး၏။

ရဟန်းဘုန်းတောင်း၊ ပြည်သူလူအပေါင်းတို့သည်၊ တရားအညီ ရွက်သောခဲ၊ အနောက်ပျက်သော်၊ အရှေ့ပျက် သည်၊ ပျက်ခဲ့သော် သမ္မာနတ်တို့သည် ကွယ်၍မကြည့်၊ နေခဲ့သည်ရှိသော်၊ ပြည်ရွာမဖြစ်သုံးမြဲ-ဖြစ်မဖြစ်ကို မဆိုနိုင်ချေ၊ မဖြစ်ဟူ၍ မပေါ့နှင့်၊ သဒ္ဓါကြေပွန် အလှူဒါနသီလ ဓမ္မတရားမပြစ်မှားသည် စကားသစ္စာတည်စွာ ဂတိကျင့်လေကုန်၊ ပိဋကတ်-ဘေဒင်-တတ်မြောက်စင်သည်၊ သိမြင်ပညာထားဘိကျင်သည်၊ အမျိုးသားတို့ သိစေကုန်၊ ရေးကူးထား- ကြောင်းကြဗျာပါ၊ မချမ်းသာသည် မှန်စွာအရှေ့အနောက် ဖြစ်လတုံ။

အရှေ့ပျက်လျှင် အနောက်ပျက်၏၊ အနောက်ပျက်သော် အရှေ့ပျက်၏၊ အရှေ့သုံးလျှင် အနောက်သုံး၏၊ အနောက်သုံးသော်၊ အရှေ့သုံး၏။

သီလဝန်လျှင်၊ မြတ်မွန်လူဘ၊ ဟောမြတ်ဟသည်၊ ညနေခေါင်ထိ၊ ထိုမှန်းဟိဘိ၊ မကြွင်းသိတင်းမြဲဆုံး၊ နှလုံးမသာ -တည့်ရာမရှိ၊ ဖြစ်ဘိရကား၊ ရန်သူအများတွင်၊ တခြားပြစ်ခွင်မည်တွင်ရှိမှု၊ ရာတာရာလွန်၊ အိုင်သေးဖြူချောင်း၊ ကျမ်းခိုင်ထင်ထင်၊ မကျွန်းခြင်းဖြင့်၊ ထမင်းမွတ်ရှား၊ သေပျောက်များအံ့၊ တပါးတပြည်-သွားရမည်ဟု၊ ကြံစည်စီရင်- အရှင်မဲ့ကျွန်-အားနာဆံလျက်၊ ဖြိုဟန်သက္ကရာဇ်၊ ဤသို့ဖြစ်လျက်၊ ရှင်ချစ်ဘုရား- ဗျာဒိတ်ထားသည်၊ သက္ကရာဇ် တထောင်ခုနှစ်ဆယ်ရှစ်ခုတွင် ပျက်လိမ့်မည်၊ ၁၀၇၈၊ တောင်ဘက်နေသောသူတို့သည်ကား၊ ဦးကာချောင်းဟု ရှိ၏၊ ယင်းချောင်းနားတွင် စုလိမ့်မည်။ ယင်းကပြေးသော်၊ ဝူဖြူချောင်းဟူ၍ ရှိ၏။ ယင်းချောင်းကသည်လည်း တနင်္ဂနွေသား တယောက်ပါလေစေ၊ ယင်းကလွန်လျှင် ဇီးခါးတောင်ဟူ၍ ရှိ၏။ ယင်းဇီးခါးပင်ရင်းက-လူတို့ဇီးကုန်းမော်ကိုကြည့်၏။ မကူနိုင်၍ သေလိမ့်မည်၊ ယင်းကသည် ဆင်ခေါင်းတော် ရောက်လိမ့်မည်။ ယင်းကလွန်လျှင် စစက်ချောင်းကိုဝင်၍ လိုက်လေ၊ ခုနှစ်ကွဲတွင်၊ လကျာဘက်၌ ကျောက်ခြင်္သေ့ဟူ၍ အမည်ရသော ကျောက်ရှိလိမ့်မည်၊ ခုနှစ်ကွဲတွင် ဝင်ကြမ်းပင်ရှိ၏။ အကွေ့သုံးဆယ်တွင် လဖူးပင်ရှိ၏။ ယင်းတွင် တနင်္ဂနွေသား၊ ကြာသပတေးသားတို့သည်၊ ရွာတည်ထောင်လိမ့်မည်။ နဂါး-၁၂-ရပ်တည်လိမ့်မည်၊ ၂၀ခုနှစ်တွင် ကြက်မြို့ဟူ၍ ရှိလိမ့်မည်။ ၆-ခု၊ ၇-ခု၊ ၈-ခု၊ ၉-ခု၊ တွင် ပျက်လိမ့်မည်။

ဖားပြုတ်ကေ ဝတ္ထု

ဖားပြုတ်တကောင်၊ အုန်းဖောင်စီးလျက်၊ ဖျားရေတက်နှင့် လာလတုံ၊ ပြားဇီးပင်ကိုင်းနားလျက်၊ ပန်ဇင်းငှက်က မှန်စွာမေး၏၊ သမုတ္တရာသီမြစ်ရေ-မိုဃ်းလေမုန်တိုင်း၊ အုံးအုံးမှိုင်းနှင့်၊ တော်လည်းပဲ့တင်လောင် မြေကြီးလှုပ်လတုံ။

ထိုသို့လှုပ်ခါ-ကျွန်းဒီပါမှာ- ကျောက်ကြီးထက်ဝက်ကွဲလွဲလှဲ၊ တွင်းမှာမြောက်တင့်၊ ရတနံလည်းကျိုးလှဲ၊ လူလည်း
၄-ကွဲကွဲလှဲ၊ ဤသို့ဖြစ်သောအခါ ကြီးသူဝမ်းခေါင်း၊ ငယ်သူအောင်း။

- ၁။ ပန်ဇင်းငှက်၊ ငှက်ကြီးရောင်ရင်ဝမ်းတွင် ဝင်၏။
- ၂။ ရောင်ရင်ငှက်လန်၍ သံကြီးကျော်ကျော်ဖြင့် ပျန်လှဲ။
- ၃။ ကသစ်ပင်၌၊ မျောက်မလက်မှ တပြုတ်သီးလွတ်ကျ၏။
- ၄။ တောကြက်မ နောက်ကုန်းသပေါ်ကျ၍၊ ဥများကွဲ၏။
- ၅။ တောကြက်မ တောခြံအံ့ကိုဖျိုသည်။
- ၆။ ခြံများဝက်ကိုကိုက်သည်။
- ၇။ ဝက်မတောင်ယာလုပ်ခြင်း၊ စပါးခြင်းကို စားလှဲ။
- ၈။ ဝက်မ စပါးစားသည်ကို ငမဲဘုတ်မြင်၏။
- ၉။ ငမဲဘုတ်ယာခြင်း သူကြီးကိုတိုင်၏။
- ၁၀။ ငမဲဘုတ်တိုင်ခြင်း အစပါတ်လယ်၊ မျောက်ဖျက်တယ်၊ အလယ်တရိုး၊ ဝက်ငယ်တိုး။

ကျောက်ရိုးစာကျနတ်ရန် မန္တာန်
 ဥ-ပိဋကတ္တယ-သမ္မုန-သဗ္ဗသိဒိသုခါ။

- ၁။ အကျီလက်တို-လူပျိုကျိုးစာများလှဲ။
- ၂။ နို့သီးပိန်ပျက်-နို့မထွက်လည်း များလှဲ။
- ၃။ ရှင်တို့လင်သား နေ၍၊ တစ်စိဖြစ်လှဲ။
- ၄။ ဘုန်းကြီးယောင်ယောင်၊ စာတစောင်နှင့်၊ ကျောင်းဆောင်ဆရာခန့်လှဲ။
- ၅။ ဝက်သားစားကြူး၊ ရှင်ရူးငမိုက်၊ ဒုစွရိုက်လည်း များလှဲ။
- ၆။ ယောက်ျားတို့မှာ ခါးစည်းတပတ် ဖြစ်လှဲ။
- ၇။ အိုးကြီးရေယို၊ ပြည်သူလောင်း၍ မပြည့်လို၊ စအိုးကိုယ်ထည်းကျန်လှဲ။
- ၈။ ရခိုင်ဂေါင်းတုံး-အရှေ့မင်းလည်း သုံးလှဲ။
- ၉။ မျောက်ကဲ့သို့ ကုလားအခွန်ကောက်လှဲ။
- ၁၀။ ဒသကြွင်းသည်နှစ်မှာ၊ အမြဲထွက်ကောလီစက်ညီ၍ အင်္ဂလိပ်ရာဇာ-ဓညပြည်ကို ရှာလှဲ။
- ၁၁။ ခုနှစ်သက္ကရာဇ်တွင် သွန်းစက်တော်ကို တောထဲ တောင်ထဲပြောလှဲ။
- ၁၂။ စနေသားလည်း၊ ဘုရားတောင်ကို ယောင်လှဲ။
- ၁၃။ သီဟခြင်သေ့ဘုရားကို တွေ့အောင်ရှာလှဲ။
- ၁၄။ ရခိုင်ပြည်ကိုသာသည်ဟူ၍ မမှတ်ကဲ့၊ ထမင်းခြောက်နှင့် ခါးပျောက်ဥစ္စာမြဲနိုင်စေ။
- ၁၅။ ရှစ်ခုနှစ်မှာ ဓာတ်တော်မွေတော် တံခိုးတော်လည်း၊ ထလှဲ။
- ၁၆။ လူများသောင်းသောင်းသ အပေါင်းထိုခါဖူးလှဲ။
- ၁၇။ ငယ်သောသူကို မြင့်ရာတင်၍၊ ကြီးသောသူကို နိမ့်ရာထား၍၊ တရားတော်ကို စီရင်လှဲ။
- ၁၈။ ရှင်တို့ကိုးခုနှစ်မှာ အရှင်သားကို စားလှဲ။
- ၁၉။ တစ္ဆေမှင်ဖုတ်ပြိတ္တာရုပ်ကိုရိုသည်လူတို့ ခက်လှဲ။
- ၂၀။ ရှေ့ကသူကြီး ဆံထုံးကြီးလည်း၊ တက်သီးထိုခါ ခေါက်လှဲ။
- ၂၁။ သင်းချိုင်းပြင်တွင် စားလှဲ။
- ၂၂။ နိမ့်မြင့်မရှိ၊ ထိုရောအခါ ရခိုင်ပြည်မှာ ချောတိတိ။
- ၂၃။ ကျားနှင့်ဂဠုတမုံသန်းသန်း၊ ကောင်းယံအပါး ဘုရားနားတွင်၊ ကျမ်းထီးထိုခါခတ်လှဲ။
- ၂၄။ နိဗ္ဗာန်တန်ခါး၊ ဟင်းလင်းထား၍ တိုင်းကားပြည်သူ ဆွဆွဖြူ၍ ဖူးလှဲ။
- ၂၅။ ရခိုင်သားမှာ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်ထိုးလှဲ။
- ၂၆။ ထိုခါမနေ၊ တရုပ်လက်ဖွား၊ ဆွဆွထိုခါတိုက်လှဲ။

- ၂၇။ ဘုရားခြေရင်း၊ စစ်တလင်းလည်း ဖြစ်လတံ့။
- ၂၈။ ရှင်တော်ဘုရားမျက်နှာနားတွင်၊ မင်းသားထုခါ မွန်းလတံ့။
- ၂၉။ ဘုရားတန်းခိုး ခေါင်းလောင်းမျိုးလည်း တီးလတံ့။
- ၃၀။ ငါးခုနှစ်မှာ ချိန်မြို့-ဘိန်းမြို့ပေါ်လတံ့။
- ၃၁။ နဂရာသာစည်မြို့တွင် ခြောက်နှစ်ပင်နန်းရှင်ခြင်သေခံလတံ့။
- ၃၂။ တရုပ်မိတ်တွံ့ခိုက်ခိုက်တွန် ရန်ကုန်ပုသိန်ထမိန်ခနားမဲ့ဖြစ်လတံ့။
- ၃၃။ ၇-ခုနှစ်မှာ ရန်ကုန်မသိ၊ ကုလားမသိဖြစ်လတံ့။
- ၃၄။ ထိုခါမနေ၊ ပြည်သူများက ဘုရားမေတ္တာဂရုဏာနှင့် မွှာကမဌဂါး နိဒါန်းလမ်းကို ရှာလတံ့။
- ၃၅။ ခမောင်းမျက်ဝယ်၊ နှစ်တရာလေ၊ ကမ္ဘာလုံးကို ခြင်းလို့နေ။
- ၃၆။ မျက်ဝေခမောင်း၊ အဖြာဖြာကေ၊ လက်ျာဘက်မှာ ကျီးတခေါင်း။
- ၃၇။ မြတ်စွာဘုရားတန်ခိုးအားလည်း နေ့လထိုခါ ရှည်လတံ့။
- ၃၈။ သာသနာကို ထိုခါမ နေထွန်းလတံ့။
- ၃၉။ သူတော်ကောင်းများ၊ လွန်ကြီးလည်း တရားကျင့်ပါလေကုန်။
- ၄၀။ လူတို့ကဖျက် နတ်ကဝုတ်၍ ထားလတံ့။
- ၄၁။ တနင်္လာနှင့် အင်္ဂါစပ်ကြား ထိုရပ်ကြားတွင် ရှင်မြတ်ထိုခါပေါ်လတံ့။
- ၄၂။ မသီးဘူးသေဥယျဉ်များလည်း မချွတ်ထိုခါသီးလတံ့။
- ၄၃။ သစ်ခေါက်စကား ထိုခါပြောလတံ့။
- ၄၄။ လက်ပေလက်မန်ဒုပံစံဆေးမျိုးခံလတံ့။
- ၄၅။ ရာသီးမပွင့်သောမိန်းမငယ်ကို လင်ပေးစားလိမ့်မည်။
- ၄၆။ ထိုမိန်းမများ မွေးသောသားလည်း ငိုကြွေးကြခါမာဒရာသတ်လတံ့။
- ၄၇။ ဆေးသမားများ ဆေးကုငြားလည်း မရထိုခါ ဖြစ်လတံ့။
- ၄၈။ သူငယ်များကို နို့စို့မရ၊ နို့သီးတောင်တောင် ရင်ခေါင်းထိုခါ ဆိုက်လတံ့။
- ၄၉။ မဝတ်ဘူးသော ဥစ္စာများ ဝတ်စားထိုခါပြုလတံ့။
- ၅၀။ မစားဘူးသော အစာများ စားရထိုခါ ရှိလတံ့။
- ၅၁။ ဘုရားတရားသဃာများတို့၊ ခဏမနေတလတံ့။
- ၅၂။ မင်းတို့မတရား၊ တန်ခိုးစားလည်း များလတံ့။
- ၅၃။ ဘုန်းကြီးမတရား၊ ညဆွမ်းစားလည်း များလတံ့။
- ၅၄။ မိမိတတ်နိုင်အမျိုးကိုပင်၊ ရွှေအိုးလိုက်လျင်ဖြစ်စ။
- ၅၅။ ထိုခါမနေ၊ မြောက်ခိုးမြို့လည်း ပေါ်လိမ့်မည်၊ ပြင်လေဘွာဝင်ရေ။
- ၅၆။ ရာသီမပွင့်သော ဝဝနှစ်သမီးများကို လင်သားပေးစားလိမ့်မည်။
- ၅၇။ ထိုခါ အာယုကပ်တကပ်ကုန်သည်ဟူ၍ မှတ်လေကုန်ကြ။

ကမ္ဘာ့ကျောက်ရိုးရာဇဝင်

- ၁။ မြေပုံကံသာမသာကုလမ်းကြက်ရှယ်ကျွန်းမှာ သွားလိမ်း၊ မရကြီး ဒုက္ခရှိလိမ့်မည်။
- ၂။ ပါးတော်နံယောင် ကျွဲခြံထောင်မှာ လူကောင်းသို့ ပါလိမ့်မည်။
- ၃။ ထိုမှတရပ်ဘုရားချန်ယောင်ဘာ၊ ဘူတောင်မှာ လူကောင်ခြင်သို့ ပါးလိမ့်မည်။
- ၄။ ဂန္ထိပနဒီမဏ္ဍိမရေမှာ သွေးနီထိုခါ ခဲလိမ့်မည်။
- ၅။ ဘုရားပြင်ရင်းမြေတလင်းမှာ ဗိုလ်ချင်းထိုခါ စုလိမ့်မည်။
- ၆။ ထိုသည်အခါ ရခိုင်ပြည်ကို သာသည်ဟူ၍ မမှတ်နှင့် ထမင်းခြောက်နှင့် ခါးပျောက်ဥစ္စာမြတတ်စီ။
- ၇။ စပါးဆန်ရေ-ကျွဲနေလယ်များ ရှားလိမ့်မည်။
- ၈။ ရှားလေသောခါ လယ်ကုန်သည်မှာ၊ ရိက္ခာမလောက် ဈေးမပေါက်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်။

- ၉။ တိုင်းကြီးအောင်ချာမြို့ကြီးရွာမှာ ထိုခါဆိုင်ကြီး တည်လိမ့်မည်။
တည်လေသောခါမိမှာမရမာ-ဘမှာကုလား- များလိမ့်မည်။
- ၁၀။ အကျီမဟုတ် ကုလားချုပ်ကို ဝတ်လိမ့်မည်။
- ၁၁။ အကျီလက်တို-လူပျိုကျီးစားများလိမ့်မည်။
- ၁၂။ အပျိုချင်းချင်းလည်ချင်းဖက်၍ ထိုခါ စကားပြောလိမ့်မည်။
- ၁၃။ မိန်းမခါးတင် အပျိုရွှင်လဲ များလိမ့်မည်။
- ၁၄။ သားကိုအမိ ရှာမတွေ့က အမိတရာပါလိမ့်မည်။
- ၁၅။ လူကောင်းကရွား၊ လူယုတ်များလည်း ပွားလိမ့်မည်။
- ၁၆။ သူတော်မဟုတ်၊ သူယုတ်မာလဲ များလိမ့်မည်။
- ၁၇။ ဘုန်းကြီးယောင်ယောင် ကျောင်းတဆောင်နှင့် ရွာကိုနှစ်သင်း ခွဲလိမ့်မည်။
- ၁၈။ မယ်သီလမှာ ယုတ်စွာ ထမိန်ဝတ်လိမ့်မည်။
- ၁၉။ မယ်သီလမှ လင်ဘုန်းကြီးနှင့် နေလိမ့်မည်။
- ၂၀။ ဘုန်းကြီးမတရား ညဆွမ်းစားလည်း များလိမ့်မည်။
- ၂၁။ ရမ်းပြသံထောင်၊ ကျွန်းမာန်အောင်မှာ၊ တကောင်ကျွဲထီး ကျန်လိမ့်မည်။
- ၂၂။ ရခိုင်ပြည်တွင် ကပ်ပေပြင်မှာ ကျန်လျှင်အရှို၊ တသားမိရှိလိမ့်မည်။
- ၂၃။ ကျွဲခြေရာနှင့် နွားခြေရာကို မြေဇာမြတ်ပုတ် ဖုံးလိမ့်မည်။
- ၂၄။ မာန်အောင်အထက်ရွာဆားချက်မှာ မပျက်ခြောက်အိမ်လွတ်လိမ့်မည်။
- ၂၅။ ကိုင်းသုံးကိုင်းနှင့် အင်းသုံးအင်းမှာ ထိုမှာနှစ်ရပ်လွတ်လိမ့်မည်။
- ၂၆။ ကွမ်းချောင်းတောင်နှင့် စေတီရင်းမှာ ကျန်ကြွင်း ၂၀-လွတ်လိမ့်မည်။
- ၂၇။ ဂစ္ဆာအညာကမ်းလက်ျာမှာ တရာလူပေါင်း လွတ်လိမ့်မည်။
- ၂၈။ ဆင်မဝမ်းခေါင်း လူတသောင်းလဲ့လွတ်လိမ့်မည်။
- ၂၉။ သရီချောင်းနှင့် ရမ်းချောင်းအကြား ထိုစပ်ကြားတွင် လူရှင်အများ ပြေးရာမရကြီး ဒုက္ခလွဲဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၃၀။ ကဒဝနှင့် ရမ်းဝအကြားထိုစပ်ကြားတွင် လူကောင်းများစွာ ပါးလိမ့်မည်။
- ၃၁။ မောင်ရှင်သပုံ-တောရကုန်က၊ အကုန်ထိုခါ ထလိမ့်မည်။
- ၃၂။ ကလူကွက်နှင့် လင်းကွက်မပြန် ကုလားတန်လဲ သာမုန်ချောင်းမှာ ဘဲပေါင်းများစွာ ကြီးလိမ့်မည်။
- ၃၃။ သုံးနှစ်ဝက်ငယ်သွေး ရေကူးလောက်ဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၃၄။ ဘူးသီးတောင်ကို မင်းခေါင်ကုလား ဖောက်လိမ့်မည်။
- ၃၅။ ကျောက်ကို ကျောက်ချင်း၊ ကျောက်လုလင်က ခတ်လျှင်ပြောင်ပြောင် ရိုးစွေတောင်က မီးလောင်သည်ထက် ခက်လိမ့်မည်။
- ၃၆။ ကျောက်ခေါင်းဖြူက ထိုခါအလံ ထူလိမ့်မည်။
- ၃၇။ အနောက်ပြည်ကို ထိုခါရေကြီးဖျက်လိမ့်မည်။
- ၃၈။ ကျီးနှင့်ဇရက် ရောရှက်ပြောင်းပြန် နှစ်တန်ကြီးဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၃၉။ ထိုခါပြီးမှ တရုပ်ကို ရှာကျောက်တော်ရွာမှာ တွေ့လိမ့်မည်။
- ၄၀။ ပြောလေသောခါ လူတကာတို့၊ ပြောရာတိတ်ကို ကောက်လိမ့်မည်။
- ၄၁။ ထိုခါပြီးမှ တပေါင်းရနှင့် ဂစ္ဆမအညာကမ်းလက်ျာက ထိုခါဗိုလ်ပေါင်း ပေါ်လိမ့်မည်။
- ၄၂။ ပေါ်လေသောအခါ၊ ကွမ်းချောင်းတောင်ရင်းစေတီရင်းက ဗိုလ်မင်း ထိုခါခံလိမ့်မည်။
- ၄၃။ ခံလေသောခါ တောင်ပေါ်သုံးလုံးပိတ်ဖုံးရံခါ၊ နမိတ်မှာလဲ ထိုခါအများပြုလိမ့်မည်။
- ၄၄။ ရခိုင်ပြည်ကိုလောင်သေထိုခါဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၄၅။ အရှေ့ကိုပြေးလည်း အရှေ့ဒါးစာဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၄၆။ အနောက်ကိုပြေးလည်း အနောက်ကျွန်ရွာဖြစ်လိမ့်မည်။

- ၄၇။ တောင်ကိုပြေးလည်း ဆတ်ကြီးကြိုတင်ခတ်လိမ့်မည်။
- ၄၈။ မြောက်ကိုပြေးလည်း၊ မျောက်ကြီးဆောင့်ခြောင့် နှောင်လိမ့်မည်။

- ဖက်ရေသောက်နှင့်မြက်ရေသောက်သာ ကြွင်းလိမ့်မည်။
- ၁။ ကုသြားတောက်ကျာမြစ်မှာ ကျဆယ်လို့မရမိုကိုးလ။
- ၂။ ငါမင်းသူမင်း အချင်းချင်းလဲ့ ရန်မှိုင်းထိုခါဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၃။ နည်းလျှင်အဝ များက ထိုခါဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၄။ ပေါင်းထုတ်တခွင် ပရန်ပြင်မြသွင်ရှိရက် နှုတ်မဆတ်။
- ၅။ သင်္ကြန်ရတိုင်း ကျောက်စာတိုင် ကိုယ်ပိုင်နယ်တခြား။
- ၆။ ရှောက်ခုံပင်ကတ်မလွတ်ချောင်းနား၊ ပျက်ပြားထိုခါ ရှိလိမ့်မည်။
- ၇။ သက္ကရာဇ် (၇-၁)ပြည့်ဘို့ခါ၊ လူများစွာတို့ခြင်း (၇)မျိုးစုံ မြင်ရလိမ့်မည်။
- ၈။ ခုနှစ်ခုနှစ်ခါမှာတိုင်းကားပြည်ရွာ မချမ်းသာဘဲ။ ကြီးစွာသူပုန်ထလိမ့်မည်။
- ၉။ ရှင်ခုနှစ်မှိုင်းသို့ဆူတို့ပူလောင်ပြည်ရွာမချမ်းသာဘဲ၊ ရိတ်ခါရှားပါးငတ်မွတ်များလည်း ရှိလိမ့်မည်။
- ၁၀။ ကိုးခုနှစ်မှာ ကိုးကွယ်သူလည်း တလုံမရှိ-မိလည်းမမြင် ဘနှင့်ပင် ကွဲဖန်တလာမြေ-တိုင်အောင်တမှာ သေကြေ ပျက်စီးဆုံးလိမ့်မည်။
- ၁၁။ ဆယ်ခုနှစ်မှာ အဆယ်အတား မရငြားဘဲ ဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၁၂။ သေလေသောသူတို့ကလည်း မိစ္ဆာတစ္ဆေဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၁၃။ ဖြစ်လေသောခါ၊ ဒုဗ္ဗိဂန္ထရရောဂန္ထရဆိုက်လိမ့်မည်။
- ၁၄။ မကောင်းသောသူ သေကြေပျက်စီးဆုံးလိမ့်မည်။
- ၁၅။ ပါပခေတ်မှာ ကျန်လိုက်သောသူ ဘုရားလူလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။
- ၁၆။ တိုင်းကားပြည်ကား မနေငြားဘဲ တောထဲ တောင်ချောင်းရောက်အောင် ပုန်းကွယ်နေလိမ့်မည်။
- ၁၇။ သူတော်ကောင်းများ လွန်ကြီးစားလည်း တရားထိုခါ ရလိမ့်မည်။
- ၁၈။ သက္ကရာဇ် ၂-ခုတွင် သူတော်ကောင်းများ တောကထိုခါ ထွက်လိမ့်မည်။
- ၁၉။ ပြည်ရွာလှေ၊ ထိုရောအခါ၊ တဦးကိုတဦး ဖက်၍ငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။
- ၂၀။ ထိုခါပြီးမှ မြို့ဓညမှာ၊ မင်းလှစောထီး အပြီးထိုခါ ပေါ်လိမ့်မည်။
- ၂၁။ သံတောင်တကန်၊ မိတ်လိန်တကာ၊ မင်းမြတ်များလည်း ပေါ်လိမ့်မည်။
- ၂၂။ နဂရသာဇေမြို့တွင် နန်းရှင်စောထီးစိုးလိမ့်မည်။
- ၂၃။ မေန္တာတရားလူသူများလည်း တရားထိုခါ ပွားလိမ့်မည်။

သာသနာ ၂၅၀၀/၂၅၀၂ ငြိတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၂-ရက်မှာ၊ အမြိတ္တကောလီကိန်းရောက်မည်။
 အိုးကြီးရေယို ပြည်သူလောင်းကို မပြည့်လို့ ဇအိုးလှေထဲ၊ ပေါက်ကွဲပြီလေ၊ အားကိုးရာမှာ တော့ပဉ္စသီ၊
 ဆောင်ရာမှာ မတလုံး၊ နောင်လာရင် ရွှေကိုသုံးပါလိမ့်မည်။ ရွှေကျေးဇရက်လင်းတငှက်တို့ မနားစေလို၊
 ရွှေကျေးမောင်ညိုသံလောက်လဲ့ နှင့် ကျီးအသိုက်ကို ဖြို။

အလောင်းလည်း ပျောက်၊ ဝရဇိန်လက်နက် မိဗ်ကြိုးစက်၊ မုတ်ဆိုးထိုခါ ခွင်းလိမ့်မည်။ ဗိုလ်ခြေထောင်သောင်း
 ဗိုလ်အပေါင်းနှင့် စစ်တပ်ချီ၍၊ ကုလားတန်ကို လှံပျံလည်းရ ဂစ္ဆပကိုမှီ၍ ထိုခါပိုင်လိမ့်မည်။

(ဆင်ဖြူလေးစီးပါလိမ့်မည်၊ တစီးဆင်မှာ ပိဋကတ်လေးပုံ ပါလိမ့်မည်။ တစီးဆင်းမှာ မိဖုရားကိုယ်တိုင်ပါ
 လိမ့်မည်)

ဆင်ဖြူလေးစီးပါလိမ့်မည်၊ တစီးဆင်မှာ တစီးဆင်မှာ ဝိဇ္ဇာထိုရ် ယောကျ်ား ပါလိမ့်မည်။ တစီးဆင်မှာ
 မင်းသားကိုယ်တိုင် အရိန္ဒမာလုံစကြာနှင့်ပါလိမ့်မည်။ တစီးဆင်မှာ ပိဋကတ်လေးပုံ ပါလိမ့်မည်။ တစီးဆင်မှာ မိဖုရား
 ကိုယ်တိုင်ပါလိမ့်မည်။

ရက္ခပူရမည်ရထင်ပေါ် ကျော့လှေကားမှာ မင်းသားထီးနန်းမြေက ပေါ်၍ ပေါက်လိမ့်မည်။
 မင်းသား ထိုခါ ထီးနန်းတက်လိမ့်မည်။ မင်းကောင်းတရား ဟောလိမ့်မည်၊ မင်းကောင်းတရား ဟောသောခါ။

နတ်သမီးသို့ ရခိုင်ရာဇဝင်

ပြည်မှာသာယာလိမ့်မည်။ ရာဇာဝိပတ်၊ မင်းအဝိလျက် မုနိမြတ်စွာ စိန္တေယျ-ထိုခါတောတောင် ဟေမဝန်ချောင်းကပါအောင်ပင့်ပြီး၊ ကိုယ်တော်မှီ၍ နေလိမ့်မည်။ ညီးညီးပြောင်ပြောင် ပြုံးပြုံးပြတ်ပြတ် နေစက်ပမာ၊ မနိုင်သာအောင် နေလိမ့်မည်။ ဘုန်းရောင်လင်း၍ မယွင်းဘုရားပွင့်ခါ သို့ ဘုရားသာသနာ ရောင်ဝင်းပြောင် နတ်တို့ဘောင်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၃၂၀၊ အမြိတ္တ ကောလိက စလိမ့်မည်။

နရပတိမင်းကြီးလည်း ဟေသစ်တက် ငလက်ရုံး၊ အရှေ့ကားတောင်၊ အနောက်ကား ညောင်၊ တောင်ကားသိ သွား၊ မြောက်မှာစံကားတတ်သော်၊ မင်းကောင်းမင်းများဟူသည် အဘယ်ကိုဆိုသနည်း၊ ရှေးလွန်လေသောစကားလော၊ နောက်လာလတ်သော စကားလော-မိန့်တော်မူ၏။

သစ်တက်ငလက်ရုံးလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး လွန်လေသောစကား မဟုတ်ပါ။ နောင်လာလတ်သော အခါ၌ ဖြစ်လတ်မည်၊ ရက်ကစ၍ ဖြစ်လတ်မည်နည်းဟုမူကား၊-

၁။ တောင်ကသသွား ဦးစွာသသွားဖြစ်လတ်မည်။

၂။ နောက်မှာညောင်ဖြစ်လတ်မည်။

၃။ အရှေ့ကားတောင်ဖြစ်လတ်။

၄။ မြောက်ကစံကားဖြစ်လာညားသော်၊ တတ်သော်မင်းခေါင်များဟု နရပတိမင်းကြီးကို သစ်တက်ငလက် ရုံးလျှောက်၏။

အရှင်မင်းကြီး-မြောက်စံကားလျှင် မင်းခေါင်းမင်းဖျားဟု ဤလေးရပ်ထားလျှင် စင်စစ်ဖြစ်လတ်ရာမည် မချွတ်ရာ။

နတ်သမီးသို့

သွတ်ကေသွေကေ-ဝုံးစောက်ကေ- တောမှာ နေလည်းပူလတ်တေ၊ အိမ်မှာနေလည်းပူလတ်တေ၊ ဟင်းစားဖြူ ဟင်းဇားကွဲ ချစ်စံမိလိုင်မှာအမြဲတွဲ၊ မညင်းဖြူမညင်းပြောက်၊ ချစ်စံမိအိမ်ကိုရောက်၊

အတွင်းတဲခုနစ်ဆောင်၊ မောင်ကြီးရွှေသီးလမ်းက ဆီးအဝေမောင်လှ၊ ခွေးခေါ်ခ- မင်းကဇူးတိုက် ငါ့ကလိုက်၊ ကျောင်းကန်ဘောင်မှာ ငပိခွတ်။

ဇောဂျီမြ အောင်ထွန်းမြအောင် ကုန်းဘောင်ဘက်နွားနှင့် ယောင်နှပျိုတောမှ ကြောင်ကြောင်၊ ချစ်စံမိကို မျှောင်မျှောင်ဟင်းဇားဖြူဟင်းဇားကွဲ ချစ်စံမိလိုင်မှာ အပြည့်ဆွဲ။

ထွန်းလင်းစက္က ဝေလုပြည်ကျော်သောင်း ရခိုင်မြို့မှာ၊ မင်းလောင်းပေါ်ရေ၊ လျှင်ရွှေဖြူလျှင် ရွှေပြောက်ပလောင်မလိမ့်က ဘုတ်ထုံ မကွမ်းယာယာလို့မမြဲမ၊ အုမ်းကိုကိုကျားကို မမိုးခိုင်းစရိ ယောကွမ- သစ်ပင်ခွတ်ပျာတုံး၊ ပေါက်ခရခိုင်မင်း-ရခိုင်ရခိုင်တန်းခိုးစိုးစိုး ပုလင်သုံးဆယ်၊ ရေသုံးဆယ်ကိန္နရာမပွဲလယ်ခေါင် မှာ တဗျယ်တဗျယ်က ရေစောင်လှရေရာ၊ လှရေရာ-ရမ်းပြတပြည်စစ်တွေတကျွန်းမေရီ၊ နေလဲ့ ရန်းသွန်ကောင်းကေ၊ ရက်မောင်းချောင်၊ ချရားသုံးပင် ပြိုင်းသုံးပင်ပြိုင်ပင်အောင်ညွန့် ငါ့မောင်တောင်ရင်းကျွန်းမှာ အပ်ကိုင်လားလို့။

ဟင်းသာစား သောကုလား။

ဓညင်းကိုကြိုက်သော ရှမ်းတရုပ်။

ပုလင်း ၃၀၊ ရေ ၃၀၊ အနှစ် ၃၀ အုပ်ချုပ်မည့် စကြာမင်း။

ရခိုင်ပြည်ပြန်ဖြစ်လာမည့် အကြောင်း။

ရတနာတွေ-စီရွန်းဝေသည်။ ရေကျယ်ပေါ်ထက်၊ ရွှေကြာဖက်သို့၊ လေးချက်ဒီပေ၊ လေးမည်ခေါ် မှန်းလေးရပ်ကျွန်းတွင်၊ ကြငှါဏ်းမဏ္ဍလ၊ လေးဝတွယ်တွယ် ရွှေငွေမြဖက် လေးတန်ရောင်စိုင်း၊ မြင့်မိုရ်လက်ျာ၊ ဒက္ခိဏ၌ ဝင်္ဂါမြစ်စ၊ ဝါဠုကသိုစ်၊ ကြန်းချလွန်လွယ်၊ မြတ်စိန္တေတိုင်း၊ အောင်မြေဘိသိတ်၊ သင်္ဘောဆိပ်သို့ ထိပ်ထိပ်ကျော်ငြား မြောက်ထိုက်စွာသည်၊ လက်ျာပေါ်ထွန်း ဇမ္ဗူကျွန်းထက်၊ သောင်းချက်အချာ ထွန်းဝါ ရောင်ခြည် ဗုဒ္ဓဟေ၌၊ ငါးထွက်မာန၊ ပါယ်ဖြစ်ချသည်၊ လောကတန်းဆောင်၊ မြတ်ဘုန်းခေါင်တိုဝ်အောင် မင်္ဂလာမစ္ဆေချာကို၊ ဝိုင်းခါရစ်ပါတ် မလပ်စိုင်းနိုင်။

နတ်သမီးသို့က် ရခိုင်ရာဇဝင်

ဆယ့်ခြောက်တိုင်းနေ၊ ဆယ်ခြောက်ပြည်က စသည်ထွေလာ၊ မြို့ပြရွာတွင်၊ ရက္ခပူရညေထူလယ်၊ ရွှေပြည်ဌာန၊ ရက္ခ တိုင်းကျော်၊ နိုင်ငံကျော်တွင် နောင်သောအခါ ကိုးရာ ဖြစ်အောင်၊ မြတ်ဘုန်းခေါင်က၊ တည်ထားကိုယ်စား၊ ရုပ်ပွား မဟာမုဏိချာကိုဝါ၊ နောက်လာစီးပွား၊ ကိုးကွယ်ထားမှ၊ တိုင်းကားသာလှ၊ ဧညေတီ၊ ပူရိမဟာ၊ မြို့မြတ်စွာတွင်၊ လက်ျာ လက်ဝဲသာထူးကဲနှင့်၊ အံ့အဲလျှံညီ တွယ်တွယ်စီးသည်၊ ချမ်းမြေ့၊ ဂစ္ဆာဘနဒီ၊ မှိုင်းရိသာလှ၊ ဆိပ်စကမ်းသာ၊ လက်ျာလက်ဝဲ၊ ကိုးဆယ့်ကိုးမြို့၊ ထိုသို့မပြား လက်ဝဲနားလည်း၊ လင်းနည်းဖြင့်၊ ပြည်ထဲတကယ်သာလယ်လယ်နှင့် ရွှေပြည် ရပ်ဝေး၊ နတ်ရပ်ဝယ်သို့၊ တူဘွယ်ဘက်လွတ်၊ နိုင်ငံမြတ်ကို၊ အုပ်ကွပ်ပိုင်သ၊ အစိုးရသည်၊ ဘဝသခင်၊ ရွှေနန်းရှင်ဟု ဘုရင်ရာဇာ၊ ရတ္တိယတိုင်းဝင် သစိုင်လာ၊ ဆက်နွယ်ကာလျှင်၊ ရတနာဆန္ဒါန်၊ ကဲလျှံအဿ၊ နဝရထူးကဲ၊ ဖျင်မဲများမြောင်၊ မနောဆောင်၍၊ ဘုန်းရောင်တောက်ပစိုးစံကြ၏။ ဗုဒ္ဓဆူယူ၊ များဗိုလ်လူတို့ ကြည်ဖြူဆွေဆွ၊ သင်္ဂဟနှင့်၊ ရာဇတရား ဆယ်ပါး မကင်းကောင်းခြင်း၊ ဘိသိတ်အောင်နမိတ်နှင့်၊ ထိပ်ထိပ်လှူလှူဆုကြီးယူသည်၊ နတ်လူမှန်းသိ၊ သမုတ္တိက၊ နတ်ဒေဝဟု၊ ရာဇရာဇာမင်းကြီးစွာတို့၊ ချမ်းသာထွယ်ထွယ်၊ စံပျော်နေရာ၊ မြို့ရွာကျေးလက်၊ ကျိန်းခန်းချက်ကြောင့်၊ နေ့ရက်စက်နာရီ၊ ကောလီဓာတ်ဆန်း၊ ညှိုးနွမ်းခိုက်တွင် ရှေ့ခွင်ရောက်လာ၊ ဗမာအောက်သား၊ နောက်ကုလားက၊ ဝင်ငြားဆလေယူ၊ ပမာယူသော်၊ ဝေပူတောင်ထွဋ်၊ မုဏ္ဍိမြတ်ကို၊ ညွှန်ကပ်မိထွန်း တို့ပြည်မွန်ကား၊ တို့က နှိုးဆော် ခေတ္တလျော်သော်၊ တေဇဖော်ထွန်းလိုက် ရောင်မညစ်ဘဲ သာထူးကဲလျက်၊ အောင်ပွဲမဂ်လာ၊ မြင့်မကြာလျှင်၊ အခါတော် သင့် ၊ ကံထောက်ပင့်က၊ ထက်မြင့်အာဏာ၊ ယုဂါန်ချာထက်၊ သူရိယစန္ဒ တူပြိုင်ပသိုဝ်၊ တည်စဉ်မိဝါ ကြီးအာဏာနှင့်၊ ဒီပါကျွန်းလုံး နိုင်ငံလုံးကို ရွှေဖုံးပဒေ၊ ပေါက်သောနှယ်သို့၊ ကြီးကျယ်တေဇာ၊ ရိန္ဒမာနှင့် မကြာဇကံ၊ တို့ပြည်မဲ့သည်၊ ထက်ယံနတ်ရပ်-တူအံ့သော်။-

၁၁၈၆
၂၀၅
 ၈၀)၉၈၁(၁၂
၈၀
 ၁၈၁
၁၆၀
 ၂၁ ပါပအကု

၁၁၄၆
၂၈၅
 ၈၀)၉၄၁(၁၁
၈၀
 ၁၄၁
၈၀
 ၆၁
၅၀
 ၁၁ ကောလီဓာတ်ဆန်း

အင်္ဂလိပ်အဝင်-
 သူရဲဇွဲမှာသာ ရခိုင်ပြည် သက်သာမည်။

၁၁၄၆
၁၉
 ၁၁၆၅ ကောလီကုန်

- မုဏိငါးပါး။
- ၁။ အာဂါရမုဏိ - အိမ်ရာနှင့်တကွ အရိယာဖြစ်သောသူ။
 - ၂။ အာနာရမုဏိ - ရဟန်းဝတ်နှင့် အရိယာဖြစ်သောသူ။
 - ၃။ သေက္ခာမုဏိ - အောက်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်-၇-ယောက်။
 - ၄။ အသေက္ခာမုဏိ - ရဟန္တာ
 - ၅။ ပစ္စေကမုဏိ - ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။

သာသနာ ၅၀၀၀-အနက် ဘုရားသခင်အလိုတော်အားဖြင့်၊ ထားတော်မူသော သာသနာ ၂၅၀၀ တည်း။ ထိုမှလွန်သော ၂၅၀၀ကား သိကြားမင်းတောင်းပန်သောကြောင့်၊ ထားသော သာသနာတည်း။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် သက္ကရာဇ် ၁၃၁၈ ခု၊ ဘုရားသခင် သာသနာ ၂၅၀၀ ကလွန်လျှင် သိကြားမင်း တောင်းပန်သောသာသနာ ၂၅၀၀

နှစ်လည်း အစပြန်၍ အစဉ်အတိုင်း ရှေးနည်းတူဟောရမည်။ စာဟောင်း၌ ထွက်ဆိုထားချက်ကို မှာထားလျက် ရှိသည်။

ဘုရားသို့က် ။ ဒသသက္ကရာဇ်ဆန်းသည်နှစ်တွင်၊ ရှင်ချစ်လူ့ဘာ၊ မင်းလောင်းလျှာသည်၊ သက်သာပန်းတောင်းမိန်းစက်ချောင်းမှ၊ မင်းလောင်းထီးနန်းစိုက်လိမ့်မည်။

ဝဝံပတေသို့က် ။ ဒသစင်စစ်ဆန်းသည်နှစ်မှာ၊ အလောင်းရာမ၊ လူ့ချမ်းသာကို ရှာလတံ့၊ ထိုမင်းနေရာ၊ ရွှေပြည်သာကို၊ ဆောစွာနတ်တို့ပို့လတံ့။

ငမန်းကန်းသို့က် ။ ဆယ်ခုကြံ၍ ကဆုံဆန်းစရက်အဌမှာ သမ္ပဒ္ဒလောင်း မင်းကောင်းမင်းမြတ် ပေါ်လာမည်။

နမောတသတိ

နရပတိမင်းကြီး၊ ရွှေထီးရွှေနန်းကို ပိုင်သအုပ်စိုးမင်းလုပ်သည်ကာလ၊ ရှေ့မင်းလက်ထက် ဆရာနရမ်စား၊ ပိန်တောင်စား ဆရာ၊ ဆရာသစ်တက်ငလက်ရုံး၊ စစ်ကျပ်ဆရာတို့အသက်ကို သေမည်ကြောက်၍ အနောက်တိုင်း၊ ပြည်သို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ရာ၊ နှစ်ဦးကြာတို့သည် မိစ္ဆိမအပိုင်၊ နတ်တို့ပို့သ၍ ရောက်လေသည်။ ဆရာသစ်တက် ငလက်ရုံးကို ကုံးတော် မြို့၌ တွေ့၍ခေါ်ယူရာ၊ နရပတိမင်းထံပို့လာလျှင်၊ နန်းရာပြင်၌ နရပတိမင်းကြီးက ဆရာကိုမေးတော်မူရာ၊ အဘိုးတော် သစ်တက်ငလက်ရုံး၊ အဘယ်ကြောင့် တိမ်းရှောင်နေလေသနည်းဟုမေးရာ၊

ရေမြေသခင်၊ အသက်ရှင်-သေမည်ကိုကြောက်သောကြောင့် တိမ်းရှောင်နေပါသည်ဟု လျှောက်ကာ၊ ဆရာမရှိက ပြည်တည်တန့်သည်မဟုတ်ကား၊ ဆရာအကျွန်ုပ်သည် သစ္စာတဆွဲနှစ်စောင်ကို ဖျက်လေပြီ၊ နောင်လာသော မင်းတို့ ဘယ်ကဲ့သို့ မင်းပြုနိုင်မည်နည်းဟုဆိုရာ ရွှေပြည်ရှင် နောင်လာမင်းတို့မှာ နတ်သမီးတရင်း၊ သူငယ်တရင်းတို့ကိုနာခံ ၍၊ မင်းလုပ်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်တင်ပါသည်ဘုရား။

လျှောက်တင်သည်ကို ထောက်၍၊ နရပတိမင်းကြီးက မိန့်တော်မူရာ၊ ဆရာသစ်တက်ငလက်ရုံးသည် ငါတို့ပြည်၌ မဟာမြတ်မုနိရှင်ကိုပင် အဘယ်ပြည်က ပင့်လာမည်နည်းဟု မိန့်ရာ၌၊

တကာတော်ရှိရာက ပင့်ပါလိမ့်မည်ဘုရား။

အဘယ်နှစ်၌ ရှိပါလိမ့်မည်နည်းမေးရာ-

ပြဟွာပြည်၌ နန်းမစံ-အိမ်ရှေ့သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဘုရား၊ အိမ်ရှေ့ဖြစ်သည်နေ့ကစ၍၊ ရခိုင်တိုင်းပြည်၌ မင်းအတည်အတန့်မရ ရှိပါလိမ့်မည်ဘုရားဟု သစ်တက်ငလက်ရုံးက လျှောက်ပေရာ၊

မေး။ ပြဟွာပြည်၌ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နန်းမစံဘဲ၊ နန်းသက်မရှိဖြစ်အံ့နည်းဟု ပြည်ကြီးသခင် နရပတိမင်းကြီးက မိန့်တော်မူလျှင်၊

ဖြေ။ ။အရှင်ဘုရား-ဤပြည်တွင် အဘယ်ကြောင့် နန်းမစံဖြစ်ရာနည်းဟု မိန့်ရာ၌ သည်အကြောင်းကို ပြန်လျှောက်ထားသော်မူပြန်၏။ ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူထသော ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။ ထိုတကာတော်မြတ်သည် ရှင်တော်ဘုရားကို ဖျက်ဆီးချိုးဖဲ့ဆောင်ယူလိမ့်မည်ဘုရား၊ ထိုဝိပါတ်ကြောင့် ပြဟွာ ပြည်၌ ဝိပါတ်ဆိုက်၍ မင်းအဖြစ်ကို မရ၊ နောင်ဘဝ၌ ရှင်ပင်ဝဋ်ကို ခံရပါလိမ့်မည်ထင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဟေ-သိုက်တတ်ငလက်ရုံး၊ အဘယ်သက္ကရာဇ်တွင် အဘယ်မင်းလက်ထက်၌ ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်နည်း ဟု မေးတော်မူ၏။

ဖြေ။ ဘရဂုသောကြာ-ဗုဒ္ဓဆွဲသိုက်ထိုသည်နှစ်မှာ-တိုင်းနှစ်ရက္ခာ မြိုင်ခညာတွင် မဟာသမတ၊ မင်းလှ အဆုံး၊ ရခိုင်သုံး၍၊ ပြည်လုံးထိုခါ ခါးမိုမ်းရွာ၍၊ ပြဟွာအင်းဝ၊ ယင်းပြည်ကလျှင် လာထဖျက်ဆီးနန်းကြီးချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီး၍လျှင်၊ မြို့၏ရက္ခာတိုင်းခညာကို ရာဇာမင်းလုပ် သူယုတ်အကျင့်၊ ညီရင်းဗုဒ္ဓါ-မြတ်မဟာကို ရိုက်ခါ ချိုးဖဲ့-ဖျက်ဆီး၍ပင် တင်လိမ့်မည်။ ချိုးဖဲ့-တုံငြား နိမိတ်အားလည်း ကြီးမားထိုခါပြုလိမ့်မည်။ သူရဲဗိုလ်ပါ များစွာဝေတော၊ သဗ္ဗေသမ္ဘာ သတ္တဝါတို့ ပူဆာသောက၊ ဗျာပါဒနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲများလိမ့်မည်၊ ထိုသို့မဟုတ် သည်နေလုပ်၍၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ မဟာထွဋ် သက်ကျာကြောင့် တကာတော်အပျင်းသို့ ပြုလျှင်၍ နန်းကိုမပိုင်- စိုးပိုင်မအုပ်၊ မင်းမလုပ်ဘဲ၊ ဗုဒ္ဓဝါပတ် -ဆိုက်လျက် ယင်းခါ၊ ဇိဝိသာလည်း ကွယ်လိမ့်မည်ဟု လျှောက်တင်ရာ-

မေး- ဟယ်-သိုက်တက်လက်ရုံး၊ ယင်းမြဟွာပြည်တွင် တကာတော်သေလွန်သည်နောက်၊ မင်းကောင်းရှိ ပါလိမ့်မည်လောဟု မေးတော်မူပြန်၏။

ဖြေ- ပါမင်းသား ရှိပါလိမ့်မည်။ မင်းကောင်းမထွန်းရှိပါမည်ဟု တင်လျှောက်ထားတော်မူ၏။

မေး- ခညဝတီပြည်တွင်မူကား အဘယ်ကြောင့် မင်းကောင်းမထွန်းသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဖြေ- ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူထသော အရှင်ဘုရား၊ ရခိုင်ခညဝတီတိုင်းပြည်မှာ မင်းကောင်းထွန်း ပါသည်။ မြဟွာပြည်၌ ထွန်းမည်မထင်ပါဘုရား။

မေး- ဟေ-သိုက်တက်လက်ရုံး၊ ရခိုင်တိုင်းပြည်၌ ဘယ်ကဲ့သို့ သိမ်တော်ကို ဆောက်လုပ်သနည်းဟု မိန့်တော်မူ လေ၏။

ဖြေ- ဘုန်းတော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူသော အသက်သခင်ဘုရား၊ တင်လျှောက်တော်မူပါမည်။ ခညဝတီမည်ရှိ ညိုညိုထိုသည် မြို့သခင်မင်းလျှင် စန္ဒသူရိယလျှင် လျှောက်ဘိတောင်းပန် မြတ်မှန်တကာ မင်းမှာမှန်ငြား၊ ကျင့်ဆယ်ပါးနှင့် ဟောထားအစ၊ ဆိုပြီးမလျှင်- ရှင်ပင်ဘုရားကိုယ်စားတော်ရာထားခဲ့ပါဟု ပံထွာပြုလျက် ဉာဏ်ကွန်ရွက်ကို ဖြန့်လျက်ကြည့်မျှော်မူပြီးသော်လျှင်၊ ထိုရော်ဗျာဒိတ်၊ လွတ်ဘိမင်းကို သံချိုနှုပ်တော်ဆိုသော် ခဏမှန်းမျှ ပေါပုံရောက်လာကုန်၏။ ပုံတူကိုယ်စား၊ သွမ်းငြားအရာ၊ တောင်ညာသာလှ အတ္တတေညသုံးလုံးအကြား သနားဖွယ် ရှောင်းသွမ်းကြောင်း စီရင်နတ်လုလင်တို့ပွဲကြီးသဘင် စီရင်ဖန်ဆင်း သိကြားမင်းက ကိုးပါးရတနာ များစွာပြုပြက်-တည်လျက်စီမံ-ရှင်ပင်လက်နှင့်ရ-လက်ခွီးကိုယ်မွေ့တော်ယူတည် ခဲ့မူလျှင်၊ ထိုတူနှစ်ပါး၊ ဘုရားနှစ်ဆူပေါက်သည်ဟူလျက်၊ နတ်လူမြဟွာ၊ သတ္တဝါပေါင်းသောင်းသောင်း ကြည်ညွတ် တိုက်မြတ်စကြာဝဠာ ချောက်ချားရာလျက်၊ ကျောင်းတော်စိတ်မှန်၊ ဇေတဝန်ဆောက်၊ ပြီးမြောက် လျှင်လျား၊ ထီးကပြဟွာ၊ ထက်ကသာလျှင်၊ မိုးလျာတုံ၍ နတ်၏သဘင် ဖံစီရင်သည် ရှင်ပင်အားကိုး ခရီးဦးကြို မှိန်လျှင် ဘိုထ-ရှိပြီးမှလျှင်၊ မြွက်ဟသံချို၊ ဤသို့ဆို၍ ညီတော်မြတ်လှ၊ ထွဋ်သက်သည်၊ သာသနာ ငါးထောင်ပြည့်၍ ညီတော်မည်သို့မဆို၊ ငါ၏ကိုယ်စား၊ ရှေ့ဖျားအစစ်ဖြစ်သရောခါ (၁)တောင်သူ ငမြိုင် ပေါင်ကို ဖဲရှောင်းမြီးခေါင် ကြောသားနှုပ်ငြားရှင်ပင်လုပ်ခဲ့ကျင်၏။ (၂) မင်းသားညီနောင်၊ နှုပ်လျှာ ကြောသားဖားကို အပေါင်ဖဲဆောင်ခဲ့ လျက်၊ ဤဝိပါတ်ကို ချစ်သားညီလှ၊ ခံပါရလိမ့်၊ မိန့်မှာဗျာဒိတ်၊ ပိတ်၍လည်းထား၊ မှန်ငြားအနေ၊ နောက်မြေရပ်သို့ထွက်လေတုံပြီ၊ မည်သို့မဆို ရှေ့ကိုမြင်မြော် နောင်တော်တ္တုသံ ဝေါနာဂုံကဿပ၊ သည်အရှင်တို့ လက်ထက်လည်း ရုပ်ပွား ကိုယ်စားထားခဲ့ပေသည်နှင့် အညီ၊ ငါတို့ အရှင်ဂေါတမမှာလည်း၊ ထိုနည်းတူစွာ ကိုယ်စားတော် ထားခဲ့ပေသည်။

တောင်အမည်ကား၊ သိဂုံတ္တရတောင်၊ တရိကုတ်-လည်းတွင်၏။ သတ္တရုမိလည်းတွင်၏။ ခညဝတီ လည်းတွင်၏။ ပေါက္ခရဏီလည်း တွင်၏။ သီဟရာဇာလည်း တွင်၏။ ပူရပပ္ပတလည်း တွင်၏။ အရှင်မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဟေဝန္တာနှင့်တူသောကြောင့် အညွန့်နှစ်ခုရှိသည်ဖြစ်၍ သတ္တရုမိလည်းတွင်၏။ အနှောင့်အရှက် မရှိသည် ဖြစ်သောကြောင့် တရိဂုမ္ဘလည်းတွင်၏။ ဆန်ရေစပါးပြည့်စုံသောကြောင့် ခညဝတီလည်းတွင်၏။ ကြာညိုပွင့်အဆင်းနှင့် တူသောကြောင့်၊ ပေါက္ခရဏီလည်းတွင်၏။ ခြင်္သေ့လက္ခဏာ နှင့်တူသောကြောင့် သီဟရာဇာလည်း တွင်၏။ ဤတောင်မြတ်သို့ ရောက်လျှင် ရန်မျိုးကင်းသောကြောင့်၊ ပူရပပ္ပတလည်း တွင်၏။ ထိုသိကြားဝိသင်္ကြာနတ်သည် ရှင်ပင်နေသော အရပ်တို့ကို မြို့ဆီးခြားနားအတိုင်းအတွာ ညီညာတင့်တယ်အောင် စက်ဝန်းတို့ဖြင့် စက်ချလျက် စောကယမည်သော ပြုပြင်မည်သော ထိုချောင်းမြတ် သုဝဏ္ဏနဒီဥတ္တရီသည် ထိုချောင်းမြတ်၊ ရမ္မာဝတီရှေ့မြို့ဆီအညီ ရှေ့ပက်မှတ်-ခညဝတီထိုမြို့ဆီအညီတောင်ကမှတ်၊ အတိဝစရမြို့လှ သာစေမှတ်၊ အလားအလာ မြို့ကျော်သာလှ ဥတ္တရလျှင် မှတ်ထိုမှ အတွင်းသိန်နေရာကို ခြားနားစွာချခဲ့၍၊ ဒဿရာဇာမင်းသည် ရခိုင်ရွှေပြည်ကြီးကို ငြိမ်းချမ်းသာယာပြောအောင်၊ ကျန်းခိုင်အောင် တရားသော မင်းတို့နှင့် ကြငှန်းဘိုမချလျက်၊ အတွင်းယတ္တရား-ပြင်ပတ္တရာရှစ်မျက်နှာတို့ကို စေ့စပ်အောင်လုပ်ဆောင်၍၊ ရွှေကျောင်းဇေတဝန် လုပ်ခဲ့သည်အတိုင်းကို ဝိသု ကမ္မကျမ်း ကိုရှု၍ နောင်ဖြစ်အံ့သော ရခိုင်ရွှေပြည်ကြီးကို မြို့ကို အစိုးရသောမင်းသည် ရှေ့လုပ်ခဲ့သည်၊ ထိုသိမ်နှင့်အတိုင်း မချွတ်မပျက်စေရအောင်လုပ်နိုင်ပြီးမှ ဝပြောသာယာ လူရှင်ရဟန်း ငြိမ်းချမ်းသာယာ မင်းချမ်းသာလည်းဖြစ်ရာ မချွတ် ငြိမ်းပေရာ၏။

ထိုအင်းယတ္တရာတို့သည် ပျက်စီးသော်ကား၊ ရခိုင်မြို့ပျက်လိမ့်မည်။ ရွှေကူဦးဒေါင်းတတွံ

ရာထားခဲ့သည်။ အင်းကြက်ခြေလည်း မပျက်စေရအောင်ထား၊ လက်မင်လည်း သိန်းသွတ်ဟန်သို့ထား၊ အောက်အင်းတွင်လည်း ဂဠုရုပ်ကို ပီစွာထား၊ အင်းကြက်ခြေလည်း မပျက်စေရအောင်ထား၊ ထုတ်စေမေတွင် ကျီးမောင်နံ့တဘက်တချက်ထား၊ အင်းကြက်ခြေ လည်း မပျက်စေရအောင်ထား၊ မုတ်ဝတ်ခါးရွက်တွင် အင်းကို မပျက်စေရအောင်ထား၊ တခါးရွက်၌ ခိုရတုတရာလေးအင်း၊ အကာယတ္တရာတို့ကိုလည်းထား၊ ဆဲခံပေါက်တွင် မပျက်စေရအောင်ထား၊ တရာမင်းရုပ်တွင် တအင်းတအင်စီချည်းချ၊ အစဉ်အတိုင်း မပျက်စေရအောင်ထား၊ မသန္တရေတွင်းကိုလည်း မရွှေ့မပျက်စေရအောင်ထား၊ ဖြောင့်တန်း အောင်ထား၊ အတွင်းတန်တိုင်းရှစ်မျက်နှာ မှာ အင်းကိုလည်း မပျက်စေရအောင် ထား၊ အလယ်တံတိုင်း ရှစ်မျက်နှာ စေ့အောင် ထား၊ ပြင်တံတိုင်းရှစ်မျက်နှာတွင် အရပ်နှင့်အင်းမြို့၊ မပျက်စေရအောင်ထား၊ အရံလေးလုံး တွင်လည်း အင်းကိုမပျက်စေရအောင်ထား၊ မောင်းအတိုင်းအထွာ ပကတိအားနှင့် ညီညွတ်အောင် ကျမ်းဂန်နှင့် ညီညွတ်အောင်၊ ရခိုင်ပြည်မကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်စေပြီးမှ၊ ဝပြောစည်ပင်သာယာစွာ မင်းကောင်း ထွန်းပါလိမ့် မည်ဘုရား။

မှတ်သားစရာ နားလည်ပါလော၊ ကြံသာအညီလုပ်ထိုမတတ်၊ တမည်ခတ်ငြား တိုင်းကားပြည်ရွာ ချောက်ချားမည်၊ ရှေ့ဆီမုတ်ဝ-အင်းဝရှစ်တံ-တတန်ပျက်က- ပြည်သူပြည်သား ပုဏ္ဏားသူဌေး သူကြွယ် ပဋိသန္ဓေနာလိမ့်မည်။

မေး။ ရခိုင်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနေမည်လောဟုမေးရာ၌။
ဖြေ။ ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူထသောဘုရား၊ ရခိုင်ပြည်တွင်ပင်-သူပုံသူကံရှိပါ၍၊ ပဋိသန္ဓေ မနေပါ။ ဗြဟ္မာပြည်တွင်သာ ဖြစ်ပါမည်။

မေး။ ဟယ်-သိုက်တတ်လက်ရုံး၊ ရခိုင်ဓညဝတီ၌သူပုံသည် ဘယ်သက္ကရာဇ်တွင် ဘယ်နေသားဖြစ်အံ့နည်း ပြု မေးမြန်း၏။
ဖြေ။ ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူထသောဘုရား၊ ဓညဝတီပြည်တွင် သူပုံသည်ကား၊ ငါးနှစ်သာဖြစ်မည်၊ မတတ်သော် သုံးနှစ်ကိုးလလည်း ထင်ပါသည်။

တရိသတ္တအစ်ကေမှာ ကြွက်ကပုံကံ သောင်းကြမ်းပြန်၍ ပြည်မွန်ထွားညက်အကံပျက်၍ လုလျက် သတ်ဖြတ်၊ ရောဂါတက်လည်း-သင့်လတ်မည်-ကြက်ကေလောင်းလည်း ထောင်ဗိုလ်ခြေနှင့် မွေလိမ့်မည်။ တတ်လျှင်ကသုံး၊ မတတ်ဆုံး ကိုးလလည်းဟူ၏။ မင်းမူလည်းဖြစ်ယင်းနှစ်ယင်းလ၊ ယင်းကာလတွင် ကြွက်ငယ်ကယ်လောင်းပြီးလိမ့်မည်၊ ကေလောင်းလည်း ပျက်၊ ပြည်ထွားညက်၊ မင်းဆက်မရှိ ဖြစ်လိမ့်မည်။

မေး။ ဆရာသိုက်တတ်လက်ရုံး-တတ်လျှင်သုံးနှစ် နန်းစံရလိမ့်မည်ဆိုရာ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ တတ်အောင်လုပ် ရမည်နည်း ဟု မိန့်တော်မူပြန်လေ၏။

ဖြေ။ ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရား၊ ကညင်ကညောင်း၊ ခမောင်းညွန့်စိန်၊ သပြေကသစ် မရှိရာ၊ ဗောဓိပင်လည်း-မြို့အလယ်၌ စိုက်ထားရာ၏။ သိမ်တော်ရာကို သဲဖြူတလင်း ခင်းရာ၏။ မြို့အလယ်ကို ခြေလေးချောင်းစီး၍မဝင်ရာ၊ မြို့လေးတောင့်ကကန်ကော်စိုက်ရာ၏။ ကုလားနွယ်မျိုး ကို အရှေ့ဘက်ကထား၊ ဗြဟ္မာနွယ်မျိုးကို အရှေ့ဘက်ကထား၊ ဝါးကိုနန်းဆောက်၊ မြောက်ဦးမြို့တွင် နေသော နောက်နန်းစံသုံးနှစ် ဖြစ်ပါ မည်ထင်ပါသည်ဘုရား။
ထိုသူပုံမင်းဖြစ်၍ သက္ကရာဇ် ၅-ခု၊ ထက်တွင်မှာသာ ဗြဟ္မာပြည်၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ၆-ခုတွင် ဖွားမြင်လိမ့်မည်။ အသက်သုံးဆယ်ကျော်မှသာ၊ ရခိုင်ဓညဝတီပြည်၌ ဝေသာလီမြို့တွင် မြတ်မဟာကို ပင့်၍ မင်းလုပ်ပါလိမ့်မည်။

မေး။ ဗြဟ္မာပြည်၌-အဘယ်အမျိုးတွင် ဖြစ်အံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ဖြေ။ သည်အကြောင်းကို လျှောက်ထားတော်မူပြန်လေ၏။ အသက်သခင်အရှင်ဘုရား။ တိုင်းနှစ်ဟင်္သာ ဗြဟ္မာအမျိုး မုတ်ဆိုးအဆက်နွယ်မပျက်ပဲ၊ နန်းထက်တွင်သာ၊ မြက်တကာကို စွဲလာ ပဋိသန္ဓေ ဆယ်လမှန်လျှင် ရင်ပြန်သောထွေ၊ ဖွားလေတုံထ၊ ဟေမန္တဟု ဆောင်းဥတုမှာ သားသည်းချာကို ဖွားကာတုံလျက်၊ မြေငယ်လည်း လှုပ်တုံလေပြန်၊ နိမိတ်သံလျှင် ရက်မွဲခြင်သော်တို့သည် နေ့ကို၊

တကာတော်ရင်း- ထိုသည်မင်းကို မိရင်းမာတာ ဖွားလိမ့်မည်၊ ဖွားတတုံလေ၊ သတ္တဒီဝါ စေ့သောခါလျှင်၊ ခန္ဓာမယ်တော်ကြလိမ့်မည်။ မိခင်စွန့်ပစ်၊ သက္ကရာဇ်သုည၊ ရှစ်ခုကျမူပြည်မ ဘုရင်မင်း

ပါပမင်း၊ လျှင်ထိုနှစ်ခန္ဓာပစ်၍ ရင်၌သည်းချာလက်ကိုင်ကာနှင့် ပီတာအဘ ထီးနန်းပိုင်-ခရိုင်အုပ်စိုး မင်းမျိုးနန်းဆက်အကုန်ပျက်၍၊ တိုက်ဖျက်ခတ်ဖြတ် မပြုအပ်ပေ၊ သားမြတ်မသင့်ပြုလိမ့်မည်၊ အတွင်းတာ၊ ခံပြင်တာဝန် ကို အမှန်မကျ ပြုလိမ့်မည်၊ ဘုန်းတော်မတောက် မင်းဟုမြောက်၍ ရှိလိမ့်မည်။

သောမကြွက်မင်း၊ ၆ခုကား မိစ္ဆိမတံခိုး၊ ကျီးအမျိုးလည်း သောင်းသောင်းထိုခါ အာလိမ့်မည်။ ရတနာ ပူရ အင်းဝတရား၊ ပြည်အားလုံးလည်း သောသောထိုခါ ပြုလိမ့်မည်၊ ရတနာပူရပြည်အင်းဝကို ကျီးမင်းကုလားစိုး လိမ့်မည်။ ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာကို ကျီးမင်းကုလားနှိုက်လိမ့်မည်။ တိုင်းကားပြည်ရွာ- လူတကာလည်း မသာမယာ၊ ခြောက်ခုမှာကား၊ မိစ္ဆိမတရားမင်းမျိုးထိုခါ စိုးလိမ့်မည်။ သူခိုးဓားပြ- သူပုန်ထ၍ ပေါထတုံပြန်၊ မင်းဘုန်းထံ၌ ဘုရားကအောက် ပျောက်က အထက်ရှိလိမ့်မည်။

တိုင်းသူပြည်သားလူအများတို့ သနားကြင်နာ ရှိလိမ့်မည်။ မင်းကျင့်တရားကျင့်ဆယ်ပါးနှင့် မမှားထိုမင်းညီ လိမ့်မည်၊ ပြည်ပြည်မင်းတို့၊ ကြောင်လျှင်းတုံကြ၊ ရန်စမမူကျွန်းဇမ္ဗူမှာ ကျော်လိမ့်မည်၊ ဟု သစ်တတ်ငလက်ရုံး လျှောက်တော်မူလေ၏။

မေး- ဆရာသစ်တတ်ငလက်ရုံး၊ ထိုကျီးကုလားကို အဘယ်သူလျှင် နှိမ်နင်းလိမ့်မည်နည်းဟု မိန့်တော်မူ လေလျှင်

ဖြေ- ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူထသောဘုရား၊ ထိုကျေးကုလားတို့ကို တကာတော်ရင်း နှိမ်နင်းပါ လိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားတော်မူ၏။

မေး။ ဆရာသစ်တတ်ငလက်ရုံး၊ အဘယ်ကာလ ထိုမင်းပေါ်လိမ့်မည်နည်းဟုမေးရာ။

ဖြေ။ တင်လျှောက်ထားတော်မူပါမည်၊ အသက်သခင်အရှင်ဘုရား၊ ထိုမင်းပေါ်ချိန်နီးလတ်သည်ကာလ၊ နိမိတ်ကြီးလည်း ထင်လိမ့်မည်။

၁။ ကမ္ဘာဖြစ်သော တောင်ကြီးတို့လည်း ပြိုပျက်ပါလိမ့်မည်။

၂။ တောအုံတို့သည်လည်း လွင်ပြင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

၃။ မစိုက်ဘူးသော ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးစားလိမ့်မည်။

၄။ သက်ကြီးသူအိုတို့သည် သူငယ်လူလွင်တို့သည် ဉာဏ်ပညာတိုးတက်ပါလိမ့်မည်။

၅။ ထိုမင်းကို ပြည်သူပြည်သားတို့သည် အတန်တန်နှင့် ပြောဆိုမြည်တန်းပါလိမ့်မည်ဟု တင်လျှောက် ထားတော်မူလေ၏။

၆။ ထိုမင်းမြတ်သည်ကား မြတ်မဟာဝိဘက်ကို ခံရပါလိမ့်မည်ဟု တင်လျှောက်ထားတော်မူလေ၏။

မေး။ ဟေ-သိုက်တတ်ငလက်ရုံး၊ အဘယ်သက္ကရာဇ်တွင် ခံရအံ့နည်းဟု မေးတော်မူသော်-

ဖြေ။ ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရား-သတ္တနဝါ-မှန်စွာဆယ်တစ်၊ ထိုသည်နှစ်မှာ အသောပင်၊ မဟာဝိဘက်ဆိုက်လိမ့်မည်၊ နှစ်ခုမှာကား-ကံသာနှိပ်လျက်၊ စန်းလက်ခန့်နား၊ ဇာတာ ယိုယွင်းပျက်ခြင်း ၃-ပါး၊ သူက နှိပ်စက်၊ နန်းထက်ချကာ။ ပီတာခမည်းဘ၏ ရာဇာပုတ္တာမှန်က မင်းလုပ်ရလျှင်၊ ချွတ်လိမ့်မည်၊ အင်းဝသာစည် ထိုမြို့သည်လည်း မြို့ဝယ်ကျွတ်ကျွတ် ဆူလိမ့်မည်။ ယောကျ်ားငမဲ သင့်စော်ကား၍ ထိုခါရွာပြည်ချောက်ချားမည်၊ သူတော်ရာဇာ လောင်းမင်းရှာ ကို သူသာ စော်ကားပြုလိမ့်မည်၊ ၉-ခုမှာကား ရာဇာဆင်မင်းသိန်းကို ခွင်း၍ နှိပ်နင်းပြည်ကို အုပ်လိမ့် မည်၊ ယင်းခါပြီးမှ ပြည်မချမ်းသာ ထိုမင်းလျာကြောင့်၊ ငြိမ်းလိမ့်မည်ကဲ့ပေါင်သရက်-ကိုင်းခက်မပါ၊ ပင်ထီးသာလျှင် သူသာလိုလျှောက် မြေကပေါက်၍ ဘုန်းတောက်ထွန်းမည်၊ ခြင်္သေ့မင်းလျာသူတော်စွာ ကို၊ သူသာနှိပ်စက်ပြုလိမ့်မည်ဟု တင်လျှောက်တော်မူပေ၏။

မေး။ ဟယ်-သိုက်တတ်ငလက်ရုံး-ထိုမင်းရှာသည် အဘယ်သက္ကရာဇ်တိုင်အောင် ဝဋ်ဆိုက်၍ နေရပါလိမ့် မည်နည်းဟုမေးရာ-

ဖြေ။ ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော ဘုရား၊ ၁၂၀၁ ခု၊ မပြည့်မှီလွတ်ပါလိမ့်မည်။

မေး။ အဘယ်မှာ ခံရအံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူပြန်လေ၏။

ဖြေ။ သည်အကြောင်းကို လျှောက်ထားပါမည်ဘုရား။-

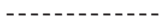
၁၂၀၀ သုညသုည ဒွေးဧကမှာ အင်းဝဘုရား ရာဇရှင်နှင့်၊ ကျေးလျှင်ကုလား-စကားရှုပ်ထွေး ပြောလိမ့်မည်။ မင်း၏ရာဇာ သူတော်မှာကို ရာဇာပြစ်မှား မတရားလည်း ပြုလိမ့်မည်။ အန္တကုန်တိုက်တော်ချီ အညီလက်ဦးပြုလိမ့်မည်။ ကြီးသူကိုကား နိမ့်ရာထား၊ မင်းကားချီးမြှောက် ငယ်သူရောက်ကေ၊ အထောက်အပံ့ပြုလိမ့်မည်။ တိုင်းကားပြည်သူ ခပ်သိမ်းလူ၊ စွဲယူမှသားသုံးလိမ့်မည်၊ ခြင်္သေ့ထီးဆောင်း သူတော်ကောင်းတို့ သေကြောင်းထိုမင်းကြံလိမ့်မည်။ တိုင်းကားပြည်သူ သနားလူ၊ ဇမ္ဗူကျွန်းသား များလိမ့်မည်။

လူတို့ကမ၊ နတ်ကစပို့သမေတ္တာပြုလိမ့်မည်၊ နတ်တို့က ဝှက်-လူတို့ဖျက်-အသက်မသေ ကြွင်းလိမ့်မည်၊ သေဘေးလွတ်က ရှာမရ တိုင်းမရွာပြည်လည်လိမ့်မည်၊ သတင်းစကား မမှန်ကြားက တိုင်းကားပြည်သူ ပူလိမ့်မည်၊ သူရဇ္ဇနှင့် သုံညစန္ဒကမာကား ရာဇာပုထောင့်ခြင်္သေ့ကျော်ကို ရိုသေခန့် ငြားလူအများလည်း၊ သနားစုံမက် တသက်သက်နှင့် လုလျက်ငြင်းခုံ သေကျင်တချို့-ရှင်တချို့နှင့် တီးတိုး စကား ထိုသူများကို မင်းကားအပြစ် ပြုလိမ့်မည်၊ မထင်မရှား ထိုမင်းအားလည်း စိတ်ကမသန့် ရှိလိမ့်မည်၊ တိုင်းကားပြည်သူ ခပ်သိမ်းလူတို့ သေသူနိမိတ်ပြုလိမ့်မည်၊ ငလျင်တော်ပျံ၊ တော်လေးသံနှင့် အမှန်အင်းဝ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ အင်းဝဘုရင် ရာဇာရှင်လည်း၊ ပလ္လင်မတက်ရှိလိမ့်မည်၊ ကုန်းပေါင်ရာဇာ ထိုမင်းမှာလည်း အညာကပင်အောက်ရပ်ခွင်ကို အရင်ရှာ၍ လိုက်လိမ့်မည်၊ နန်းထီး ပစ်ခွာ ထုရာဇာ လည်း ရှာ၍ ထိုနှစ်လိုက်လိမ့်မည်၊ ဥက္ကလာမြို့ ယင်းရပ်သို့လည်း ထိုမြို့သခင် ဝင်လိမ့်မည်၊ ကျီးနှင့် သရက် အရှက်အတင် ပြုလိမ့်မည်၊ စကားချုပ်ချေ ပြောလိမ့်မည်၊ ယင်းကထွက် သွား ပြည်သူအား လည်း ရောဂါကပ်ကြီး ရောက်လိမ့်မည်၊ ခြင်္သေ့သူတော် ထိုမင်းကျော်ကို ဖူးမြော်သော သူလွတ်လိမ့် မည်၊ ကြင်နာမရှိ သုက္ကတိကို မသပြစ်မှား ထိုသူအားလည်း၊ လျှင်လျားဘေးကြီး တွေ့လိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့သူတော် မင်းမြတ်ကျော်လည်း တိုင်းတော်အတွင်း ရှိလိမ့်မည်။

ကြံသုညဝမ္မဧက ရောက်လတ်ခါမူ ရာဇပုထောင့်မင်းသားကျော်လည်း၊ ရှေးကဝိပါတ်တိုင်းကထွက်၍၊ လုယက်ဖျက်ဆီး တောကြီးရပ်မြေ ပြေးလေရှောင်ခွာ ကျီးသာပိုင်ဆိုင် ဂနိုင်အတွင်း ချည်းလာမည်။ ကျီးကုလားတို့ ခွာရာမြို့က ပိတ်ဆို့ဆိုးတား- သရက်အားကို- ခြံထားခြိုလှောင်ပလ္လင်တော် မြောက်ရွှေထီး ဆောက်၍ တင်လိမ့်မည်၊ စကားတောင်၌ မြတ်ရှင်ချစ်၏။ မွေးတော်ဓာတ်ကို တည်လိမ့်မည်၊ ကုလားစီမံ သူအကြံကို ယင်မြန်စကားကြားလိမ့်မည်၊ တောတောင်ခိုလေ ခြင်္သေ့ငယ်ကား၊ မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းမွန်းလိမ့်မည်။

စတုသုံးည ဒွေးဧကသို့ ရောက်ခါကာညလ ထိုသို့ကျမူ ရာဇာခြင်္သေ့ ကျီးကိုတွေ့၍၊ စိတ်၏ချမ်းသာ ပျောင်းဖျ၊ ဝှမ်းဆီထိသို့ ခြကစီဆရာငကိုယ်မှာကား ရာဇာပုထောင့် အမှန်ပြော၍၊ မင်းစိုးရွာပြည် လယ်လိမ့်မည်၊ ရှင်တော်ဘုရားသုံးလူကြားမှာ မင်းသားအဟုတ် ရောက်လိမ့်မည်၊ ထိုမင်းရောက်သော်၊ မဘူးမြော်ဘဲ-သရော်စကား ထိုပြည်သား၌ ရောဂါကပ်ကြီး ရောက်လိမ့်မည်၊ ပြည်သူပြည်သား လူအများလည်း၊ စကားတီးတိုး ပြောလိမ့်မည်၊ ပတ္တမြားအစစ် ရေသို့ပစ်လည်း မနစ်စက်ဝန်းပေါ် လိမ့်မည်၊ ကုန်းတော်တောင်တွင် မြတ်ရှင်ပင်ကို မင်းသားရှာ၍ ဆက်လိမ့်မည်၊ ကျီးအာကုလား ဟန့်ဆီးတားနိုင်ငြား မတင်ပြုလိမ့်မည်၊ ဗြဟ္မာကုလား ထိုနှစ်ပါးလည်း စကားခြုတ်ခြေ ပြောလိမ့်မည်။

ပဉ္စသုံးည ဒွေးဧကသို့ ရောက်ခါကာလ၊ ထိုသို့ကျမူ၊ မင်းကားသုံးဦးဆုံလိမ့်မည်၊ ကုလားဗြဟ္မာ၊ ဘာသာတရုပ် မဟုတ်သုံးပါး၊ စကားပုစ္ဆာဖြစ်စရာမှာ၊ ပြောလိမ့်မည်၊ သုံးပုံကုလား စကားမမှန်ပြောလိမ့်မည်၊ မညီမညာ ပြောသောခါ ရန်သာဖြစ်ပွား ရှိလိမ့်မည်။

၁၃၀၁၊ ကောလီ။ ဇေဒုအစ၊ သတ္တအလယ်၊ ရှစ်ဝယ်အတွင်း ဂဠုမင်းသွေး ရွှေကျေးအညာဆန်လိမ့်မည်၊ ပသွာ ပေါင်စင်းကျွဲလူးအင်းကို ဆင်းလိမ့်မည်၊ ဥစ္စန်းပုတ်နှင့် တရုပ်ထိုခါ ဒါးစိုက်မည်၊ အနောက်ကို

သင်းဖြူး၊ အရှေ့ဆုံး-ဆူးကိုဟူ၍ မနင်းဘဲ ကို မနေနှင့်၊ သင်းဖြူးဟူမလူးနှင့်၊ ၉-ခု မှာကားသီဟ ရာဇာ ထိုမင်းလျှာက ငါသာထီးနန်းဆက်သင့်သည်ဟု-တောင်းလိမ့်မည်။ ထိုသည်ကာလ ကျီးကမပေး၊ နှင်လည်းမဆိုင်-ငါသာပိုင်ဟု အနိုင်အနင်းပြောလိမ့်မည်။ ထိုသည်ကာညလ ထိုလထိုနှစ် ထိုသက္ကရာဇ် တွင် တိုင်းချစ်သခင် တရုပ်ရှင်သို့ ဝင်လိမ့်မည်။ ဝင်လျှင်ခဏ ယင်းနှစ်ကလျှင် တဝပြင်၍ ကျီးလျှင် တရုပ်အဟုတ်ထင်၍ စေလိမ့်မည်။ ကျီးနှင့်သရက်ရောရှက် ထိုခါ မစ္စမသို့ ပျံလိမ့်မည်။

ဥညမတီ ထိုမြို့ဆီက အတွင်း ၇-ရက်၊ ပြင်-၇-ရက်ကို ဓားမိုး ထိုခါရွာလိမ့်မည်။ ချောက်ချား တောင်ကြား လူအများလည်း ရှားပါးငတ်မွတ် ရှိလိမ့်မည်။ ကုလားပုရကုတ်၊ အဟုတ် ယင်းခါတွင်လိမ့် မည်။ ရခိုင်ထွားညက် ပျက်လိမ့်မည်။ ဘုရားခြေရင်း ချည်းလာသောသူလွတ်လိမ့်မည်။ သစ်တက် ငလက်ရုံး တင်လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

ပုကံသစ်၊ ရသေ့သစ်၊ ဘုရားသစ်၊ ငမုံကန်းသစ်၊ ဗားမဲသစ် ဤသစ်စာငါးစောင်အတွက်၊ အဆုံးတွင် ၆-ခု၊ ၇-ခု၊ ၈-ခု၊ ၉-ခု၊ မထင်ပါ။ သက္ကရာဇ် ၁၀-ခုပြီးမှ တင်ပါသည်ဟု တင်လျှောက်ထား တော်မူလေ၏။

မေး။ ဆရာသိုက်တတ် ငလက်ရုံး၊ ရခိုင်ပြည်၌ အာဏာမပိုင် မင်းနှစ်ဦးသည်၊ အဘယ်နေ့သား ဖြစ်အံ့နည်း ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ဖြေ။ ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူထသော အရှင်ဘုရား၊ ကျားနှင့်ဂဠုတမုံဆံဆံ၊ ခိုက်ရန်လည်း ပွား၊ ရပ်တိုင်းကားတွင် ဖြစ်ကျင်ဥပျါဒ် မချွတ်မှန်စွာ ကောဇာသက္ကရာဇ် ဖြစ်သည်မှန်စွာ အတာတဆယ် ပြည့်ခါဝယ်တွင်၊ ဤသည်ပြည်မှာ ကုသိုလ်ဒါန၊ ပေါထကြည်ဖြူ ဆုယူဆုတောင်း အပေါင်းသတ္တဝါ၊ ဗျာပါမရို-ငြိမ်းချမ်းဘိ၍၊ တိုင်းကားပြည်ရွာ လူတကာလည်း ချမ်းသာမရသောက ကြေကွဲဝမ်းနည်း ပါးအလားလားလျှင်၊ ဖြစ်တို့ကျင်ရှောင်၊ အပေါင်းလူတကာ ဓားမိုးရွာအံ့၊ ချမ်းသာရကြောင်း သူမြတ်လောင်းကို ခိုအောင်းပါလေ၊ ဖိုးခေါင်တောင်ခြေ နေသူတခြား လူအများလည်း စားနားရိက္ခာ ငြိတ်တာရှည်ငြားသသေပျောက်များ၏။ တိုင်းကားပြည်သား ပူဆာသောက ဖြစ်ပြန်ရသည် မှန်လှသဘောကျမ်းလာတည်း။

ဒသစင်စစ် ဆန်းသည်နှစ်မှာအထ ကောလီဆန်းလာပြီဟု၊ အလောင်းရာဇာ ပြည်ချမ်းသာ ကို ရှာလိမ့်မည်။ တောကြိုတောင်ကြား လူအများသလည်း တရားမစောင့် ရှိလိမ့်မည်။ ဂဠုနှင့်ကျား ထိုနှစ်ပါးကို မင်းသားခြသေ့ခွင်းလိမ့်မည်။ အလောင်းရာဇာ မြို့ဝေသာကို ရှာလိမ့်မည်။ ယင်းခါပြီးမှ ဘုရားအလောင်းမင်းကောင်းနိုင်ငံ ချည်းလိမ့်မည်။ ဘုရားညီချစ်၊ ရှင်တော်စစ်ကို စင်စစ်ထိုခါ ပင့်လိမ့် မည်။ ပဉ္စငါးလီ၊ ဒသသီကို လစဉ်မပျက် မြဲလိမ့်မည်။ တခွဲမှာကား ဆင်ဖြူရတနာ၊ ချောင်းအညာက ပေါ်လိမ့်မည်။ အပြည်ပြည်မင်း ခွန်တော်သွင်း၍၊ သတင်းကြော်ငြာနှုတ်လိမ့်မည်။ ထိုမင်းမှာကား နန်းသာစိုးလိုက် ဆယ်ခြောက်နှစ်ကို ရောက်လိုက်ပြီးမှ၊ သားလှကြွက်မင်း နန်းကိုနှင်း၍ တောတွင်းသို့ လျှင် ဝင်လိမ့်မည်။

မေး။ ဟေ-သိုက်တတ် ငလက်ရုံး၊ ထိုမင်းအဆက်သည်ကားသ အဘယ်မှာ ရှိလိမ့်မည်နည်းဟု မိန့်ရာတွင်- ဖြေ။ ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်သော အရှင်ဘုရား၊ စန္ဒမာ-၃-ယောက်မှာဆိုသော် တိတ်တပေါင်အရနှင့် သုံးဆက်သာ ထင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဟယ်-သိုက်တတ်ငလက်ရုံး၊ ထို-၃-ဆက် သေလွန်လျှင် ရခိုင်ဥညမတီတိုင်းပြည်မှာ မင်းဆက်ရှိပါလိမ့် မည်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဖြေ။ ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမြတ်တော်မူထသောဘုရား၊ ထိုမင်းသည်ကား ယတ္တရာသမားတို့ကို ရွာကြံ၍၊ အထက်တကာတော် ကဲ့သို့ သိမ်တော်ကို ဆောက်လုပ်ပါလိမ့် မည် ဘုရား၊ သာသနာတော်လည်း ရောင်ဝါနေသို့ ထွန်းလိမ့်မည်။ အန်းနှင့်ဒလက်မပျက် အိမ်ခြေကိုးကုဋေလည်း စည်လိမ့်မည်။ ရခိုင်ဥညမတီတိုင်းပြည်သည် အထက်-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုမင်းသည်ကား မင်းဆက် ၇၀- နေလိမ့်မည်။

ထိုသာသနာ-၃၀၀၀တွင်သာ ရခိုင်ဥညမတီပြည်၌ ဂြိုဟ်ကြီးရှစ်လုံးသုံး၍ ကရောက်ကရက်

သူခိုးခားပြတို့ပွားများပါမည်၊ မင်းဆက်ဆက်လည်း အတည်အတန့်မရှိ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ သစ်တတ်
ငလက်ရုံး လျှောက်ထားတော်မူပြန်၏။

မေး။ ဟယ်-သိုက်တတ်ငလက်ရုံး၊ ထိုကာလ၌ မင်းအတည်အတန့် မရှိက အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်းဟု မေးတော်
မူပြန်၏။

ဖြေ။ ဘုန်းတော်အလွန် ကြီးမြတ်တော်မူထသော အရှင်ဘုရား၊ သိကြားသာသနသည် ၁၀၁၂တွင်
ဘုရားအလောင်း ဇေယျဒီမင်းသည် ဖြစ်ပြန်၍ တရာတပါးသော မင်းအပေါင်းတို့သည်၊ အခွန်ဘဏ္ဍာ
တော်ဆက်သွင်း၍၊ ဇေယျဒီပါကျွန်းကို ပိုင်ပါလိမ့်မည်၊ ဇေယျဒီပါမင်းစီးသော ဆင်သည်ကား အလျား
အတောင်တဆယ်၊ ဇောက်ကိုးတောင်၊ ဦးကင်ခမောက် အစွယ်လကျာ ၁-ချို့ စွယ်များခသိန်နားကား
မဟာဗောဓိ ရွက်မျက်စိပုလဲ၊ အဆင်းအမွှေးနီလာအဆင်းနှင့်တူ၏။ အမြီးကား ဟင်းသားပြဒါး
အဆင်းနှင့်တူ၏။ ဆဒ္ဒန်ဆင်ဖြူဖြစ်သောကြောင့်၊ ဇေယျဒီပမင်း၏စီးဆင်တည်း၊ ဇေယျသောင်းကျွန်း
အမည်နာမကို ပေးလိမ့်မည်။ ဇေယျဒီပါကျွန်းကို ပိုင်လိမ့်မည်၊ လက်ဝဲ-၉၉ မြို့၊ လကျာ ၉၉မြို့
တည်ပါလိမ့်မည်၊ နွားလားဥဿဘ-ခုနှစ်ခုမွေးလည်း ထိုခါစည်ပါလိမ့်မည်ဘုရားဟု သစ်တတ်
ငလက်ရုံး လျှောက်တော်မူလေ၏။

ဂဠုန်ခြင်သောကြွက်ဖြစ်သော မြို့တွင် အိမ်ခြေမပျက်ကောင်း၊ ထီးတွင် အဖုမချွတ်ကောင်း၊ ကုလားဘိနပ်
စီး၍ မြို့တွင်းကို မဝင်ကောင်း၊ ကူတွင် အိမ်မဆောက်ကောင်း၊ ကံတွင် ကံမျိုးမတူးကောင်း၊ အရှေ့
တရိုး မထွက်ကောင်း၊ ကျီးတော်တောင်ထက် ကျီးမင်းမူရာ ပြည်ရွာထွားညက် ပျက်ကြေသတည်း၊
လယ်ကိုဖျက်စ-ရာသီလုပ်တိုင်း လူတို့တန်းဆာ မဆင်ရာလူတို့၏ မြောက်တောင်မြောင်ခေါ်ပြန်။

ပိဋကပ်နှင့် သမားတတ်မှန်-ပေဒင်တတ်လည်း မကျန်ကြိုကြား (ဆေးသမားလည်း)သည်
သံမွားလည်း ပြည်လုံးထွားညက် ဖျက်လတံ့၊ ကညင်က ညောင်းခမောင်းညွန့် ထိမ်သပြေမြို့လယ်
မစိုက်ရာ၊ ခညဝတီမြို့အလယ်တွင် ဗောဓိပင်လည်း စိုက်ရာ၏။ မင်း၏အသက်ရှည်ရာ၏။ ရတနာ
ပူရမြို့အလယ်ကား ကြံတန်းစိုက်ရာ၏။ မြောက်ဦးမြို့မှာ ကန့်ကော်စိုက်ရာ၏။ ဆရာသိုက်တတ်
ငလက်ရုံး လျှောက်တင်ပါသည်ဘုရား။

နိဋ္ဌိတော်ပြီးပြီ။

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းသား
၁	မာရယု	မပိန်ညာ	၁၈	၆၂
ရှစ်တမာလာ				
၂	မာရဇည်	သုမိဇေယ	၃၆	၃၂
၃	မာရအံလင့်	ဂေါစရဇေ	၂၀	၅၃
၄	မာရလွယ်လင့်	တူလဘီ	၃၀	၄၈
၅	မာရအင်	သီလလီ	၂၅	၅၅
၆	မာရဇိန်	တုတ္တာဘိ	၃၁	၃၃
၇	မာကင်ဦး	သင်္ဃမိ	၆၀	၂၂
၈	ဆေတ်အိုအမက်	-	၆၆	၂၁
၉	ဒေါ်လစန္ဒရား	ဝေဠုတာပိ	၂၀	၄၀
၁၀	လစန္ဒရား	ခန္တီ	၂၃	၃၃
၁၁	စန္ဒသူရိယ	ဓမ္မဒေဝီ	၄၀	၃၇
၁၂	ကာလစန္ဒရား	သူရိယာပိ	၂၀	၄၀
၁၃	တိုင်းစန္ဒရား	ဓမ္မဒိဒ္ဓါ	၂၀	၃၁
၁၄	စန္ဒရား	သန္တာပိ	၂၇	၂၁
၁၅	ဇေယစန္ဒရား	သုဘရွှံပိ	၂၃	၄၀
၁၆	မောက္ခာစန္ဒရား	သုလာပိ	၃၂	၂၆

၁၇

ပြည်ထောင်စုများ

မြို့တော်

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းထက်
၁၇	မြို့အမတ်			၇-ရက်
	မြို့အမတ်			၃-လ
	မြို့အမတ်			၈-လ
၁၈	ကံရာဇာကြီး	စောမာလာ	၂၇	၄၁
၁၉	ကံရာဇာငယ်	စောပန်ကန်း	၂၀	၃၆
၂၀	ကျွန်းသူရယ	စောနန္ဒ	၂၂	၃၅
၂၁	အသုရိန္ဒသူရိယ	စောကြွယ်	၃၂	၃၀
၂၂	သိရိပုတ္တ	စောပန်းနု	၂၄	၂၈
၂၃	သူရိယ	စောပန်းဝေ	၂၉	၃၁
၂၄	မင်းထီး	မင်းသီဒါ	၂၁	၂၂
၂၅	မင်းပါ	ကျောက်ပန်းဖြူ	၂၅	၂၂
၂၆	စည်အောင်	ခိမဆန်း	၂၆	၂၈
၂၇	ကတိုင်သစ်	ငွေဒါးအိမ်	၁၉	၃၁
၂၈	ကျော်ခေါင်စင်	ရှင်လှကျော်	၂၂	၅၃
၂၉	သူရိယစန္ဒမိတ်	ချစ်ရောင်	၃၄	၂၁
၃၀	အနန္ဒဘယ(ညီ)	ကလျာဏ	၄၀	၃၀
၃၁	လကျော်စည်သူ	ဆင်းလှဝံ	၃၀	၃၀

၈

ပုဂံစင်္ကြံမြို့တော် မြို့တော်

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းတော်
၃၄	သတ္တဗွေ	စလပ်ပန်း	၁၉	၄၉
၃၅	ဇေယျနန္ဒာ	မြပန်းတုံး	၂၁	၅၂
၃၆	တက္ကသူ	ဆင်လှဗွေ	၂၆	၄၆
၃၇	လက္ခဏာ	ဂဏှာဒေဝီ	၂၈	၃၇
၃၈	ဂုဏရာဇ်	စောမာလာ	၄၁	၄၂
၃၉	သီရိရာဇ်	ပွင့်ဝတ်ရွှေ	၃၂	၄၁
၄၀	မင်းလှဗွေ	စောနတ်လာ	၃၃	၂၁
၄၁	ပူရိန္ဒ	စောရွှေချင်	၂၂	၆၀
၄၂	သိဒ္ဓတ္ထ	လက္ခဏဒေဝီ	၄၀	၂၂
၄၃	မင်းလှကြီး	စောပန်းဖြူ	၂၉	၄၇
၄၄	ထွေးလုံးကြီး	ရွှေဇင်ဦး	၂၀	၂၄
၄၅	စေရာဝန်း	စောလှမယ်	၃၁	၃၈
၄၆	မျက်နှာဝန်း	စောဘုန်းတူ	၃၆	၂၄
၄၇	လက်ရုံးကြီး	ရှင်လှဖြူ	၃၀	၂၇
၄၈	သီရိကမ္မကုန္ဒရ	စန္ဒာဒေဝီ	၂၆	၃၀
၄၉	စန္ဒကောမာဘယ	စောမင်းဖြူ	၃၉	၂၇
၅၀	မင်းနဲဖြူ	စောလှခေါင်	၂၄	၂၀

မြို့တော်

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းတော်
၅၃	သောက်ခေါင်ရာဇာ	စောဘုန်းလွတ်	၂၉	၁၅
၅၄	မင်းသိဟ	စောခေါင်	၂၈	၂၁
၅၅	မင်းငယ်ပျော်လှ	စောစစ်	၂၁	၇
၃၇	အမတ်			၈-လ
၃၈	အမတ်			၂-လ
၃၉	အမတ်			၆-လ

မြို့စား

၂၄- ဇနီး

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းတော်
၁	ကံရာဇာကြီး	စောပဉ္စနာရီ	၃၆	၁၃
၂	သီလှရာဇာ	သုဝဏ္ဏာ	၂၃	၄၁
၃	ဝါယုရ	နန္ဒါဝိ	၂၀	၃၁
၄	နန္ဒသုရိယ	ဝန္ဒါဝိ	၂၂	၄၀
၅	သုရိယနန္ဒ	ဇနာဝိ	၃၀	၃၂
၆	သုရနန္ဒ	သုပဘာ	၄၀	၂၃
၇	စန္ဒမာရ	စန္ဒရာသီ	၃၀	၃၂
၈	သိရိဝန္ဒါ	ရမ္မာဝိ	၃၅	၄၀

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းတော်
၉	သီဟရာဇာ	ငါ့သုစာဝိ	၂၇	၄၆
၁၀	သီဟနု	ဓမ္မာဝိ	၁၈	၂၀
၁၁	ဖယာက	ရောဟနန္ဒီ	၂၀	၃၁
၁၂	နီလဂုဏ	စောမနာ	၁၈	၄၁
၁၃	ရောဂုဏ	ရောဟနီ	၃၈	၃၀
၁၄	သီရိဂုဏ	သမာပိ	၂၀	၂၄
၁၅	သမံဇာ	ဇ္ဇောဝိ	၁၉	၃၅
၁၆	သုဝဏ္ဏကံမ္ဘာ	ဝါသဝါ	၃၃	၂၀
၁၇	သင်္ကတင်ဖြူ	သီရကုမ္ဘာရီ	၂၈	၄၀
၁၈	သင်္ကတင်ဦး	မာလဝံ	၂၁	၄၂
၁၉	ဇောတန်	လက္ခဏာရီ	၄၀	၃၆
၂၀	မုပ္ဖိယ	သီတာဝံ	၃၄	၂၇
၂၁	ကုမ္ဘာရဝိသုက	ရွှေစင်ကြွန်	၂၅	၇၇
၂၂	ဝိသုမဏ္ဍလ	မဂ္ဂါနာရီ	၄၂	၃၄
၂၃	ပုရိန္ဒ	ဝင်္ဂါသည့်	၂၈	၃၁
၂၄	ရာမလယျ(ညီ)	ဝင်္ဂါသည့်	၃၂	၂၂

ပုဂံစင်စဉ် မြို့မ
မြို့မဦးစီးဌာန

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းသား
၂၅	နာလမာယု	လဝဗ္ဗိ	၂၆	၃၁
၂၆	ဝရတကုန်	သမာဓိ	၂၈	၂၂
၂၇	ဝိသုရာဇာ	ကာနာသ္မ	၂၇	၁၂
၂၈	သီရိကုမာ	ကုမ္ဘာရုံ	၂၂	၃၀
၂၉	စန္ဒသူရိယ	စန္ဒိမာလ	၂၅	၅၂

၆၁

၁	စန္ဒသူရိယ	စန္ဒိမာလာ	၂၅	၅၂
၂	သူရိယဓိပတိ	သူရိယာပုံသိ	၂၉	၄၇
၃	သူရိယာပတိပိတိ	သုဝဏ္ဏကလျာ	၃၁	၅၆
၄	သူရိယရူပ	သုပဘာ	၁၈	၄၅
၅	သူရိယမန္တိဆ	ဒွဝယ	၁၄	၆၄
၆	သူရိယဝဏ္ဏ	ရုစိတာ	၃၀	၄၄
၇	သူရိယနာထ	ဝိသုဒ္ဓိ	၂၇	၄၂
၈	သူရိယဝံသ	ဝရသီရိ	၂၇	၄၀
၉	သူရိယဗန္ဓ	ဝါသုလနန္ဒါ	၄၀	၂၆
၁၀	သူရိယကလျာဏာ	ဘုမိကုမ္ဘာရုံ	၂၂	၃၈
၁၁	သူရိယမုဒ	ကလျာဒေဝီ	၃၁	၃၀
၁၂	သူရိယတေဇ	ပရဒေဝီ	၂၀	၅၀
၁၃	သူရိယပည	ရောဟိနီ	၂၂	၃၅

ဟုဝဏ္ဏဝေဇာရိယ

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းတော်
၁၄	သူရိယကုလ	စိတြာကလျာနီ	၃၀	၃၆
၁၅	သူရိယပဘာ	သုဝဏ္ဏာ	၂၅	၅၄
၁၆	သူရိယစိတြ	လုဘတ္တာ	၃၂	၃၆
၁၇	သူရိယဇေ	က္ခန္ဓာမယ	၄၆	၂၂
၁၈	သူရိယဝိမလ	ကေသရံညီ	၄၀	၁၈
၁၉	သူရိယ ငယန(ညီ)	ကေသရံညီ	၃၈	၂၂
၂၀	သူရိယကသ်	သူနန္ဒါ	၂၂	၁၆
၂၁	သူရိယလကျီ	သမာဓိ	၄၀	၈
၂၂	သူရိယသီရိ	ဝရကလျာဏီ	၁၉	၂၀
၂၃	သူရိယကေသီ	ပဉ္စကလျာ	၂၁	၁၉
၂၄	သူရိယကုမ္ဘာ	သုဂဏျာဒေဝီ	၂၇	၃၂
၂၅	သူရိယကေတု	သုဘာသီလ	၃၂	၅၄

၆၃

မြို့တော် ဇေ

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းတ
၁	မဟာစန္ဒရာ	သုပဘာဒေဝီ	၃၂	၅၇
၂	သုရိယစန္ဒယား	စောဝန္တီ	၂၉	၄၉
၃	မောလစန္ဒယား	သုနန္ဒီ	၃၆	၄၈
၄	ပေါလစန္ဒယား	ရောဟနီ	၃၁	၄၆
၅	ကာလစန္ဒယား	နန္ဒါဒေဝီ	၂၃	၄၉
၆	ထုလစန္ဒယား	ရူပိနီ	၂၂	၁၉
၇	သိရိစန္ဒယား	ကဉ္စနမာလ	၁၇	၇၂
၈	သိင်္ဂစန္ဒယား	သုဝဏ္ဏဒေဝီ	၁၈	၆၆
၉	စူလစန္ဒယား	စန္ဒာဒေဝီ	၂၀	၃၆
၁၀	အမြတူ	စန္ဒာဒေဝီ	၄၀	၇
				<u>မြို့တော်မြောက်</u>
၁၁	ပဲဖြူ	စန္ဒာဒေဝီ	၂၇	၁၇
				၁၈
				<u>မြို့တော်စမ္မတ</u>
စူလစန္ဒယား	သိရိဒေဝီ	၄၃	၂၄	

၂၀၀၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	ဒ်

၁ ခတ္တသင်း သီရိကုမ္ဘာရီ

၂ စန္ဒသင်း (ညီ) သီရိကုမ္ဘာရီ

၃ သီရိဓနုမင်းတူ မင်းရင်ဖြူ စောမုတို့

၄ သီရိဓနုမင်းသား နာဂသုရိယ စောလှ

၅ သီရိဓနုမင်းသား သူရိယရာဇာ စောမင်ဖွား

၆ သီရိဓနုမင်းသား ပုဏ္ဏက ရှင်ပန်းဖြူ

၇ သီရိဓနုမင်းသား မင်းဖြူကြီး စောဘုန်းခေါင်

၈ အမတ်စည်သဘင်

၉ မင်းကြီးဖြူသား မင်းနု ရှင်မကြီး

၁၀ မင်းကြီးဖြူသား မင်းလာတော် စောဘီလူး

မင်းကြီးဖြူသား မင်းကုလား ရှင်စောဖြူ

မင်းကြီးဖြူသား မင်းဘီလူး စောစစ်

အမတ်အသိာယာ

၁၂ မင်းဘုံးသံ မျိုးရှင်စည်

၁၃ မင်းပတိ ယောင်သုံးဆယ်

ပုဂံစင်စင်မြို့မြို့
မြို့မြို့မြို့မြို့မြို့မြို့
မြို့မြို့မြို့မြို့မြို့မြို့

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်
၁	လကျော်မင်းနန်	ရွှေကုသား	၃၅
၂	သီဟပါ	သမ္ဗူလ	၂၂
၃	ရာဇာကြီး	စောဒန့်	၂၁
၄	သာကီဝင်ကြီး	စောလှပျို	၂၀
၅	သာကီဝင်ငယ်	စောလှကြီး	၂၀
၆	ကောလိယ	ကုမ္ဘာရီ	၁၈
၇	ဒသရာဇာ	ရာမာဒေဝီ	၂၁
၈	အန်သီရီ	သမာဓိ	၂၁
၉	မင်းဘုန်းစား (နေောင်ထော်)	သမာဓိ	၃၁
၂	ပဉ္စကာဝါ	မင်းစည်ဖြူ	၁၈
၁	ဓနူပါ အမတ်စလက်ဗိုလ်	ကလျာဉ်	၁၈

မြို့စား

-----၂၁-----မြို့

မြို့တော်

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်း
၁	မဇ္ဈိသင်း	ရွှေစင်ပြောင်	၃၄	၁
၂	ငရမန်	ဂဏ္ဍာဒေဝီ	၂၅	၂
၃	ငပုဂံ	ယောင်လှမေ	၂၂	၃
၄	ငရက္ခိုင်	ယောင်ဆင်ဥ	၂၀	၄
၅	ငကြဲ	စောသမာ	၂၁	၅
၆	မင်းဆူ	ရွှေအိမ်ရှင်	၁၆	၆
၇	ငရွှေယင်	သိရိမာ	၂၀	၇
၈	မင်းခေါင်ကြီး	စောမျိုးဖြူ	၂၇	၈
၉	မင်းခေါင်ငယ်	ဗျည်းဖြူ	၂၁	၉
၁၀	ကမ္ဘာလောင်ကြီး	ရှင်လှ	၂၀	၁၀
၁၁	ကမ္ဘာလောင်ငယ်	စောစစ်ညို	၁၉	၁၁
၁၂	လက်ျာဝင်ကြီး	စောရွှေချမ်း	၅၂	၁၂
၁၃	လက်ျာဝင်ငယ်	စောပျိုရွယ်	၄၀	၁၃
၁၄	သနသင်း	စန္ဒာန္တီ	၃၀	၁၄
၁၅	နေထိန်း	စောစံ	၃၀	၁၅
၁၆	အနလုံး	စောရွှေနန်း	၂၅	၁၆

၁၃

ပြည်ထောင်စုများ၏ မြို့တော်များ

မြို့တော် ဇယား

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်း
၁	အလောမာဖြူ	စောရွှေသစ်	၃၈	
၂	ရာဇသူကြီး(ညီ)	စောထွေးနှစ်	၃၂	
၃	စောလှ(သား)	စောပန်ထွေး	၁၅	
၄	ဥစ္စာနာကြီး(ညီ)	မျိုးမျက်ရွှ	၁၆	
၅	စောမွန်ကြီး (ညီ)	စောဘီလူးမ	၃၁	
၆	နန်းကျကြီး (ညီ)	စတိုင်မေ	၃၁	
၇	မင်းဘီလူး(သား)	စောသမ္မာ	၁၇	
၈	အမတ်စည်သဘင်	-		
၉	မင်းထီး	စောစစ်	၇	
၁၀	ဥစ္စာနာငယ်(သား)	ဂဏှာ	၃၂	
၁၁	သိဝရာဇ်(ညီ)	စောသမာ	၅၁	
၁၂	သိစွဉ်း(ညီ)	စောမေပွား	၅၀	
၁၃	ရာဇသူ	စောညက်ထွေး	၃၁	
၁၄	စည်သဘင်အမတ်			
၁၅	မြင်စည်အမတ်			
၁၆	ရာဇသူ			
၁၇	သိဂ်ဟူ	စောမာလာ	၃၂	

ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်များ

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်	နန်းသက်
၁	စောမွန်	စောစစ်	၂၄	၇
၂	မင်းခရီး ဝုညီ	စောခမောက်	၄၂	၂၂-ကျ ၂၅
၃	စောဖြူ ၅	စောနန္ဒီ	၃၀	၂၃
၄	ဒေါ်လှာ ၅	သူရခိုင်	၂၇	၁၀
၅	မင်းညို ၁	စောထွေးပယ်	၅၇	၂
၆	ရန်အောင် ၄	စောရှင်စော	၁၉	၆ လ
၇	ဝလက်သူ ၄	စောမိစော	၄၀	၇
၈	မင်းရာဇာ ၂	စောသူဘာ	၂၂	၁၂
၉	ဇေတီ ၁	စောမင်းလှ	၁၆	၂
၁၀	စောအို ၂	စောမင်းလှ	၆၀	၆ လ
၁၁	သဇာတ ၁	စောနန်းသက်	၅၂	၆
၁၂	မင်းခေါင် ၅ညီ	စောနန်းဆက်	၄၃	၁၀
၁	မင်းပါကြီး	ဖွားစော	၃၉	၂၂
၂	မင်းတိရာ ၁	စောသဒ္ဓါ	၃၉	၃
၃	မင်းစောလှ ၃	စောဘုန်းထွဋ်	၂၄	၈၅
၄	စကြာဝဒေး ၆ ညီ	စောဓမ္မဒေဝီ	၂၉	၇
၅	မင်းဖလောင်း ၇	သူင်လတ်	၃၇	၂၂
၆	သတိုးဓမ္မရာဇာ	ဝိဇလာ	၃၆	၁၉
၇	မင်းခေါင်းလောင်း	ဓမ္မာဒေဝီ	၃၅	၁၁

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်

၈	သိရိသုဓမ္မရာဇာ	နတ်သျှင်မယ်	၂၀
၉	မင်းစနေ	စောခမောက်	၁၈
၁	ကုသလနာရပတိ ၄	နတ်သျှင်မယ်	၅၆
၂	သတိုးဓမ္မရာဇာ	ရတနာကုမ္မာရီ	၂၆
၃	စန္ဒသုဓမ္မရာဇာ	ရတနာပီတ	၂၅
၄	ဥဂ္ဂဗလ	သုဝဏ္ဏကာလျာ	၂၇
၅	ဝရဓမ္မရာဇာ ညီ	သုကုမ္မာ	၁၈
၆	မဏိသုဓမ္မ (နောင်)	သုဘာရ	၃၅
၇	စန္ဒသုရိယဓမ္မရာဇာ(ညီ)	သုဘာရပင်	၂၂
၈	ငတုံနော်ရထာ	သုဥဗ္ဗာ	၁၄
၉	မာရုမ္ဗိယ	ဣန္ဒာမာ	၆၀
၁၀	ကာလဂန္ဓတိ	ဗြူးမယ်	၆၀
၁၁	နရဓိပတိ	ဗြူးသွေး	၂၁
၁၂	ဝန္တဝိမလ	ရွှေကူ	၂၁
၁၃	သတိုးလှစန္ဒသုရိယ	မောက်တော်	၄၆
၁၄	တန္တဝိလ်		၄၅
၁၅	အလင်္ကာ		၃၆

၇၆

ပြည်ထောင်စုများ
ပြည်ထောင်စုများ

စဉ်	မင်းအမည်	မိဖုရားအမည်	အိမ်နိမ့်
၁၈	စန္ဒဝိဇယ		၂၂
၁၉			
၂၀	မေတ္တရာဇ်	ရွှေရည်	၂၀
၂၁	အဘယရာဇာ	စောသဒ္ဓါ	၄၈
၂၂	သီရိသုဓမ္မရာဇာ	တနဆောင်မိဖုရား	၃၃
၂၃	စန္ဒပရမ	အောင်ကျော်ဇံ	၂၀
၂၄	အဘယမဟာရာဇာ	စောရွှေကြွေ	၅၅
၂၅	စန္ဒသုမန	ပန်းသူဇာ	၅၀
၂၆	စန္ဒဝိမလ (အမတ်)	ဒါဖြူ	၃၆
၂၇	စန္ဒသတိသ	စိန်ခိုင်	၅၀
၂၈	သမ္မတမင်း	စောမယ်ပုံ	၄၀

ခုနှစ်ရာတိုင်း ဆယ်စုနှစ်သော်လကျော် တော်သလင်းလွှဲ
စက်ချရာ၌ ဆရာသမား ခုနှစ်ပါးတို့ ဗုဒ္ဓသားကြွစေ၊ နေ့နှင့်နိမိ
ညို၍ ထုပ်ဘော်ခါကောင်းကျော်တွင်၊ ပထဝီတေဇောသိက်တော်၊
ငါးရပ်ဘုရားနတ်ကားရစ်ထောင်အစောင်ထားထွေ၊ ပုဇော်ဝင်မ

ကောလီ ကောလီ-၁၁-၃လ။

၁၂၉၆ ခု၊ တန်ခူးလက ---- ၁၃၀၇ ခု၊ ဝါဆိုလထိ။

ပါပ ကောလီ--၈-နှစ် ၃လ။

၁၃၀၇ ခု၊ ဝါဆိုလက -----၁၃၁၅ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လထိ။

သူရဇကောလီ--၄--နှစ် ၆လ။

၁၃၁၅ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လက -----၁၃၂၀ ခု၊ တန်ခူးလထိ။

အမြိတ္တကောလီ-၆ နှစ်။

၁၃၂၀ ခု၊ တန်ခူးလက ---- ၁၃၂၆ ခု၊ တန်ခူးလထိ။

အမြိတ္တစုတ်အဟုတ် ထောက်စွာ၊ ရောက်သောခါနှစ်၊ စကြသဘောမြစ်ရေကြောဝယ်၊ အဆောဆန်တက် ရောက်ဆက်အံ့၊ တချက်မရွင်း နှလုံးသွင်းလော့၊ ငသန်နင်းဝိဇဘုန်းရောင်ကြွ၍၊ မင်းမင်းဆရာ မြတ်ဗုဒ္ဓါ သာသနာတော် ပွင့်လင်းပေါ်၍ အဟောတဝမြမြရတနာခုနှစ်ဖြာနှင့်၊ ကောင်းစွာကျပတေ့၊ မရွေ့ရောက်ရာနတ်၏ ရွာသို့ ပမာတကွ သာယာလှသည်၊ တေဇတတံလျှမ်းမြေ့တည်း။

ရက်သူရဇ ရောက်ကာလ၌ ဌါနသာစွာ ထိုရွာထိုပြည်၊ အတန်တန်ဝယ် ကြည်တသိန်း အရှိန်အဆော် လွန်ပေါ်ပြည်ဖြိုး တန်ခိုးသီတင်းထွန်းလင်းတေကြီးဘို့ရာ၏။

ဗျာဒိသိုက်

အိုးပျိုင်းကြီး ခရီးအလယ်တွင်လတ်၊ ယောက်ျားငဆွေ တရုပ်ပြည်ကို မွေ့လတ်၊ တရုပ်ကိုပိုင်နိုင်လတ်။ ထန်းညက်ဖြူသုတ်သလူထုတ်တရုပ်ပြည်ဆိုးပူလိမ့်မည်၊ တောကြိုတောင်ကြား ပုံးလတ်၊ လိုက်၍ သစ်ကျား စားလတ်၊ ၈-ခုကစ၍ ၉-ခုတိုင်အောင် မတရားသည် လူများဖြေးဖြေးစင်လတ်။

သီလလည်းခံ၊ ရဟန်းမွန်လည်း ဆွမ်းအလို ငတ်လတ်၊ မြစ်ဆိပ်ကမ်းနား နေသောသူများလည်း ဖိုးခေါင် တောင်စည် လျှောက်လတ်၊ အကြည်အညာမလားသာသည် ဗိုလ်ပါခြေချင်း ထပ်လတ်၊ သူမင်းငါမင်း အချင်းချင်းလည်း သတ်လတ်၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ်အသွယ်လည်း ကွယ်ဝှက်ပုံးအောင်း နေလတ်၊ ရွှေငွေစပါး ကျီပြည့် ထားပြီး၊ အများတကာ သူ့စွာလျှင်ဖြစ်လတ်၊ မျိုးစေ့ရိက္ခာ ဆန်မပါ၊ တောမှာ သင်းတို့ငတ်လတ်၊ တောနှင့်မြိုင်ကောင်းတောင်ငေအောင်းသည် အပေါင်းလူတို့ ပေါ်လတ်။

ဝုဏမဉ္ဇူဟောခန်း။

စက်ဆုတ်ဘွယ်အကယ်ဟင်း ခရမ်းသီးနှင့် ဘူးသီးစာသော်၊ အနာရင်း။ အချိန်မသိ အဝစား-ခရီးမသိ အရောက်လား၊ ဦးနှင့်ပဲ့သည်-အခြင်ဆီလည်း ခရီးမှာ၊ ကောက်လီကောက်လောက် ငဟောက်တွင်းလင် သူငယ် အမေဇာမှာ ရခိုတို့၊ ပွဲပြည့်ဆံတင် ငါ့ယောင်လင်ကို အရှင်စာမှာ ရခိုဘို့၊ ပူးကသိုက်ဝင်သင်းကားဖီလာမရမာကို ပယ်ခါပယ်ခါ တေးလတ်။

ခြင်္သေ့အမြီး ဂဠုကြီးကား နှုတ်သီးကောက်သည် ဖြစ်လတ်။

မုနိငါးပါး။

- ၁။ အာကာမုနိ။ အိမ်ရာနှင့်တကွ အရိယာဖြစ်သူ။
- ၂။ အနာဂါရမုနိ။ ရဟန်းဝတ်နှင့် အရိယာဖြစ်သူ။
- ၃။ သေက္ခာမုနိ။ အောက်အရိယာပုဂ္ဂိုလ် (၇)ယောက်။
- ၄။ အက္ခောမုနိ။ ရဟန္တာ
- ၅။ ပစ္စေကမုနိ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။
- မဟာမုနိ။

ပြုပွဲတခွင်၊ ဒေပြုတ်ပင်က၊ ဗိလာနဂါး-တရိဖွား၍၊ ပြည်ကားဆူပူ၊ ရခိုင်သူမှာ-အယူတလွဲ၊ အကွဲကွဲဖြင့်၊ ဆင်းရဲ နှမ်းတာ၊ ဗလာချာကို-လှန်ကာပြမည်၊ မျိုးသာကီမှာ၊ စိတ်တည်လည်းပျောက်၊ ထိုအခါလယ်၊ အပူရောက်မည်။

ကောက်ကရိကောက်

နဂါးသုံးကောင်၊ အနောက်တောင်က၊ သီဟာဂဠုစားလိမ့်မည်၊ ဂဠုလည်းစား ထိုနဂါးမှာ၊ ရိုးဖျားအရောင်၊ တောက်လိမ့်မည်။

ကောက်ကရိကောက်

မျောက်မင်းစားကျက်၊ ယာအပျက်မှာ၊ ရှားလျက်ဒေပြုတ် ဝက်အဖုတ်က၊ ကြုတ်ကြုတ်လည်းစား၊ မနေသာလေ၊ ဝက်ကောင်များကို၊ လေးခက်တောင်ဖေ၊ လေးခက်ကိုထောင်၊ ဝက်ကောင်လည်းသေ၊ မျောက်မှာလူလယ်၊ ဖျက်ကာစား မယ်။

သာတည်းမသာလည်းသာ။

မင်းကျင့်တရား (၁၀) ပါးကား၊

- ၁။ ဒါနံ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း
- ၂။ သီလံ သီလ-၅-ပါး၊ ၈-ပါး၊ ၁၀-ပါးဆောက်တည်ခြင်း။
- ၃။ ပရိစ္စာဝံ စွန့်ကြဲခြင်း၊ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း။
- ၄။ အဇ္ဇဝံ ဖြောင့်မတ်ခြင်း။
- ၅။ မဒ္ဒဝံ နူးညံ့ခြင်း။
- ၆။ တပံ ခြိုးခြံစွာကျင့်ခြင်း။
- ၇။ အတ္ထောစ အမျက်မထွက်ခြင်း။
- ၈။ အဝိဟိံသဉ္စ မညှင်းဆဲခြင်း။
- ၉။ ခန္တိစ သည်းခံခြင်း
- ၁၀။ အဝိရောဓနံ မဆန့်ကျင်ခြင်း။

သင်္ဂဟတရားလေးပါး၊

- ဒါနဉ္စ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း
- ပီယဝစ္စဉ္စ ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုဆိုခြင်း
- အတ္တစရိယာစ အကျိုးစီးပွားပြုခြင်း။
- သမာနတ္တာစ အယုတ်အလတ်အမြတ်တို့ကို ကိုယ်နှင့်နှိုင်းယှဉ်၍ ပြုခြင်း။

မြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ်တော်၊

ဇေယန္တုမင်္ဂလံ

စန္ဒသူရိယမင်းလက်ထက်တွင်၊ မြတ်စွာဘုရားကြွတော်မူလာ၍ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကို၊ ကိုယ်စားသွန်းလုပ် ပြီးလျှင်၊ ဂစ္ဆဘနဒီ အရှေ့ဘက်ကမ်းထိပ်-သေလင်္ကာရီအမည်ရှိသော တောင်ထိပ်၌ ရပ်တော်မူ၍၊ ဓညဝတီမြို့ထက် ဝန်းကျင်ကို ကြည့်တော်မူသည်။

ထိုအခါ ညီတော်အာနန္ဒာ တောင်းပန်သည်တွင်၊ မြတ်စွာဘုရား ရွှေနှုတ်တော်နှင့် ဗျာဒိတ်ရှိသည်အကြောင်း ကား၊ ညီတော်အာနန္ဒာ ဤဓညဝတီပြည်တွင်၊ ငါ၏ကိုယ်စားတော်၊ ငါပရိနိဗ္ဗာန်ယူသည်နောက်၊ ရောက်၍ ကိန်းဝပ်သော ဓာတ်တော်မွေတော်တို့သည်၊ ဤသို့တည်လတံ့။

- ၁။ ဂစ္ဆဘနဒီမြစ်အရှေ့ဘက်မည့် ဇူပဗ္ဗတတောင်တွင်၊ နောင်သောအခါ၊ ငါ၏ချက်တော်ဓာတ် တည်လတံ့။
- ၂။ ထိုမှ မဂ္ဂပဗ္ဗတတောင်၏ထိပ်ဖျား၌လည်း နဖူးသင်္ကန်းတော် ဓာတ်တည်လတံ့။

၃။ သေလာဂီရိတောင်တွင်လည်း ရင်ရိုးတော်ဓာတ်တည်လတ်။

ထိုသို့ အကြောင်းအရာ ဓာတ်များကို အမိန့်တော်ရှိသည်များတွင်၊ ညီတော်အာနန္ဒာက ဤပြည်၏ အဖြစ်အပျက် နောင်တို့ကို အမိန့်တော်ရှိတော်မူပါ။ တောင်းပန်းသည်တွင်-ငါ၏ညီတော်-ဤပြည်တွင်ကား၊ နောင်သောအခါ သာသနာတော်ကွယ်လတ်။ မုဒိန်းတန္တမတရားလူများအကျင့် ဖောက်လတ်မည်၊ ရဟန်းကားလူ၊ လူကား ရဟန်း၊ ဘီလူးရှင်ကား စုံလည်းကျင့်လတ်မည်၊ ထိုသောအခါ ဂစ္ဆာနဒီ အနောက်ဘက်တွင်-ဝေသာလီကို အညီ မင်းကောင်း တည်လိမ့်မည်။ ဆင်ဖြူခြင်းပျံ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမင်းပြည်ကို အပြည်ပြည်ဝတ်၍ ခံလတ်မည်၊ ဘောင်းဗျန်စကြာ ရတနာနှင့် ဧရာပုဂံဆန်လိမ့်မည်၊ တရုပ်သင်းတွေးသွားလတ်မည်၊ ထိုမှ မင်းမွဲမပြန်မရောက်၊ ပင်လယ်ဝမှာ ပျောက်လိမ့်မည်။

အမျိုးမတူ မြို့မနန်းကို ပိုင်လတ်မည်၊ ထိုသောအခါ မင်းတော်မတရား သူ့ဘက်စားလည်း များလတ်မည်၊ သူမင်း ငါမင်းအချင်းချင်း သတ်ကြလတ်၊ ပဲကျသာလာ၍ နိုင်ထက်များလတ်၊ အောက်သားတသုတိ၊ ကုလားတကြိမ် အလီလီလည်း ဖြစ်လတ်။ ဗျိုင်းကိုကျီးကန်းထိုးလတ်၊ ကျီးကို ဟင်္သာစားလတ်၊ ထိုသောအခါ အဆေနက်ဖက်သား-ထိုရာဇာက ညီညာနန်းကို နှင်လတ်၊ နန်းကိုနှင်းစဉ်-ထိုမင်းမှာလျှင် ကြီးစွာမြို့ကြီးတည်လတ်။ ထိုမြို့ကိုကား မြောက်ဦးမြို့ဟူ၍ မြည်လတ်။

ညီတော်အာနန္ဒာ။

ဤပြည်မွဲကား၊ ဖောက်ပြန်ကျင့်ပွား၊ မတရားသည်လူများ၊ အလိုများလတ်၊ အကျီလက်တိုလူမျိုး ကျီးစားလတ်။ မိန်းမတရားလင်မျှောင်ထားသည်များလတ်မည်၊ ရဟန်းမပါ-အလဇ္ဇိလည်း များလတ်မည်၊ သင်္ဃန်းကြီးနှင့်သားသကို ထုပ်ပိုင်းလွယ်လတ်မည်၊ ရဟန်းရောင်ရောင်၊ ကျောင်းတဆောင်နှင့် မင်းခေါင်ဆရာခံလတ်မည်။ အမတ်မဟုတ် သူငယ်နှုတ်လည်း များလတ်မည်၊ ရှေ့နေခြေချင်းခတ်လတ်မည်၊ ဝါကိုင်းကျွန်းတွင် များလတ်မည်၊ မင်းစေတမာန် မင်းသံအိမ်တိုင်းလာလတ်မည်၊ အတွင်းသူနှင့် ပြင်သူရော၍ ဖြစ်လတ်မည်၊ ကိုတော်ရံပေါင်းသင့် ကိုးသောင်းလည်း ထောင်ထောင်းပြည်ကို ဖျက်လတ်မည်၊ မစ္ဆာမှောက်မှား ကုလားလူဆိုး ထွန်းလတ်မည်၊ မရမာသည် မသာပြည်လုံး ရှိလတ်မည်၊ ရိုးမစိုင်းတင်ခြေခြင်မင်းလမ်း ဖြစ်လတ်မည်၊ ထီးရိုးမိုးသို့ ပေါက်လတ်မည်။

မြောက်ဦးမြို့ပျက်ခြင်း

မုသားပြည်လုံးသုံးလတ်မည်၊ ခိုးသူမွန်မျှ ထလတ်မည်၊ ရေလဲကြီးစွာလာလတ်မည်၊ ပြည်တပြည်ကို မင်းမည်အများ ခံလတ်မည်၊ တံငါပိုက်တိုင် စိုက်လတ်မည်၊ အရက်အုံးရေ ရေနယ်လည်းသုံးလတ်မည်၊ သူ့အသက်ကို ရက်ရက်နေ့တိုင်း စားလတ်မည်၊ ရဟန်းမမှန်- သက္ကာပြလည်း များလတ်မည်နှင့် သင်းပိုင်ဆိုးလတ်မည်၊ သင်္ဃာနေရာ ဗောင်ဆောင်းလတ်မည်၊ ပြည်သူပြည်သား မတရားသည် လူများချင်းချင်း သတ်လတ်မည်၊ ထိုသောအခါ တောင်စိုင်းသား၊ ပလဲမင်းမူလတ်၊ ပလဲမင်းမူ မီးနေပူပြည်သူကွဲကွဲ ကွဲလတ်၊ ချောင်းတိုင်း မြောင်းတိုင်း ငါးဇင်ရိုင်းသို့ လူတိုင်းစု၍ ချစ်လတ်၊ ဒိုင်းကျီဘုရားတော်-လှေလှေမရှာ-ထိုခါဆင်း၍လူးလတ်၊ မြောက်ဦးဝသည်-ဝပင်တည်းလည်း ဖြစ်လတ်၊ လေးမြို့ဖျားက ချင်းသားမန်းယူလက်ပူရောင်၍ စားလတ်၊ ရခိုင်တိမ်ပျောက်ပလဲပေါက်၍ မှောက်၍ပြည်ကို ထုလတ်၊ ပြည်လည်းမသာ-မိုဗ်းမရှာ-အစာရှား၍ ငတ်လတ်။ အနောက်ပန်းဝါ၊ စုကြရာမှာ ဗိုလ်ပါစု၍ နေလတ်၊ လူရိုးတောင်နှယ် ပုံလတ်၊ ဓားမိုးလုံမိုးရွာလတ်၊ ယောက်ျားဥရာဇ်-မိန်းမနမ်းတင်းဖြစ်လတ်။ ထိုသောအခါ မြတ်ရာဇာမူ အချာချုပ်၍ ရခိုင်မြို့ကို ရလောက်ဖြစ်တောက်ကာ ယူလတ်၊ အရှေ့ပြည်သို့ ရောက်လတ် အရှေ့ပြည်မှာ ထိုရာဇာလည်း အာဏာမိုဗ်းသို့ ခြမ်းလတ်၊ ငါ၏ကိုယ်စားတော်မြတ်-မြတ်ဘုရားကို ပင့်သွားသကိုးကွယ်ထားလတ်၊ ငါ၏ဓာတ်တော်ဌာပနာကို ထိုခါမင်းကောင်းယူလတ်၊ မင်းကောင်းယူခါ၊ သာသနာရောင်ဇမ္ဗူထွန်းလတ်၊ တန်ခါးဟင်းလင်း ပွင့်လတ်၊ ကုလားပလဲ-ပြောင်းလွဲတစည်ကလျာတည်း၊ မရမာကို ထုပ်ဖော်၍ သုံးလတ်၊ သက်စိတ်ကို-အမြတ်ကိုးကွယ်ထားလတ်၊ ထိုမင်းသည်ကား တကာတော်ရင်း စန္ဒီသူရိယမင်းနှင့် တွေ့သည်နတ်သား အလောင်းမင်းဖြစ်တည်း။

အရေးရဟန်း၊ တက်ကတွန်းကို-ပါယ်ရှားလိမ့်မည်၊ လူသမာကို ရှာလတ်မည်၊ ထိုမင်းနံကား ခြသေ့/ ကျားနံတည်း၊ အကြံလည်းကျားကြံတတ်၏၊ သားလည်းကျားစာသို့ စားလတ်၏။ ပညာလည်း အလွန်ကြီးလှ၏။ ထိုမင်းသည်ကား ဂစ္ဆာနဒီမြစ်အရှေ့ဘက် ဝေသာလီမြို့ကို ရှာလတ်။ ကံလည်းကြီးစွာ တူးလတ်၊ ဆင်ဖြူခြောက်စီးရလတ်။

- ၁။ တစ်စီးမူကား လေးမြို့ချောင်းဖျားက-ပိုသော နတ်တို့ ဆက်လတ်။
- ၂။ ကုလားတန်ဖျား မီးချောင်းနားက တစ်စီးရလတ်။
- ၃။ ဝေသာလီကျောက်လှေကားမှာ တစ်စီးရလတ်။

ဂေါ်ရာတောင်ကို ကောင်းအောင်ယှင်လတ်၊ လက်ကြွေတောင်ကို သာယာလုပ်တလုံ၊ မရမာ-ကုလားယိုးဒယား ရှမ်းက မကျန် အမှန်ပြားပြားဝပ်လတ်၊ တလိုင်းပြည်က ရမည်ဆင်ကား ၃-စီးတည်း၊ သာသနာကို ရောင်ဝါအောင် ပြုလတ်၊ မြို့လည်းကြီးစွာ တည်လတ်၊ တဖန်မြို့ကြီး ပြောင်းကြီးတန်ခါ-ရတဏာအပသာစွာတည်း၊ သာစေသမိုင်း ကောင်းထွန်းလင်းတည်း၊ အဝ-စစ်ကိုင်းကသိုင်း နတ်လူပြုလတ်၊ နန်းသက်အရှေ့နေလတ်၊ ပြည်ပြည်မင်းပေါင်း ရောက်လတ်၊ ပိုးရွက်မညှိုး၊ ရှေ့လမ်းရိုးကို ထိုး၍သာအောင် ပြုလတ်၊ ရွှေစည်းဂုဏ်ကို ထီးတင်လတ်မည်၊ ဦးရာဇ်တောင် သာအောင်ထိုး၍ မင်းလုပ်လတ်မည်၊ ထီးလဲတင်လတ်မည်၊ ထီးလဲတင်မြောက် ဆင်ဖြူရောက်မည်မလွဲတည်း၊ ရွှေတောင်ဘုရားမှာ ဘုရားကြီးစွာတည်လည်း လောင်းကြက်ငူကို၊ ဇေယျဟူ၍ မည်လတ်မည်၊ ဇင်းမည်ရှမ်းလည်း ခလန်းထိုခါ ဖြူညောင်းဒွကံမှာ ရေကံကြီးစွာပြုလတ်။ မိုမ်းသီးနတ်တောင် မြတ်ခေါင်ဘုရား တည်လတ်မည်၊ ကျောက်ငန္ဒားမှာ ချမ်းသာတရား ချလတ်မည်၊ ချပ်ရိုးသည်တွင် ရလိမ့်မည်၊ ပန္နဲချောင်းကို မင်းကောင်းပြုပြင် သာယာစွာ ဝဂါးနတ်လုံရောက်မည်၊ မလွဲတည်း။ ပြုလတ်မည်၊ ပုဂံမြို့မှာ ကုသိနာရုံခြေရင်းထီးကို ခင်းဝင်းဝင်း တောက်အောင် လုပ်လတ်မည်၊ ဤပြည်ကား ရွှေပြည်တည်း၊ ကျီးမင်းမြို့ကား ရွှေမင်းမြို့တည်း၊ ဤပညာရှိတို့ သိဘွယ်သာ ရာဇာထွဋ်မင်းကန်ဇေး၊ ဇေယျသောင်းလုံး-ချင်းဆင်ဖြူ ရောက်မည်မင်း၊ ထိုသို့မင်းခေါင်း- နောက်နောင် မျှော်လင့်။ မသင့်တင့်သမျှ ပါယ်လိမ့်မည်၊ စစ်ထိုးအလို ကြီးလိမ့်မည်၊ ပညာကြီးလင့်နောက်မှတင်ဖိုဝင် နောက်ကြင်လိမ့်မည်၊ အမတ်သူ ငန္တတ်ကို ပါယ်လိမ့်မည်၊ အမျိုးလေးဖြာ-လူပညာကို ရှာလိမ့်မည်၊ သိက္ခာမမှ-ရဟန်းပြံကို ပါယ်လိမ့်မည်၊ ရှေ့နေစာကိုင်-မြို့ကိုင်မြို့ကွက် ထိုသူလျှပ်ကို ပါယ်လိမ့်မည်၊ မဂ်ဖိုယူ ချမ်းသားအရိယာနှင့် သမာလူကို သုံးလိမ့်မည်၊ ထိုသောအခါ ရခိုင်သာမည် မလွဲတည်း။

ဤစကားကို မယုံမူကား- လူအပေါ်နှစ်သော် အထွန်းတထောင်စွန်းစက၊ အစွန်းနှစ်ဝယ် ရခိုင်ကိုင်မင်းဆုံးဟူ၍ ကျားမင်းပြည်လုံး ၎င်းမျှ-ထွဋ်မင်းရာဖာလက်ကြွေတော်ကိုင်သာအောင်ရှေ့ထက်လုပ်လတ်၊ ဇင်ချောင်းဖျားသာစွတည်း၊ ချောင်းသစ်ချောင်းကို ကောင်းကောင်းပြစ်လောင်း ဖောက်လတ်၊ တားချောင်းတွင် ဆင်ကောင်းရှိသည် ငါးစီးတည်း၊ ထိုချောင်းနားတွင် ဆင်ကျိုးကြီးစွာ ဆောက်လတ်၊ အနောက်ပင်းဝါ- ပဆာတိုင်းတိုင်းကို ပိုင်လတ်မည်။

အာဏာမိုမ်းသို့ ကြိုးလိမ့်မည်၊ လူဆိုးထူလည်း ဇေယျသခင်နှင့် လိမ့်မည်၊ ဤစကားကို မယုံမူကား ထိုနှစ် ထိုလ ထိုရက်ကျလျှင် ကြည့်လင့်လေ။

ဘုရားဗျာဒိတ် ရခိုင်စာပြီး၏။

ထိုသို့တခြားသည် စကားကို မှတ်သိတတ်စေ၊ ပျက်ဖေအစ၊ နှစ်ပဉ္စကားကုလားအလိုဆိုလေတံ့။ မင်းက ငွေကြေး ယူလေတံ့။ စကားနှစ်ခွဲ ပြောလေတံ့။ မိန်းမသဘင်-ယောက်ျားရှင်-ပြည်တွင်ဆန်း၍ ပေါ်လေတံ့။ အမတ်မဟုတ်- သူငူနှုတ် လည်းများလေတံ့။ ရဟန်းယောင်ဆောင် သိက္ခာစောင်လဲများလေတံ့။ ငွေကို ကြူး၍ယူလေတံ့။

ငွေကိုမြင်လျှင်- မိခင်သားနှင့် စကားအမျက် ထွက်လေတံ့။ ထုတ်ကအစ၊ နှစ်နှုတ်တွင်၊ မင်းကားမျက်ရေ ယိုလေတံ့။ ပြည်သူမီးသို့ ပူလေတံ့။ ရဝတွင် ချမ်းပြည်ထွားထွား ပျက်လတ်မည်။ အကြေအညာရိက္ခာရှား အစာအလို ရှားလေတံ့။ ပုတိလက်စွဲ၊ လူစည်းလဲများလေတံ့။ အကျင့်တန်ပေါ်လျှ မိစ္ဆာများလေတံ့။ အတုအပ လှူတန်းကြသည်။ မိန်းမယောက်ျား တရားမမှန် နာလေတံ့။ စားပွေးကိုမြင် လူရှင်နှစ်ချစ်၊ ကျစ်၍စည်းလဲ ဟောလိမ့်မည်။ ထိုသောအခါ ရာဇာကျားကြီး အလှူကြီး၊ ပြည်ကြီးအိုးသို့ ဆူလတ်မည်။ ထီးရိုးမိုဗ်းသို့ ပေါက်လတ်မည်။ ပညာမတင့် လူပေါ်လွင့်လည်း များလေတံ့။ မှတ်လင့်ကုန်လော့ အိုလူများတို့၊ တရားမှန်စွာ စောင့်ပါလေ။ ငါးခုစွန်းသော်၊ ရဟန်းခေါင်းပြ-စစ်ပွဲဆင်၍ ထိုးလေတံ့။ တောင်ကလူဆိုး-မြောက်ကကိုးလဲ-အရိုးတောင်နေပုံလိမ့်မည်။ အရှေ့မျက်နှာ ရှမ်းတို့ရွာတို့က၊ မသာစကား ကြားလတ် မည်။ ရခိုင်လူမျိုး သာဓနိုး တောင်ရိုးဝင်၍ စိုင်းလတ်မည်။ မာန်းချောင်တတွေ လူတပြည်၊ ညနေသာယာ မန်းစက်တော် ဗိုလ်ဗါဝင်၍ ခိုလုံမြစ်ချောင်း ဖျားလက်ဝဲနားတွင် ကုလားချောင်းဟု တွင်တွင်လတ်မှန် မှတ်ဆိုးလဲကိုကိုင်လေတံ့။ မတုတ်ဆိုးစားသည် အသားကုံလေကား။ သည်စကားကို မယုံမူကား တကုနှစ်ပေါ်နေတပေါင်း၊ ကောင်းအံ့အစ၊ ကဆုံလတွင် ပျက်ရမလွဲသာ အစာရှာသည်။ နှစ်က-လေးငါချောင်လေ၊ ရှေ့မျက်နှာမြောက်ကိုသာသွား၊ နဂါးစား၍ ကုံလိမ့်မည်။ တောင်ကိုသွား ဘီလူးရိုက်ကြေလိမ့်မည်။ ကျားမင်းဖုံး-ပြည်လုံးပျက်လိမ့်မည်။ သံကိုသံဖျက်၊ သံကြေး တက် လျက် ကိုယ်ကိုစူးလိမ့်မည်။ ကျားမင်းအကြံ နေရာမှလျှင် နန်းစံအသက်ရှည်လိမ့်မည်။ နေရာသင့်မူ သံလျက်ငူ ပြည်သူ့ခိုစရာ ရွှေဝန်နန်းမှာ ထီးနန်းမလုံပါ။ အဝသစ်တွင် ကန်ကော်ပင် နောက်ဝင်၍ ပျိုးမိုဗ်းသို့ထိ-အပွင့်ကြိုင်သည်- သုံးခိုင်ခရီး-အသီးသီးသည် -အလုံးကြီးအဝကိုခင်-ရန်မျိုးဝင် အရှင်ကျားမင်းတို့၊ ဘုမ္မိနက်သံ ဩဇာမှ နှစ်တံမြစ် ရေစီးစီးတွေတွေပြည့်ပြည့်ဝင်၍ ခေါ်လေတံ့။ သူကောင်းသူမြတ် အမတ်ကောင်းလဲ ရောက်လေတံ့။ မိုဗ်းမင်းခံ၊ အမတ်မှ- မင်းထံတရားဟောလေတံ့။ အကျင့်သိက္ခာ-အရိယာသူတော်အများ ရောက်လေတံ့။ အဝစည်သည် နတ်ပြည်မက သောသာက ဆက်သည်ဆက်တိုင်း အောင်သောပြည်တည်း။ မှုသနမိတင်္ဂမှာ မှတ်ပါအိုလူများ။

ဒိဋ္ဌိအတတ် မေ့သတ်ကို မပြတ်လူတို့ သင်လေတံ့။ ကျေးနီကွင်းခံမမှန် နွေကြန်းပြည်လုံးမျှ-သုံးလေတံ့။ အရောင်း အဝယ်၊ ကုန်သည်မတရား၊ မုသားစည်းလဲ ရောင်းလေတံ့။ များမတ်များလည်း စကားမတေ၊ အနေတဖောင်း၊ ပန္နာတောင်းလေတံ့။ အပျော်အဝင်-မင်းပွဲဝင်-လူသပင်ကို-ပြရှင်မှူးမတ်သုံးလေတံ့။ ပညာမမည်-လူငလည်ကို ရွာပြည် ကျေးလက် ပေးလေတံ့။ ပြည်ကိရိယာ ပြည်တန်းဆာအင်္ဂါလုံးပျိုးလေတံ့။ ထိုသောအခါ ပြည်မသာမရွာမိုဗ်းလဲ ခေါင်လတ် မည်။ သီးပွင့် ရသာမရိပါ။ ကျေးရွာအစပျက်လေတံ့။ မင်းလည်းဒသာ ပဉ္စမကိုဝ် -ရာဇဝတ်ထင်ကြည်။ ကြည်လင်မသာယထရာနေရာမတည်-နေလေတံ့။ မှတ်လင့်ကုန်လော့ အိုလူများတို့။

တရားအညီပဉ္စသီကို စောင့်ပါလေ။ ကန္ဓရသာမိုဗ်းကျမှာ နေရာတစောင်း၊ မြောက်သို့ပြောင်း၊ မကောင်း သိတတ်စေ၊ ထိုသည်အခါ ရာဇာမင်းသား ဦးဝါတ်တည်း။ သောက်ကြာကြည်ပင်-နေကိုမြင်သော်၊ ပြည်တွင်ဟတ်ကြီး အက္ခါ ငြိမ်းသည်မလွဲတည်း။

လမင်းမမှ၊ မြောက်ယံစောင်းသွား၊ သို့ဖြစ်ငြားသော်- မိဖုရားခန္ဓာဆုံးဘို့ရာ၏။ ရပ်ရစ်မျက်နှာ-သွေးသို့ပေါ်မူ- ပြည်သူငတ်မွတ်ရှိတုံတတ်၏။ ကြတ္တိကာနှင့် လထက်ကျနေ၊ မင်းနှစ်စည်ထွက်၊ ပေါ်ဘို့ဖြစ်လာသော်၊ ရာဇာစုပိတ် မလွဲတည်း။

အိုလူများတို့ မှတ်လေပါ-ဤသိုက်သကြားစာ မှတ်လင့်ကုန်လော့၊ အိုလူများတို့- တရားမှန်စွာ- ကျမ်းကိုရှာ၍ ကျင့်ပါလေ။ ဘုရားမြတ်စွာ သမ္မုစအဟောရာ အမြတ်ပီတကဋ်နှင့် မုက္ခပတ်ရင်းတရားရင်းကို ကျင့်ကြလေ။ ကောင်းရာ အကျင့်ကျင့်ကြလေ။ ဥစ္စာကိုလဲ ပုံးတတ်လေ၊ တရားကို ချစ်တတ်စေ။ မှတ်လေတုံလော့ အိုလူများတို့၊ ၁၁၁၂ သက္ကရာဇ်တင် စစ်ထိုးခြင်းကို ပါယ်၊ ထိုတွင် မပါယ်နိုင်မူ၊ စစ်ထိုးထူ၏။ တိုင်းပြည်ပင်ပန်းတတ်၏။ ကောင်းကင်မတရား နက္ခတ်များအသွား ဆုတ်တက်ရှိတတ်၏။ စပါးဆံလည်း ရှားတတ်၏။ မိုဗ်းလဲမရွာ ရှိတတ်၏။ ထိုကတဖန် တက်လာ ပြန်သော်၊ အမှန်စင်စစ် သက္ကရာဇ် ၁၁၆၃ တွင် စာရေးစာချီများလိမ့်မည်။ အမတ်မဟုတ်၊ သူငူနှုတ်ကို-ငူနှုတ်ကို သုံးလိမ့်မည်။ ဥစ္စာပေးကမ်း၊ အမတ်သွန်းလည်း ထွန်းလိမ့်မည်။ ၁၁၇၀ တွင် အရှေ့တောင်နှင့် အနောက်မြောက်တောင် ထောင့်နှစ်ခုကား သူနှုပ်အများ ပေါ်လိမ့်မည်။ ပုပ္ပါးတောင်က၊ မင်းလောင်းပေါ်သည်၊ ကျော်လိမ့်မည်၊ ထိုသို့အခါ

လူမတော်လည်း များလိမ့်မည်။ မျိုးစေ့ရိက္ခာဆံမပါ-တောမှာသင်တို့ ငတ်လိမ့်မည်။ ခိုးသားရန်သူစစ်မတ်ထူ၍ မီးပေါက်-လေးမြားဒါးသင့်၍ သေလတံ့။

သက္ကရာဇ် ၁၁၇၃ တိုင်အောင် ကောင်းကျင့်ဆောင်ပါ။ ထိုခါ ကျားမင်းပြည်ကို ချင်း၍ ကျင်းကျင်းပကျန်ခိုင်းလတံ့။ ထွန်းသည်လသို့ ထွန်းပအရောင် တနေ့တပါးတိုးလတံ့။ ထိုမင်းနေရာရတဏအင်္ဂုပြည်ဦးစွန်းစ။

ရွှေနန်းသို့ နတ်တို့ထိုခါ ပို့လတံ့။ အနောက်ပဆာ ပုဏားရွာတိုင်း ပိုင်လတံ့။ ထိုကြား ကျားမင်းကိုးဆက် တိုင်အောင် ကုလားပြည်ကို ပိုင်လတံ့။ ထိုမင်းနောက်ရှစ်ဆက်တွင် ကျားနံတခါဖြစ်လတံ့။ ထိုခါ ကျားမင်းသားကား နဂါးတည်း။ သက်သာပန်တောင်းမြို့ကြီးပြောင်း၍ တည်လတံ့။ ခြောက်နှစ်ရှိလျှင် ရခိုင်ပြည်မ၍ ထိုမင်းနေလိမ့်မည်။ ရခိုင်တွင်ဆက်သည် နန်းသက်သက္ကရာဇ် ၁၁၁၂-တိုင်အောင် မင်းဆက်သုံးဆယ်တစ်နေ့လတ်မည်။ ဂဠုန်နှစ်ခွမ်းလတ်မည်။ ဂဠုအတောင် ဖြန့်လေမည်။ တရတပြည်ပိုင်လိမ့်မည် ကုလားနှင့် ဇင်းတရုပ်မင်းလည်း ကွန်ဇင်းအမှ့် ခံလတ်မည်။ မြေပြင်အနံ့ကျောလတ်မည်။ သံတွေမြို့တွင် နန်းကြီးထိုခါ ဆောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလတွင် လူဖြစ်သော သူကား နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ရ၏။ တေမုင်းအုပ်ကို ရ၏။ ရေတမိုးကိုင်၍ နေသည်နှင့်တူ၏။ ထိုမင်းလက်ထက်ကို ဖြစ်ရအောင် ဆုတောင်းလေကံ့။

ပြည်ရွာပျက်ရာထုံး။

ဒေဝပြစ်စုံမ-ရွာတုတနစောင်း မိုမ်းနှောင်းမိုးဦး ဥတုမမှ့် ရေဆံစပါး ရွှေ့ရှားအိမ်ခြေ တိုင်းနေပြည်သူ-လူတို့မဖြောင့် အရောင်းအဝယ်၊ ကံသည်ဆိတ်ကင်း၊ ချိန်ခွင်မမှ့် ဖောက်ပြန်မှုသား စကားမတည်၊ ပြည်တွင်းချင်းချင်း နှိပ်နှင်းတိုက်ယူ ခိုးသူတတ်ပြား တရားမစောင့်မဖြောင့် သာသနာ၊ ဥစ္စာစည်းကြာ အစိုးရသည်၊ မင်းနှင့် မျှူးမတ်မအပ် ကျင့်မှား၊ ဆိုဖြစ်ငြားသော် တိုင်းကားမစည်၊ ပြည်လဲပူပင် ရှေးမင်းတကာ ပျက်ရာမလွဲ နက်ခဲကျမ်းဂမ်ပြည့်နံတွက် လှာ၊ ပတိုင်းမှားသည်အခါ မစွန့်စေသတည်း။

လကျာဇမ္မတိုင်းပြည်သူတို့ မှတ်ယူမှတ်သား၊ မမှားမညီ သိသိသာသာ အောင်လာမျိုးသား လူလေးပါးကို တိုင်းကားပြည်ရွာ၊ သာသနာနှင့် ချမ်းသာစီးပွား တရားဟုတ်မှန် သူမဲ့တကာ ကျင့်ရာလမ်းဟောင်း တိမ်းစောင်းမပြတ် ကိုက်လှုပ်ရှားဖွေ ရမ်ဖွေလူပျက်လုယက်ခိုးသား မုသားရုရှုနေမင်းစေစာရေး အထွေးအရွှေ့ပြည်ထက်ထုထ ကျင့်မြဲမလျှော် သဘင်သော်လည်း သရော်ကြမ်းတမ်း အဆန်းအထူးအကြူးအလွန် ဖောက်ပြန်တခြား ရဟန်းများတို့ ကျင့်မှားသိက္ခာ စာနာမတိန်- အတိန်အပေါ့၊ အကျော့အလျှံ၊ မတန်မောဟ ပြည်လုံးတက ဒေါသထူထူ နောင်ယူသမျှ ရောက်ကျတဘျန် လောဘထွန်းက- ထီးနန်းပြည်ရွာ သတ္တဝါတို့ ပျက်ရာသည်ပင် ထုံးဟောင်းတွင်တည်း။ နောင်မြင် မှတ်ကြနိဒါန်းတည်း။

ကောသလမင်းကြီး အိမ်မက်(၁၆)ရက်။

၁။ အရှင်ဘုရား၊ မျက်စည်းညိုအဆင်း၊ အုန်းခွန်ရောင် အဆင်းရှိသော နွားလားလေးကောင်တို့သည်၊ အရပ်လေး မျက်နှာမှ မင်းရင်ပြင်သို့လာ၍ ဝှေ့မည်ကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့ စုဝေးကြည့်ရှုနေစဉ်၊ တကောင်နှင့်တကောင် မာန်စောင်ပြီးမှ မဝှေ့ကြဘဲ၊ ဖယ်သွားကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားက-အနာဂတ်ကာလ၌ မိုမ်းသားတို့သည်၊ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး၌ တခဲနက်မိုမ်းရွာသွန်းတော့ မည်ဟန် လျှပ်စစ်လျှပ်ပန်းတို့ ပြက်သန်းကာ မိုမ်းဟိန်းသံများ၊ ပေးနေသဖြင့်၊ လူတို့သည် နေပူ၍လှမ်းထားသော ကောက်ပဲသီးနှံစပါး စသည်တို့ကို ယုတ်သိမ်းခြင်း၊ လယ်ကန်သင်း စသည်တို့ကို ခိုင်လုံအောင် ဆည်းဖို့ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နေစဉ် မိုမ်းမရွာသွန်းဘဲ၊ မိုမ်းမရွာသွန်းဘဲ မိုမ်းတိမ်မကို ပျောက်ကွယ်သွားလတံ့။

၂။ သေးငယ်သော သစ်ပင်တို့သည် မြေမှပေါက်ရောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တထွာတမိုက်မျှဖြင့် သီးပွင့်ကြကုန် သည်။

လောကကြီးဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်၍၊ လူတို့အသက်တန်း တိုသောအခါ၊ ရာဂထန်ပြင်း ပူလောင်ခြင်း ရှိကြကုန် သော သတ္တဝါတို့သည်၊ အရွယ်မရောက်ခင်ကပင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ကြကုန်လျက်၊ သားသမီးများ ဖွားမြင်ကြကုန်လတံ့။

၃။ အရှင်ဘုရား-နွားမကြီးသည် နွားငယ်တို့၏ နို့ကိုစို့ကုန်သည်ဟု မြင်မက်ကြောင်း။ အနာဂတ်ကာလ၌ ငယ်ရွယ်သောသူတို့သည် လူကြီးမိဘတို့အား ရိုသေခြင်းကင်းလျက် မိမိတို့အလိုဆန္ဒအလျောက်

အမှုကိစ္စအားလုံးကို ပြုစီရင်လတံ့၊ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ကုန်လတံ့၊ ထိုအခါ သက်ကြီးရွယ်ရင့်တို့သည် ငယ်ရွယ်သော သားသမီး တို့၏အလိုဆန္ဒကို လိုက်လျောလျက်၊ အသက်မွေးရလတံ့သော နိမိတ်။

၄။ အရှင်ဘုရား-ဝန်ကိုရွက်ဆောင်နိုင်စွမ်းသော နွားလားကြီးတို့ကို ယာဉ်၍မကဘဲ၊ ပယ်စွန့်၍-နွားငယ်တို့ကို ကသဖြင့်၊ ဝန်ကို မထမ်းဆောင်နိုင်ကြဘဲ ရှိနေစဉ်၊ နွားလားကြီးတို့သည် အရပ်တပါးသို့ ဖဲ့သွားကြကုန်သည်။

အနာဂတ်ကာလ၌ တရားမဲ့ကင်း ဖင်းဖျင်မင်းယုတ်တို့ အုပ်ချုပ်သောကာလ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ကုန်သော များကြီးမတ်ရာ သေနာပတိ တရားသူကြီးတို့ကို ပယ်စွန့်လျက်၊ ငယ်ရွယ်သော သူတို့အား မြောက်စားကာ ရာထူးဌာနန္တရ တို့ကို လွှဲအပ်တော်မူလေလျှင် မသိမလိမ္မာ ပညာမဲ့ကင်းသိမ်ဖျင်းသော လူငယ်တို့သည် အမှုကိစ္စအဝဝတို့၌ မကျွမ်းကျင် မလိမ္မာမှုကြောင့် တိုင်းပြည်ဖရိုဖရဲဖြစ်ခါ၊ အုပ်ချုပ်၍ မရရှိလတံ့၊ တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသော ပညာရှိလူကြီးပိုင်းဝင်တို့လည်း အရပ်တပါးသို့ ရှောင်တိမ်းက နေလတံ့။

၅။ အရှင်ဘုရား-ခံတွင်းပါးစပ်နှစ်ဘက်ရှိသော မြင်းတို့အား တဘက်တချက်မှ မယောနှမ်း စသော အစာတို့ကို ကျွေးမွေးရာနှစ်ခုသော ပါးစပ်ဖြင့်ပင် စားနေသည်ကို-

နောင်အခါ အဓမ္မိကမင်းတို့လက်ထက်၌ တရားမဲ့ကင်းသိမ်ဖျင်သောသူတို့သည်၊ တရားသူကြီး ဖြစ်ကြ ကုန်လျက်၊ နှစ်ဘက်သောသူတို့အထံမှ လာဒ်ကိုယူကာ တရားစီရင်ကြကုန်လတံ့။

၆။ အရှင်ဘုရား- လူအပေါင်းတို့သည် အဘိုးတသိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို ဆေးကြောလျက်၊ မြေခွေးအား ဤရွှေခွက်၌ ကျင်ငယ်စွန့်သည်။

အနာဂတ်ကာလ၌ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးကြ၍၊ အမျိုးယုတ်တို့သည်၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝကြသဖြင့်၊ မိမိ၏အမျိုးကောင်းသမီးတို့ကို အမျိုးယုတ်တို့အား ဆောင်နှင်းကြရကုန်လတံ့။

၇။ အရှင်ဘုရား- ယောက်ျားတယောက်သည် ကြိုးကိုကျစ်၍၊ ခြေရင်း၌ထားရာ၊ ကုတင်အောက်၌အိပ်သော ခွေးက ထိုယောက်ျားအလစတ်တွင် ကြိုးကိုယူ၍ စားနေသည်။

အနာဂတ်ကာလ၌၊ ကာမဂုံ၌ လော်လီခြင်း၊ သေရေသေရက် သောက်စားခြင်း၌ လော်လီခြင်း၊ အဝတ်တန်ဆာ ၌ လော်လီခြင်း၊ လှည့်လည်-လည်ပတ်သွားလာခြင်း၌ လော်လီခြင်း၊ အစားအသောက်၌ လော်လီခြင်းဟူသော လော် လီခြင်း ငါးပါးကို လိုက်စားကြကုန်၍၊ ယောက်ျားတို့ ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှာကြံအပ်သော ပစ္စည်းတို့ကို၊ အလဟဿ ပြုံးတီးတတ်သော အိမ်ရှင်မတို့သည်၊ လင်မျှော်နှင့် ပျော်ပါးကာ၊ မနက်ဖြန်စိုက်ပျိုးရမည့် မျိုးစပါးကိုပင် ယူ၍ စားလတံ့။

၈။ အိမ်တခါးဝ၌ ရေမရှိသော အိုးတို့ဖြင့် ဝန်းရန်အပ်သော ရေပြည့်အိုးကြီးတလုံးကို လူအပေါင်းတို့သည် အရပ် လေးမျက်နှာမှ ရေတို့ကို ဆောင်ယူကြခါ လောင်းထည့်ကြကုန်သော်လည်း၊ ထိုရေပြည့်အိုးကြီးသည် ပိုလျှံသည်မရှိ။

အနာဂတ်ကာလ၌ တရားကင်းမဲ့သော မင်းတို့သည်၊ တိုင်းပြည်ကို အုပ်စိုးကြကုန်လျက် တိုင်းသူပြည်သားလူထု အပေါင်းတို့အား မင်း၏အမှုကိစ္စအဝဝတို့ကိုသာ ပြုလုပ်စေခြင်း၊ မိမိတို့၏အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ချိန်နီးပါးခြင်း၊ ကောက်ပဲ သီးနှံအစရှိသည်တို့ကို စိုက်ပျိုးကြကုန်သော်လည်း၊ မင်း၏အကျိုးစီးပွား အလိုငှါသာဖြစ်တတ်ခြင်း၊ ပန်းခြင်း၊ ကြံခင်း စသည်တို့ကို စိုက်ပျိုးကြခြင်းကြောင့်၎င်း၊ လက်မှုစသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကြခြင်းကြောင့်၎င်း၊ မိမိတို့အဘို့ အကျိုးစီးပွား မရှိလှဘဲ၊ မင်း၏ဘဏ္ဍာသာလျှင် ဖြစ်စေလတံ့၊ ယင်းသို့ပင်ဖြစ်စေကာမူလည်း၊ မင်းဘဏ္ဍာတော်သည် ပိုလျှံသည်မရှိ။

၉။ အရှင်မင်းကြီး- ကြာမျိုးငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ အလွန်နက်သော ရေကန်ကြီးသည်၊ ရေဆစ်မရှိဘဲ တည်ရှိနေပါ၏။ ထိုရေကန်ကြီးသို့ အရှေ့နှစ်ချောင်း အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ဆင်း၍ ရေသောက်ကြကုန်သော်လည်း၊ ရေကန်၏အလယ်ဗဟို ရေနက်သောနေရာ၌သာ ရေနောက်၍ ကမ်းနားတလျောက်မူ အလွန်ကြည်လင်သော ရေရှိကြ ကုန်၏။

အနာဂတ်ကာလ၌- တရားမစောင့်ကုန်သော မင်းတို့သည်၊ မလိုက်စားအပ်သော အဂတိတရားတို့ကို လိုက်စား ကြကုန်လျက်၊ တန်စိုးစားခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၌မက်မောခြင်း၊ မတရားအမှုစီရင်ခြင်း၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့ အပေါ်၌ အခွန်တိုးလို့ ကောက်ယူခြင်း ဖြစ်ကုန်လတံ့၊ တိုင်းနေပြည်သူလူအပေါင်းတို့လည်း၊ အနားကြည်၍ အလည်နောက်သော ရေကန်ကြီးကဲ့သို့ တည်ရှိနေသောတိုင်းပြည်ကြီး၌ မြို့လည်-ဇနပုဒ်အလယ်တို့၌ အခွန်ဘဏ္ဍာကြီးလွန်းလှ၍ မနေနိုင်ကြတော့ဘဲ၊ မြို့စွန့်မြို့ဖျား တောအုပ်ကမ်းနားတို့၌သာ နေကြကုန်၍

တိုင်းလည်ပြည်လည် မြို့လည်တို့၌ သူတော်ကောင်းတို့ တိတ်ဆိတ်၍ မြို့စွန်ရွာဖျားတို့၌သာ စည်ပင်သာယာ ဝပြောလတံ့။

၁၀။ အရှင်ဘုရား-တအိုးတည်း၌သာ ပျက်သောထမင်းသည်၊ သုံးမျိုးခွဲထားသကဲ့သို့ ပင်တစုမှာ နပ်ပါ၏။ တစုမှာ ဆပ်နေ၍၊ တစုမှာ မနပ်ဟု မြင်မက်ပါသည်။

အနာဂတ်ကာလ၌ တရားမစောင့် သောမင်းတို့သည်။

တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ကုန်လတံ့၊ မင်းတို့တရား မစောင့်၍၊ များကြီးမတ်ရာ သေနာပတိစသော မင်းမှုထမ်း တို့လည်း တရားလွတ်ကင်းလျက် အမှုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ကုန် လတံ့၊ တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့လည်း တရားကင်းမဲ့ကုန်သဖြင့်၊ လူတို့ကို ၎င်းမြို့ရွာ ဇနပုဒ်တိုင်းနိုင်ငံ စောင့်ရှောက် ကြကုန်သော နတ်အပေါင်း တို့သည်၊ အကျင့်ယုတ်တို့ကို ၎င်းလိုက်၍ ပြုကျင့်သည်အတွက် တရားလက်လွတ် ဖြစ်ကုန် လတံ့၊ လူတို့ကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော နတ်တို့မှ ကူးစက်သော အကျင့်ယုတ်တို့သည် ကူးစက်ကုန်သဖြင့် အာဏာသစိုး ရုက္ခစိုးနတ်တို့လည်း တရားလက်လွတ်ဖြစ်ကုန်လတံ့၊ တရားမစောင့်ကုန်သော မင်းတို့လက်ထက်၌ လေပြင်း မုန်တိုင်းတို့သည် ပြင်းစွာတိုက်ခတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အာကာသနတ်ဗိမာန်တို့ပါ တုန်လှုပ်ကုန်လတံ့၊ နတ်တို့သည် အမျက်ထွက်ကြကုန်၍၊ မိုဗ်းမရွာဘဲ ရှိလတံ့၊ ရွာပြန်သော်လည်း အချို့အရပ်၌ ပျောက်ကြားရွာသွန်းလတံ့၊ အချို့အရပ်၌မူ လုံးဝ မရွာသွန်းဘဲ ရှိလတံ့။

၁၁။ အဘိုးတသိန်း ထိုက်တန်သော စန္ဒကူးနှစ်ကို-ရက်တက်ရည်ဖြင့် ရောင်းဝယ်သည်ကို မြင်မက်ပါသည်။ အနာဂတ်ကာလ၌ ငါဘုရား၏သာသနာတော် လျောကျသောအခါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတက်မက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပစ္စည်းရမှုကိုသာ ရှေးရှုလျက်၊ တရားဟောကုန်လတံ့၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း တရားတို့ကို ဟောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘဲ ရှိကုန်လတံ့၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဘဲ။

၁၂။ အရှင်ဘုရား-အချည်းနှီးသော ဘူးဟောင်းသည်၊ ရေ၌ နစ်ကုန်သည်ကို မြင်မက်ပါ၏။ အနာဂတ်ကာလ၌ အမျိုးကောင်းသားတို့ စကားသည်၊ မင်း၏ရှေ့-အမတ်၏ရှေ့တရားဆုံးဖြတ်ရာတို့၌ တရားမဝင်ဘဲ၊ ဘူးတောင်းနှစ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်လတံ့၊ အမျိုးယုတ်တို့၏ စကားသာ အရာဝင်လတံ့၊ ရဟန်းသစ် တို့၏ အစည်းအဝေး၌၎င်း၊ ဝိနည်းဆုံးဖြတ်ရာတို့၌၎င်း၊ လဇ္ဇိပေသလပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားသည် အရာမဝင်ဘဲ ဒုသီလတို့၏ စကားသာ အရာဝင်လတံ့။

၁၃။ အလွန်ကြီးမားသော ကျောက်တောင်သည် လှေကဲ့သို့ ရေပေါ်၌ ပေါ်နေသည်ကို မြင်မက်ပါသည်။ အနာဂတ်ကာလ၌ အမျိုးမြတ်သောသူတို့သည် ဆင်းရဲကုန်လတံ့၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည် အရာမဝင်၊ အမျိုးယုတ်တို့သည်၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝကုန်လတံ့၊ အမျိုးယုတ်သူတို့၏ စကားသည် အရာဝင်ကုန်လတံ့။

၁၄။ အရှင်ဘုရား-သစ်မည်စည်ပွင့်ပမာဏရှိသော ဖားသူငယ်သည် အဆိပ်ပြင်းထန်၍ ကြီးမားသော မြွေတို့ကို လိုက်ဖမ်းကာ အသားတို့ကို စားသည်ကို မြင်မက်ပါသည်။ အနာဂတ်ကာလ၌ လူတို့သည်၊ ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုကို လိုက်စားဖန်များ၍၊ အိမ်၌ရှိသမျှသော ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာ ရွှေငွေဆန်ရေစပါး ကျွဲနွားကျေးကျွန်တို့သည်၊ မယားတို့၏အလိုအတိုင်းသာ ဖြစ်လတံ့။ မယား၏ဩဇာပေးရာကိုသာ ခံယူလျက်၊ မယား၏ကြမ်းတမ်းယုတ်မာသော စကား နှုတ်လှံထိုးသော စကားနှင့် ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်းတို့ကို ပြုလျက် လင်ကို ကျေးကျွန်ကဲ့သို့ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြုလျက် လွှမ်းမိုးအုပ်စိုးလတံ့။

၁၅။ သူတော်မဟုတ်၊ သူယုတ်မာတို့၏ ရွာ၌ကျက်စားသော ကျီးတစ်ကောင်ကို၊ ရွှေဟင်္သာတို့ ခြံရံနေသည်ကို မြင်မက်ပါသည်။

အနာဂတ်ကာလ၌ ယုတ်မာသောမင်း၊ မင်းကျင့်တရားမရှိသော မင်းတို့အုပ်စိုးသောကာလ၌ မင်းတို့သည် အမျိုးမြတ်သောသူ တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသောသူတို့ကို ရာထူးငှါနန္ဒရ မအပ်နှင်းဘဲန၊ စပ်ရာနွယ်ရာ မိမိတို့၏ခြေရင်း၌ အမြဲခစားနေသော ဆတ္တာသည် စသောသူတို့ကိုသာ ရာထူးများပေးကုန်လတံ့၊ ထိုအခါ အမျိုးမြတ်သောသူ၊ တတ်ကျွမ်း လိမ္မာသော သူတို့သည်၊ ကျီးကိုခစားနေသော ရွှေဟင်္သာကဲ့သို့ ဖြစ်လတံ့။

၁၆။ အရှင်ဘုရား-ဆိတ်တို့သည်၊ သစ်တို့ကိုလိုက်၍ ဘမ်းစားကာ ကုန်၏။ သစ်တို့သည် ဆိတ်တို့ကို မြင်လျှင် ချုပ်ဝတ်ပေါင်းတို့သို့ ဝင်ကာပုန်းအောင်းနေကြသည်ကို မြင်မက်သည်။

အနာဂတ်ကာလ၌ ယုတ်မာသောသူတို့သည်၊ အမျိုးမြတ်သောသူတို့အား၊ အမျိုးမျိုးနှိပ်စက် ညှင်းပန်းကြကုန် လတံ့၊ ဒုသီလရဟန်းတို့လည်း သီလဝန္တရဟန်းတို့အား မတရားနှိပ်စက်ညှင်းပန်းလတံ့။

MRAUK U NAT THAMEE THAIK.

Mrauk-U Nat Thamee Thaik is one of the most important Thais because it gives informations of the doubtful points to a student of Thaik-Sa.

1. We know that Rakhapura will be reestablished by the Lion Prince but we have no ideas as to what he has been doing or the life that he had been leading for the past hundred.
2. We know that Rakhapura will be restored by the British, but we do not know definitely under what circumstances the restoration will take place.
3. We know that there will be a Chinese invasion, but we do not know who will be able to give the Rakhines protection during the invasion.
4. By a study of Mrauk-U Nat Thamee Thaik, we also know that our Politicians are all humbugs, because they have no correct conception as to how the country will become Independent again. By the conception being wrong. They mislead the people.

Our first problem is to find out the life of Agga-Seinda-Sayadaw. How could he hold a conversation with the invisible Mrauk-U Nat Thamee. On this problem we have to make to the teachings of Gautama Buddha. If a priest is perfect in the precepts, leads a life of isolation and practices the trances, he can hear sound celestial and human, far and near. Hence we must assume that bayadaw Agga Seidiya was perfect in the precepts and led an isolated life. After noting down the conversation it is quite possible that the Sayadaw handed over the Thaik-Sa to the King. Mrauk-U Nat Thamee on the other hand must be High Celestial Being who could see the future. The Sayadaw could not see the future but had the power of hearing, hence he had to consult a Being that could see with respect to the covering of the Religious Monarch.

Let us go through Mrauk-U Thamee think in detail. ဩဝါး၊ ဘဝိတာလေ-လက်တွေ့ရာ-Mrauk-U Nat Thamee is addressing the Sayadaw as father, She states that the following will be the events that will take place in the country. အိမ်ကြီးရာလည်း တဆောင်၊ ရွန်းရွန်းပြောင်သည်၊ ဆောင်ဝင်တန်းပျင်း ဝဲလင်းခေါက်ဆိုက်-နဂါးရစ်ဆင်ဝင်- ပျော့လက်သည် မောင်လျှင်ပျော်ပါး -In case we take အိမ်ကြီး to mean Phayru, ပြည်ကြီး--then there will be great distinction in China, in case of a War. The distinction is from the front of the house (ဆင်ဝင်)--. to the back of the house တန်ပြင်း as well as the roof ဝေလင်းခေါင် To day there are American bases in Japan, Famosa, Phillipine, Siam, hence we can force the great distinction that will take place in China by bombing in case of a War. What is stated by Mrauk-U Nat Thamee has every chance of coming June. In the war there will be a Chinese invasion of Burma as stated, that the Chinese invasion will be hatted at Cape Nagaris; Cape Nagaris being the southern extremity of the Rakhapura in antient time.

သီရိကြက် သိုက်က ဆိုသည်မှာ- မျောက်မင်းစားကျက်ယာအပျက်မှာ-ရွာလျက်ဒပြုတ်-ဝက်အာဖုတ် က၊ ကြုတ်ကြုတ်လည်းစားမနေသာလေ၊ ဝက်ကောင်များကို လေးခက်တောင်လေ၊ လေးခက်တို့အောင် ဝက်ကောင်လည်းသေ၊ မျောက်မှာလူလယ် ဖျက်ကာစားမေ။

In the invasion of Burma by the Pig Ah Fook, the British (Monkey) will set a trap for the pig. The Pig will be caught in the trap and be devoured by the Monkey. Hence we know that in the war between the Communist and anti Communist, the Chinese will try to invade the defenceless countries of South East Asia. The Chinese will be defeated by the Anglo American force.

We Rakhaings know the result of the war from our various Thaik-Sa, hence we should know which side to support. We had already made a mistake by supporting the Burmese Thakins and Supporting the Japanese will ultimately be defeated by the British. Hence for the future we can not be followers of Burmese Politicians or Rakhaing Politicians that are in league with Burmese Politicians, for their outlook would be wrong, by not studying Thaik-Sa. We have Politicians that are like parrots, that call the British and U.S.A. Colonist, Exploiters, Capitalist, such men will have to be avoided or else we shall find ourselves supporting Red China and bring about great rim to the country.

အလွန်ကောင်းသည် ၊ ပြတင်းဝက၊ မောင်စိတ်တူသည်၊ အဖြူနွဲ့နွဲ့၊ မောင်လွန်စာကို၊ မျှော်မှင်ကြည့် သော်၊ ရောက်ပျာရောက်ပျာ၊ တစာစာသည်၊ လာပျာထွက်ထွက်၊ အိမ်ပါးနီးဝန်းကျင်၊ မကျည်းပင်က၊ နက်တောက်ကျားသည်၊ ကြင်းဘက်လို့အသုရွတ်လို့ မပြတ်ငှက်ကမ်၊

ကြမ်းသံကို ကြားတတ်သည်လေ။

In case of a Red invasion of Burma, it is natural that the Anglo Americans will try to find the best place of defence. The place selected for a stand will be Pradum for the Yomas are acting as a bavieer. We know that East Parkistan is already a S.E.A.T.O. base, hence the commander ငှက်တောက်ကျား is stationed at Magyebin, West of Rakhapura.

When war takes place, it is natural that the Rakhaings will look- out for protection, for the Union of Burma has no power to give protection. The anxiety for protection is correctly expressed by Mrauk-U Nat Thamee by stating ရောက်ပျာရောက်ပျာ၊ တစာစာသည် လာပျာတွက်တွက်

In the frog story, the following is described သမုတ္တရာ၊ သီဒါဖြစ်ရေ မိုးလေမုန်တိုင်း၊ အုံးအုံးမိုင်းနှင့်၊ တော်လည်းပဲ့တင်၊ လောင်မြေကြီးလှုပ်လှုပ်၊ ထိုသို့လှုပ်ခါ၊ ကျန်းဒီပါမှာ ကျောက်ကြီးထက်ဝက် ကွဲလှဲ၊ တွင်းမှာမြောက်တင် ရတင်လည်းကျိုးလှဲ၊ လူလည်း ငှက်ကွဲလှဲ၊ ဤသို့ဖြစ်သောအခါ၊ ကြီးသူ ဝမ်းခေါင်း ငယ်သူအောင်း။

When the big Four conference at Geneva in 1955 was a failure, we should know that the whole of the world become devided into two groups, communist and anti-communist. The world will tremble through war. In the war the seven Satilites will break off. The world will be devided into four portion NATO, MEDO, SEATO, and Communist. The writing states that small Nations will have to take shelter under which the big ones. The problem therefore arises, under which Nation will the Rakhaings take shelter. Since Eastern Parkinstan is one of the SEATO bases, the Rakhaings will naturally take shelter under the base at Chittagong. It is not due to the wisdom of the Rakhaing leaders but due to circumstances, they will select the correction.

Burma has selected to be neutral, this idea is wrong. In accordance with Thaik-Sa there will be a Chinese invation irrespective of the pact made with China.

Continued:- တရက်သော်လည်း၊ လာပါနိုးနိုး၊ ဂြုတ်တန်ချိုးသည်၊ ကြည့်ခိုးမျက်နှာ၊ မောင်မရှိတေ၊ လမ်းဝမှာလေ။

I would consider one day as meaning Buddhist era, 2501 or 1957 to 1958. What is stated by Maruk-U Nat Thamee fits in with Akyab gossip and yarns about the 2 Kawas arriving.

Continued:- နှစ်ရက်သော်လည်း၊ လာပါနိုးနိုး၊ ဂြုတ်တန်ချိုးသည်၊ ကြည့်ခိုးမျက်နှာ၊ မောင်မရှိတေ၊ တန်းယိုင်းမှာလေ ကနွဲ့ကညာ၊ ငှက်ကဝါသည်၊ မြည်လာမစဲ၊ အိမ်တော်ဦးမှာ၊ တည်ညံ့နှင့် ဘမ်းဒီကမ်းဒီ၊ ကဝါငှက်ကို အရစီလို့၊ ဘမ်းလို့ရကေ၊ ကဝါငှက်ကို ဇာပြုမယ်လေ၊ ဘမ်းလို့ရကေ၊ နှုတ်သီးဖျားမှာ၊ ရွှေချမေလေ၊ အတောင်ဖျားမှာ၊ ရွှေချမေလေ၊ မြိုင်နှင့်လှောင်ကေ၊ လက်ဆောင်နှုမ၊ မောင်တော်ရောက်ကေ၊ ဘက်ကပ် မေလေ။

I would consider the 2nd day as meaning Buddhist era 2502 or 1958-1959. There is entry of the Kawas on the 2nd day from Tanbyun or the back of the house or from Magyebum on the west.

The Kawas then spread themselves to the front of the house or the East. There is great rejoicing in the country on arrival of an army for protection during the period of war, hence the statement guiding the back and wings with gold. Mrauk-U Nat Thamee is also glad and hence she states that the Kawas will be presented to her brother who will be king.

ကဝါနွဲ့နောင်း၊ ငှက်နှစ်ကောင်ကို လက်ဆောင်ဆက်မေ၊ ဘမ်းလတ်သည်ကား၊ အခေါင်ထီးထီး၊ အမြီးကား၊ ကဝါကြီးကို ဘမ်းမရလို့၊ လှလည်းသဘွယ်၊ ကဝါငယ်သည်၊ တွန်မယ်တောက်တောက် လှမ်းကာ ယူမြောက်၊ လက်တွင်လဲရောက်၊ ကြည့်ရက်ညီညာ၊ ငှက်လိမ်မာသည်၊ ကဝါညိုမြကြင်းဆိုသော်၊

Two Kawas will be presented to the King, U.S.A. and British. On a request made that both remain in the country for the services rendered, U.S.A. will not remain but go back to her own country.

We must not the polite language that Mrauk-U Nat Thamee is using towards the British. လှလည်း သဘွယ်၊ ကဝါငယ်သည်၊ ငှက်လိမ်မာသည် ကဝါညိုမြ

We have to consult other Thaik-Sa to find out if the ideas agree with what is given in Mrauk-U Nat Thamee Thaik Nga Let Roon wrote the following:-

ဆရာသိုက်တက်လက်ရုံး၊ ထိုကျီးကုလားကို အဘယ်သူလျှင် နှိမ်နှင်းလိမ့်မည်နည်း။ ဘုန်းတော် အလွန်ကြီးမြတ်တော် မူထသောဘုရား ထိုကျီးကုလားကို တကာတော်ရင်းသာ နှိမ်နှင်းပါလိမ့်မည်။

နည်းအသွယ်သွယ်၊ ဤကိန်းဝယ်လျှင် ပင်လယ်မြစ်နား၊ ကုလားများနှင့် ရှည်များတိုင်ပင်၊ မြတ်ရာရှည်လျက်၊

နန်းတက်ပွဲကြီးအောင်စေထီးလော့

The ideas expressed in Mrauk-U Net Thamee Thaik, Theekra Min Thaik and in Nga Let Roon's reply agree, that the Rakhaings will attain Independence by being recognised by the British. the information is more definite from Mrauk-U Nat Thamee, because she states that it will take place after the Chinese invasion. The person that will bring about the Independence is Tagadaw whom Mrauk-U Nat Thamee describes as her brother, မောင်တော် Maungdaw. The country is very small, hence the economic development can be carried out by the help of one Nation, the British. Since Nga let Roon wrote in the construction of the Temple for the Keeping of the Tenple for the keeping of the Maha Muni Image as follows: ထုတ်စမေတွင် ကျီးမောင်နံ့ တဘက်တချက်ထား။ We can make sure that U.S.A. will also give the needed aide for development. Continued:- အလှကျော်သည်၊ မောင်တော်လာလို့ ကြာလီရေလေး။

It is natural that the British will as this question on seeing the person that will be king. This is a very important question, for from the replies we also obtain an idea as to where the Prince had been in the past and as to where he had received the training in order to be a Religious Monarch.

Continued: ကြီးကားဆရာ၊ ငယ်ခါခင်ပွန်း၊ မြတ်မဟာလေထေရ်ကျော်ကျောင်းမှာ၊ အရိယေချင်သား၊ ဆွေခင်ပွန်းကို၊ စာသင်ထားလို့၊ နမောတစ၊ အရင်းစ၍ သင်ထတုံပြီး၊ သင်ပုန်းကြီးနှင့်၊ သုံးဆယ်လုံးလုံး၊ သုံးသင်ပုန်းကို၊ တလုံးမကျန်၊ မြတ်မဟာသည်၊ ထေရ်ကျောင်းမှာ၊ နေ့တိုင်းပြန်လို့၊ ဆန်းကျမ်းသဒ္ဒါ၊ လိမ္မာခွာသည်၊ ညခါသင် မြောက်၊ ရွမ်းကာလည်းကောက်၊ ညရောက်ဆိုသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထေရ်မြတ်၊ ဝါဆိုကျောင်းမှာ၊ နေ့တိုင်းရွတ်လို့၊ ကြာခသည်လေ၊ ရာလက်ဝယ်သည်၊ ငယ်မျောက်သားလည်း၊ မဟုတ်ဘဲလည်း အလွန်တထူး၊ ချစ်သူဆွေမောင်၊ မြတ်မဟာလေ၊ ထေရ်ကျော်ကျောင်းမှာ၊ နေ့တိုင်းတောင်းလို့၊ ပန်းကောင်းတောင်နွယ်၊ ပုံလိမ့်မေလေ။

From the replies made by Nga let Roon to the questions made by King Narapadi we know that King Sanda Thuria was reborn in the Moksoe Dynasty at Ava in the year 1176 or A.D 1814 on a Tuesday and that the mother of the child died on the 7th day after giving birth to the Child.

We know from Nga Let Roon's replies to King Narapadi as well as from Weethagron Thaik that this child is kind Sanda Thuria in his rebirth. This prince was ordered to be killed in the year Kawza 1200 or A.D. 1838 when Tharawaddy became king after deposing Bagyidaw. The Prince escapes death by the help given by men and nats. After wandering for 4 years the prince arrives at Sandoway then help by the British. On arriving at Sandoway than help by the British. On arriving at Sandoway, the prince feels very glad for he has got into a territory not governed by Tharawaddy. Today the prince would be classified as a political refugee from Burma taking refugee in British territory. At Sandoway the prince meets a Kayse Saya and we do not know the details of what happened to the prince.

From the replies made by the prince to the question made by the British we learn from Nat Thamee Thaik that the prince received religeous training from Areyas or pious men. The training is to be perfect in the precepts and a through knowledge of Buddhism.

Practice as well as theory. We kinw from Nga Let Roon's replies that the prince became perfect in the precepts and became a Wiza in the year 1211 or A.D. 1849. Hence the price will not age after 35 years of age. By being perfect in the precepts, the Prince will have some powers as given in the teachings of Gautama Buddha. Travel through air like a bird, travel through mountains or any obstruction etc. A person that is destined to be the Religeous Monarch has to be perfect in the precepts himself, hence he receives the needed training from the Areyas.

Some that study Thaik-Sa have ideas that the King will appear in the country but by not having Nga Let Roon's replies, they do not know the correct identity of the person. By not knowing the correct history of the prince, they will not be able to correctly understand the reply given by the prince to the British.

The prince states that the British were his friends when young. We have to understand the reason of ငယ်ခါခင်ပွန်း He is stating so because he received protection in British territory when his life was in dange. The prince then stats that he is the Saya when grown up ကြီးကားဆရာ By being perfect in the precepts, his montal development is high, hence he is now the Saya. The prince then states that he is over hundred years of age. Although he is not related to the present British Queen, he states that he has great regard for her. The regard is in gratitute of him escaping from the hands of Tharawaddy by migrating into British are always remebered in his daily prayers and he has prayed for their welfare for years. ထေရ်ကျော်ကျောင်းမှာ၊ နေ့တိုင်းတောင်းလို့၊ ပန်းကောင်းထောင်နေ၊ ပုံလိမ့်မေလေ။

We find Nga Let Roon praising British rule and now we also find Mrauk-U Nat Thamee doing the same. They are just the opposite of what is expressed by our bunkum, stupid and self interested politicians. These bumkem, stupid and self interested politicians state that they do not

believe in Thaik-Sa. It has to be no, because they are destined to mislead the people when in search of a livelihood.

Continued:- မယ့်သစ္စာရည်၊ မေတ္တာမောင်ပါး၊ မှာလိုက်မည်ကား၊ မယ့်ဆောင်းပါးလည်း၊ ရေး၍ထားသည်၊ စကား ဖြစ်မည်၊ မေတ္တာဝေသည်၊ အဆွေလှမောင်၊ လှမ်းစာစောင်ကို၊ မှာမကား-ဘို့လေ။

Here May မယ် means Mrauk-U Nat Thamee. She states that on oath she has prepared a treaty of friendship မေတ္တာဝေသည် with the British which will be discussed စကားဖြစ်မည် She hands over her treaty of friendship on oath. This is the most peculiar part of Mrauk-U Nat Thamee Thaik. A celestial Being preparing a treaty of friendship with the British. We shall now have to go into the History of the past as related by my parents. On the British conquering Rakhapura in A.D. 1824, the British were informed that if they wish to remain for a long period in the country they would have to get be throthed to Mrauk-U Nat Thamee. The British agreed to the proposition. Mrauk-U Nat Thamee however did not agree to be bethrothed to a Foreigner but stated that the British would do well if they got bethrothed to her servant Mrah Thwum. the ceremony took place and hence the British looked after the image of Mrah Thwun. Hence Mrauk-U Nat Thamee informed the British that they could govern the country for 118 years. On completion of 118 years the British had to leave the country through Japanese occupation. We should now go into what is given in our ancient writings ကေရာမျက်စိ၊ နှစ်တရာကေ၊ ကမ္ဘာလုံးကို ခြင်္သေ့နု။

This means that if the British rule at Rakhapura for 100 years they will last for ever. There must be some calculations for the above statement. 1. All predictions state that Independent Rakhapura will be restored by the British on the appearance of Tagadaw King Sanda Thuria. The British must have some special moral qualities in order to be able to help Tagadaw when he becomes the Religeous Monarch or Sakra Min. Now this Tagadaw will become Zabudipa Min in a thousand years hence I would therefore not be surprised if the British will be the Nation to help the Zabudipa Min to become prominent in the same manner as they will give the Sakra Min help by their first recognition.

I would not be surprised if Mrauk-U Nat Thamee advises for the independent Rakhaing Kingdom to remain in the British Commonwealth of Nation. By that the Rakhaings will get all the economic aide from the commonwealth countries as well as protection from foreign invasions.

We can now see the difference of opinion held by Mrauk-U Nat Thamee and our Bunkum, ignorant and self interested politicians with respect to the British. After such a study of Thaik-Sa, it is time for us to prevent our Bunkum, ignorant and self intorested politicians from becoming prominent in the country, they will rum the country.

From Mrauk-U Nat Thamee Thaik we can made sure that the British (Thawma Rat King) and America (Kaythaya Parrot King) will defect communist Russia and China. Without the defect of the communist, what is stated in Mrauk-U Nat Thamee Thaik cannot take place. The greatest meritorious work that these two Nations will carry out in the future is giving all the help in the construction of the Temple for the Keeping of the Maha Muni Image. ထုတ်စေမေတွင်း၊ ကျီးမောင်နှံတဘက်တချက်ထား။

Continued:- အမောက်ကားကား၊ ပင်လယ်နားမှာ၊ ဓဋ္ဌရဋ္ဌ၊ နဂါးအမျိုးထိန်ထိန်ကြိုးသည်၊ တန်ခိုးအလွန်ထွန်းလိမ့် မည်။

This is describing U Nu born on a Saturday and living at Rangoon, near the sea. Being Prime Miniser, he is powerful. Hence we must infer that the opposition will not succeed in bringing him down. He will meet bad days only when there is war between the communist and anti communist and on there being a Chinese invasion.

Continued:- ဖြားလည်းပြည့်ပြည့်၊ ပုံးပုံပြည့်မှာ၊ လိပ်ကေပုလု၊ ငတောင်သူသည်၊ ပြင်ဖြူကိုသန်း၊ ညွှန်းပြွန်းပြွန်းနှင့်၊ ကျီးကန်းအစာခံလိမ့်မည်။

This is an event that will take place in Buddhist era 2500. It will be something secret. For this reason I took one day တရက်သော်လည်း as meaning Buddhist era 2501. and the 2nd day နှစ်ရက်သော်လည်း as meaning Buddhist era 2502.

Weethagron Thaik states as follows:-

ပါပအဆုံး၊ သောမကြားတွင်၊ လူများသေပျောက်၊ များလတ်၊ ရောဂန္ဓရ၊ သတ်ဂန္ဓရ၊ ဒုပ္ပိဂန္ဓရ၊ ဝိလုပန္ဓရ၊ ကပ်လေးပါးလည်း၊ မြိုင်လတ်၊ တွဲနွားခြေရာ၊ မြေကမ္ဘာတွင် ရှာမရလည်း ဖြစ်လတ်။

Pa-pah ends on 15th April 1958 and we get ot Thawma period on 16th April 1958. Hence I am of the opinion that the war between the communist and the anti communist will take place after April 1958. most probably about June, July 1958. This war between the communist and the anti communist must take place. Mrauk-U Nat Thamee is supporting this idea completely. If we take the 2nd day as mearning Buddhist era 2502 of 1958 to 1959, then the time agrees with that

given in weethagron Thaik. If there is no was between the communist and the anti communist, then Phaya Byadaik with reference to the appearance of Sakra Min would go wrong. The idea of the Rakhaings gaining Independence would go wrong. The main essentials of Mrauk-U Nat Thamee thaikwould go wrong. With reference to the problem Nga Let Roon wrote as follows:-

ကျားနှင့်ဝဋ်၊ တမုန်ဆန်ဆန်၊ ခိုက်ရန်လည်းများ၊ ရပ်တိုင်းကားတွင် ဖြစ်ကျင့် ဥပိတ် မချွတ်မှန်စွာ

The politicians who cannot see beyond their noses state that these will be no war and the ignorant masses believe these politicians. Phaya Byadaik however states that these will be great destruction in the world and that these will be an appearance of a Sakra Min to cure the evil systems of the world. The Thaik-Sas have never gono wrong but the only difficulty is to calculate time as given in Thaik-Sa. The Thaik-Sa is not wrong, but the man that calculates is wrong. Three comets have appeared this year, honce we can make sure of war. အင်ဠါ၊ အာကာသကိုလ၊ မြော်ဆကာ၊ ပညာရှိလျှင်ဖြင့်၊ ထင်ရာကို၊ မြင်တာနှင့် သိပါလိမ့်၊ ဘေးထိလုပြီ။

A person that studies has to make a reference to all the cancient writings in order to find out if his judgement of time is correct. The war has to take place in the 3rd dynasty of the AFPFL Government because Weethagron Thaik-staes:- သုံးဆယ်အပ၊ စည်မထွန်း၊ ဖြစ်လိမ့်မည်လည်း၊ အယွန်းယွန်း၊ we are to-day in the 3rd Dynasty.

I must state that I have made many errors with respect to time and I now find that it has been due to solving Datha. If this calculation of 1958 is correct, then Datha will mean after 10 years of Independence. Our mental development is not high enough to solve time.

Continued:- နှာခေါင်းထောင်ထောင်၊ စွယ်ငေါင်းငေါင်းနှင့်၊ ဆင်ပြောင်ရှေ့က ဆီးလိမ့်မည်၊ တောအောင်းခြင်သို့၊ ဟောက်လိမ့်မည်၊ ခြင်သို့ဟောက်လည်း မကြောက်နှင့် ဆင်ပြောင်ဟီးလည်း မညီးကဲ့၊ နဂါးကြိုးမလည်း မစိုးကဲ့၊ ဒေသစာရီ တာပသီသည်၊ ဇော်ဂျီတပည့်၊ တွေ့မယောင်ကဲ့၊ အောင်ကောင်း၏လေ၊ စွန်ရဲတတ်ခေါင်၊ တပြေကျွန်းမှာ၊ လွန်းသူမောင်ကာ၊ တောင်ကိုလက်ညှိုး၊ ရည်၍ထိုးသော်၊ လက်ညှိုးရွယ်ရာပေါက်လိမ့်မည်။

The elephant and the lion are living in the jungle and the dragon is trying to capture them. The writing states, take no notice of the three, the nuisance is only temporary. The final success is in the hands of the pupil of Zawgyee, the lion Prince who will be Sakra Min, follow him. From Mrauk-U Nat Thamee Thaik we learn that the Prince has Magical power and that is for being perfect in the precepts. We have to find out the meaning of တောင်ကိုလက်ညှိုးရည်၍ထိုးသော်၊ လက်ညှိုးရွယ်ရာ ပေါက်လိမ့်မည်။ The Prince will be accompanied by 4 men with great power. ပြဒါးသေသူ၊ လူစွမ်းကောင်း ၄-ယောက်၊ သံခမောက် ဆောင်း၊

- ၁။ တယောက်မှာ အသံကြီး၏၊ အာဏာတိက္ကမရှိ၏။
- ၂။ တယောက်ကား မြေကြောရွတ်တတ်၏။
- ၃။ တယောက်ကား တပြည်လုံးကို ဝအောင်ကျွေးနိုင်၏။
- ၄။ တယောက်ကားအရပ်လေးမျက်နှာမှာ လာသမျှ ရန်ကိုနှိမ်နင်းနိုင်၏။

From the study of Buddhism, we shall find that man can have these qualities when he is perfect in the precepts.

Continued:- တရံတထူး၊ နှမဲ့ထံမှ၊ မရောက်ဘူးသည်၊ ရွယ်လုပ်နန်းတန် ကြက်ကျော်တွန်သည်၊ သန်းယံညဉ့်မှာ၊ ရွံ့ဆင်ဆောင်သည်၊ ခေါင်စကြယ် - မိန်းမဆောင်ဝယ်၊ ဆယ်တောင်လုံးကို ဝင်းလို့ပြောင်ကေ၊ ဒါဖြူဝင်လစ် မောင်တော်ရောက်ကေ၊ တောရောက်ကြေညိုပျောက်မည်ကားကိုးလေ။

We have next to find out the leader that is born on Wednesday and at the sametime shone amongst the women folk. Tha-Ra-Taing Nya leader was born on a Wednesday and he became very bright amengst the women, because at his request, the women of Mawli, Lanmadaw and Baukthizu garlanded him on being successful at the elections. The point that needs consideration is, how did Mrauk-U Nat Thamee know the temperament of the man. Now Mrauk-U Nat Thamee states that this person has never been to me. This means that Ra-Taing-Nya will not succeed in their ambitions of governing the country ရွယ်လုပ်နန်းတန် The Autonomy of the Ra-Taing Nya contains nothing သန်းယံညဉ့်မှာ it is being led by an elephant made of clay. since the elephant is

made of clay. it became soft in the August sessions of 1957. When U Nu declared that he will not give the Autonomy asked by Ra-Taing Nya. Mrauk-U Nat Thamee states that respect for the elephant made of clay will be lost on the entry of Dah Pru and on the arrival of Maungdaw, the Lion Prince. This Autonomy of the Ra-Taing Nya is only for the benefit of those that get elected ခေါင်စကြယ်ဝ and not for the benefit of the country. Mrauk-U Nat Thamee is trying inform us as to what will lead to the Independence of the country and we can see from the Thaik as to How politely they are expressing to the British ကြီးခါဆရာ၊ ငယ်ခါခင်ပွန်း

As Lawyers, the Ra-Taing Nya Leaders full well know that Autonomy cannot be had in accordance with the constitution. They are telling deliberate lies to the people, when they state that Autonomy is sure if they are given the votes. We cannot build up our country with liars. There is great underlying meaning to နှမဲထံမှ-မရောက်ဘူးသည်။ ရွယ်လူဝန်းတန် Autonomy means perpetual bondage under the Burmese, this is what the ignorant public have not yet realised.

King Narapadi left writings in the country in order to inform the future generation as to when the Independence that was lost will be revived again by King Sanda Thuria in his rebirth. Weethagron Thaik informs us that the restoration of the lost Kingdom will take place when Thukra Min crowns the Lion Prince as King. The restoration will take place in the 3rd Dynasty of the AFPFL Government. Not Thamu Thaik states restoration is sure when the Dragon introduces a double Waso in a wrong year. Rathi Thaik, Phaya Thaik, Pugan Thaik, Nga Hman Gan Thaik, Bhame Thaik states that the arrival of the Religious Monarch is sure. What are the Ra-Taing Nya stating that Autonomy or the perpetual bondage of the Rakhaings is sure. Can we sell our birth right just because a few Ra-Taing Nya will earn 300-a month if they got elected as M.P. It is therefore not surprising so find in Mrauk-U Nat Thamee Thaik. ကြွတ်ကျော်တွန်သည်။

I am not against U Nu or Union of Burma Government, but we should be prepared for the great destruction that will take place when there is war between the Tiger and the Galon. The Japanese invasion came as a surprise because no one studies Thaik-Sa during the peaceful timesw of the British rule. To-day, the whole, world is in turmoil and hence we should study Thaik-sa to find out the experiences that we shall go through.

Continued:- အရှေ့မှာလဲ-လောင်းတစင်း၊ အနောက်မှာလဲ လောင်းတစင်း၊ လောင်းသမား-ပိန်မောင်-ယာစောင် ထက်က-မိုယန်းကြိုးယောင်။ To the East of Rakhapura, there is Burma, one one boat.

To the West of Rakhapura, there is Parkistan, Magyebun, one boat.

Now writings state that boat have thin thighs. လောင်းသမား၊ ပိန်မောင် We have to find out the meaning bya reference to other Thaik-Sa. Nat Thamee Thaik states as follows:- နဂါးအရကြိုးလတ်၊ နဂါးမရ၊ တံခိုးကြီးစွာ၊ ခြင်္သေ့သာလျှင် ရလိမ့်မည် The dragon has not full control of the country on account of the rebels. The rebellion is so vast that the Dragon cannot pay any special attention to the rebellion at Rakhapura. This would be described as ပိန်မောင်အနောက်က၊ ထိန်တတ်သည်၊ ဝမ်းနက်နက်၊ စွန်နားကြီးသွတ်တူပြီဖြစ်၍ အညီယုံလတ်။

The Chittagon-ean from the West is however trying to obtain the country by peaceful penetration. This peaceful penetration with ulterior motive is compared to the movement of white clouds. The Chittagonean will however free back to his own country when they hear of the Chinese invasion in the same manner as the Indians fled to their country during Japanese invasion. Here the Kite စွန်နားကြီး represents the Chinese. Weethagron Thaik states as follows:- မယူတရိုး၊ သိမ်းမထိုးလည်း များလတ်၊ မယူစေဝင်- သာရွှင်ပွင့်လန်း ဖြစ်လတ်။

We have seen the Mahomedans destroying all the Kyaungs and Pagodars at Mayu and at the sametime driving away all the Rakhaing villagers. This has to happen. The restoration of the Kyaungs and villages will be made by the Lion Prince when he becomes Kings. For the present Mayu is a temporary loss. By not being diplomatic with the AFPFL Government the Mahomedans that support the AFPFL Government has

privileges of settlement in as certain area. The Rakhaings at Akyab are not following the advise given in Thaik-Sa လိမ်မာဘယ်မျက်နှာကို ပျင်နိုင်စေ။ by not being diplomatic. Some come and ask me as to what will happen with regard to the Kala problem, but I have remained silent. It is useless advising people for they will demonstrate as instructed by their ignorant leaders.

Continued:- ခမောင်းပွင့်နှင့် ဒန်းပွင့်ဝိဝိ၊ ခိုင်ရှိန္ဒမလက်တန်ကောင်းကေယိုးချောင်းက This is giving the month when war will take place, when the Khamaung and the Dan are in full bloom, in the month of June July. When war takes place Yoh Chaung will become very important.

Continued:- သပြေသီးလေ-ပန်းဟင်းလေ-အချိန်တန်-ကြာခံအိမ်ပါးဟတ်လတ်တေ၊ ပရစ်ပျင်ပျင်-ဆူးကိုထွင်- စည်ပင်လာဘို့- ယိုးချောင်းထဲ မြို့တမြို့၊ ကျီးရှေ့နှစ်ကောင်၊ မြိုင်မှာလှောင်၊ တကောင်မြည်က- မြိုင်ထဲက သက္ကလပ်ကေ-အကျီကြာပန်းရှိ-မြေရှိချမ်းသာ-ကန်ပေါင်ရင်းမှာ ရေခပ်လာ၊ ဒန်းသီးဆွတ်ခ၊ ကန်ပေါင်က- စီးလက်ကောက်ဝယ်ခ- စီးတန်းကမာလိုက်သူက ရမ်းချောင်းက

On there being peace, Thapruthi (Burmese) Pinhum (Bungalee) will arrive at the place where Kra Zan (Mrauk-U Nat Thamee) is living. This will most probably be for settling the boundary of Rakhapura. We know that the boundary to the South extends up to the Bassein River by the Yandabo treaty, but we do not know how far the boundary extends west of the Naff river. This is known to the British, hence the writing states တကောင်မြည်က မြိုင်ထဲက for the British will do the talking and serve as the umpire.

Here Kra-ban- rhee would represent the British Queen. She is beautiful and at the sametime very stylish ကြာပန်းရှိ Mrah Rhee, Khaing Rhee, would represent the same person.

The Bangle in Rakhaing Thaik Sas as well as history represents coronation of the King. Hence Kra-ban Rhee who wears wollen clothes သက္ကလပ်ကေအကျီကြာပန်းရှိ will make all the preparations of the Lion Prince who will be the Religeous Monarch.

ကြာပန်းရှိ As beautifulas a lotus flower.

We know from Weethagron Thaik, that Thukra-Min will carry out the first coronation; but that is by the Nats only. Recognition by the Nats.

We Rakhaings have not the means of carrying out the coronation hence Mrauk-U Nat Thamee states that it will be carried out be Kra-ban-Rhee.

To-day the people are instructed to workship Mrah Wah မြဝါကိုပေးစားပါယင့် Mrah Wah by committing suicide is in the Realm of Punishment. Hence some of the Akyab people are worshipping the devil. Mrah Wah is going help in the attainment of Autonomy.

I can now understand the meaning ပြင်ဖြူကိုလန်း People of Akyab are left out. Phaya Byadaik states. ရှေ့နေခြေချင်းခတ်လတ်မည်၊ စာကိုင်ကျွန်းတွင် များလတ်မည်၊ ရှေ့နေစာကိုင် -မြို့ကိုမြို့တွက်-ထိုသူလှုပ်ကို ပါယ်လိမ့်မည်။ အမတ်မဟုတ် သူငယ်နှုတ်။

Seeking for popularity and demonstration cannot build up a country. These take place during Pa-pah period. There will however be a change when we get the Thawma period.

Continued:- မဆိုးမချင်ပေါင်၊ ခုနှစ်တောင်၊ ကျီးလျှင်တကျိုး၊ မကျီးလျှင်၊ မိုမ်းကိုထိုး။ A reference will have to be made to Phaya Byadaik in order to understand as to why the figure 7 has been used. အဘမုဆိုးဘို့၊ နောင်တော်ကြီး၊ ဆင်ဖြူရှင်၊ စိုင့်ကုံခါ-ခမောင်၊ ကျားကြီး၊ ပါပမင်းအနွယ်အဆက်အလုံးပြတ်၊ မုဆိုးသူညကပ် The 7th will be Sakra Min. He does not rule form Burma but becomes King at Waythali.

The palm leaf manuscript lent to me by U Ba Zan is a very valuable one, for it describes the immoral period that will take place in the country in the future. After the completion of the casting of the Maha Muni Image, Gautama Buddha was describing to Ananda the periods in which his teaching would get lost at Rakhapura.

1. The destruction of Waythali will take place after the King's visit to Thundwe and on his getting drowned in the Bay of Bengal. This refers to King Sula Sandara who visited Thundwe and was drowned at Cape Negrais on the return journey. It is therefore not surprising for the Astrologers to advise the King not to make the journey to Thundwe as he would not return. The Astrologers of Sula Sandara must have consulted Phaya Byadaik and hence informed the King as to what would take place. An immoral period started after the death of Sula Sandara as described in Phaya Byadaik and this led to the downfall and destruction of Waythali.

2. The next problem is the founding of Maruk U and as to how Mrauk U will meet destruction through immorality in the same manner as Waythali.

3. We are going through the same immoral period that led to the destruction of Waythali and Mrauk U and the salvation for the better is dependent on the appearance of a **King born on a Monday described as a Tiger. This is wrong, it should be a king born on a Tuesday** described as a Lion.

From the writings, we have now to find out the meaning of Gautama Buddha's statement, that his teachings would get lost. သာသနာတော် ကွယ်လွန်!

-မုဒိန်း-တန္တ-မတရားလူများအကျင့် ဖောက်လတ်မည်။

-ရဟန်းကားလူ၊ လူကားရဟန်း၊ ဘီလူးရှင်ကား စုံလည်းကျင့်လတ်မည်။

When Theft, Dacoity, Murder is prevalent in the country, it means that the people of the country do not observe the 5 Precepts as prescribed by Gautama Buddha. Gautama Buddha advises people not to kill, steal, commit adultery, take intoxicants, or lie, but when none of these are observed by the people of the country, it means that his teachings are lost.

A Rahan is like man when he does not control or eliminate the **six organs of sense**. A person becomes a Rahan in order to eliminate the six organs of **sense**, but when a Rahan does not eliminate his six organs of sense he is like a layman. The Layman talks about Wepathana not realising that it consists of the elimination of self, and self can only be eliminated when the man has eliminated the six organs of self. This is the meaning of layman turning Rahan. Piety is not obtained through talk but by observances. The cure as given in Thaik Sa:-

- မှတ်လင့်ကုံလော၊ ဪြော်လူများတို့၊ ထိုမင်းသားကို တွေ့လိုမှုကား၊
- ပဉ္စသီလည်း-အညီသတင်း မြဲပါစေ-အလှူဝတ်ကို မပြတ်ရက်
- ရှေ့မြဲပါစေ။

The immoral period is described by Gautama Buddha as follows:-

- အာနံဒါ-ဤပြည်မွဲကား-ဖောက်ပြန်ကျင့်မှား၊ မတရားသည်လူ-အလိုများလတ္တန်၊ အင်းကျီလတ်တို-လူပျိုကျီးစားများလတ္တန်၊ မိမ္မမတရား-လင်မျှောင်ထားသည်များလတ်မည်၊ ရဟန်းမပီ-အလဇ္ဇီလည်းများလတ်မည်၊ သင်္ဃိမ်းကြီးနှင့် သားကိုထုပ်ပိုးလွယ်လတ်မည်၊ ရဟန်းယောင်ယောင်၊ ကျောင်းတဆောင်နှင့်၊ မင်းခေါင် ဆရာခံလတ်မည်၊ အမတ်မဟုတ်-သူငယ်နှုတ်လည်း များလတ်မည်၊ ရှေ့နေခြေချင်း ခတ်လတ်မည်၊ စာကိုင်ကျွန်းတွင် များလတ်မည်၊ မင်းစေတမာန်-မင်းသံအိမ်တိုင်းလာလတ်မည်၊ ကိုတော်ရံပေါင်းသင့်၊ ကိုသောင်းလည်း-ထောင်းထောင်းပြည်ကို ဖျက်လတ်မည်၊ မိစ္ဆာမှော်မှား-ကုလားလူဆိုးထွန်းလတ်မည်။

မရမာသည်-မသာပြည်လုံး ရှိလတ်မည်၊
 မုသားပြည်လုံး သုံးလတ်မည်၊
 ခိုးသူမွန်းမျှထလတ်မည်-ရေလဲကြီးစွာ လာလတ်မည်၊
 ပြည်တပြည်ကို-မင်းများအမည်ခံလတ်မည်၊
 တနာပြိုက်တိုင် စိုက်လတ်မည်၊
 အရက်-အုံးရေ-ရေနှယ်လည်း- သုံးလတ်မည်၊
 သူအသက်ကို-ရက်ရက်နေ့တိုင်း- စားလတ်မည်၊
 ရဟန်မမှန်-သိက္ခာပြုလည်း-များလတ်မည်၊ သင်ပိုင်းဆိုးလတ်မည်၊
 ပြည်သူပြည်သား-မတရားသည် လူချင်းချင်း-သတ်လိမ့်မည်၊
 ထိုသောအခါ-တောင်ဝိုင်သား-ပလဲမင်းမူလတန်၊ (ပလဲ ၅ နှစ်)
 ရခိုင်တိမ်ပျောက်၊ ပလဲပေါက်၍- မှောက်၍ပြည်ကို ထုလတ္တန်၊
 ပြည်လည်းမသာ-မိုမ်းမရွာ၍ ငတ်လတ္တန်၊
 လူရိုးတောင်နှယ်ပုံလတ္တန်၊ ဓားမိုးလှဲမိုးရွာလတ္တန်၊
 ယောက်ကျားဦးရာဇ်-မိမ္မနှမ်းတတင်း ဖြစ်လတ္တန်။

When Men, Women, Young Men, Political Leaders, Rahans are corrupt and immoral, the country must meet destruction. We have already experienced it, in accordance with Phaya Byadaik a Waythali, Mrauk U and to-day. It is again peculiar to find that it happens when Palay is present. This shows that the Rakhaings have not original mind, they are keen on following the Palay. Gambling in marriages, gambling in funerals, gambling in shunpru, Phongyis giving sermons in a singsong way have been copied from the Palay. Phongyis looking at Pwes, Bioscopes and roaming about the streets, making purchases, have been copied from the Palay. Today a Phongyi likes to appear swanks with specs and gold teeth. Today we have Politicians and young men that are keen on following the Palay although they state that they are not fond of the Palay.

- ပလဲမင်းမူ- မီးနေပူ-ပြည်သူကွဲကွဲ-ကွဲလတ္တန်။

People do not realise that when actions and statements do not agree, it amounts to lies. For today the salvation for the better is dependent on the appearance of King Sanda Thuria, in his rebirth as the Religious Monarch. When he becomes King, the following will take place in accordance with Phaya Byadaik:-

အရေးရဟန်း၊ တက်ကတွန်းကို- ပါယ်ရှားလတ်မည်၊
 လူသမာကို ရှာလတ်မည်၊ မင်းနံကားခြင်္သေ့တည်း၊ ပညာလည်း အလွန်ကြီးလှ၏။
 မသင့်သင့်သမျှ ပါယ်လိမ့်မည်၊
 ပညာကြီးလင့်၊ နောက်မှတင်-ဖိုဝင်နောက်ကြည့်လတ်မည်၊
 အမတ်သူငုတိ-ကို ပါယ်လိမ့်မည်၊
 သိက္ခာမမှ၊ ရဟန်းပြုကို ပါယ်လိမ့်မည်။
 ရှေ့နေ၊ စာကိုဝ်၊ မြို့ကိုဝ်၊ မြို့ကွတ်၊ ထိုသူလှုပ်ကို ပါယ်လိမ့်မည်၊
 မဂ်ဖိုလူ-ချမ်းသာအရိယာနှင့် သမာလူကို သုံးလိမ့်မည်၊
 ထိုသောအခါ ရခိုင်သာမည် မလွဲတည်း။

The cause of turmoil in the country is due to immoral political leaders, followed by Men, Women, Young Men, Children and Rahans. It is therefore necessary to get rid of those immoral people in order to establish peace and prosperity. Peace and prosperity can only be established by wise men with character and phongyis that try to eliminate the six organs of sense. A phongyi that does not persevere to reduce and eliminate the six organs of sense is only a layman in the garb of the yellow robe. We find today that phongyis in order to become important support the bluffing politicians.

Kodaw Hmaing cannot bring about peace in the country because he is a Stalin Prize

winner and by receiving the reward of 1 Lakh becomes the tool of the Communist. The Rakhaing politicians, who are ignorant of history, who are ignorant of thaik sa, who are Phaya Byadaik but who are always seeking for popularity for self- advancement, do not realise that the problems of Rakhapura cannot be solved by the Palay. The cause of the turmoils in the country has been due to the pupils of Kodaw Hmaing that govern and the pupils of Kodaw Hmaing that rebel. On a stury of Phaya Byadaik, we must also note tha5t the recnetion of Kodaw Hmaing it also joined by Rahans that do not abide by the teachings of Gautama Buddha. Peace is wanted and hence I pointed out that peace is obtained if the Rakhaings abide by the 5 Precepts. When the Rakhaings abide by the 5 Precepts, murder, theft, dacoity, rape, intoxicants and lies are eliminated.

Turmoils in a country is caused through immorality and the cure for it is the estabishment of morality. This formation of morality can only be formed by a strong government with large moral follows and Pyays Byadaik stgates as to who will be able to establish that moral Government. Politicians that are in earch of popularity in order to receive votes do not realise that immorality cannot bring about unity amongst the people. They state that they are working for unity but this unity cannot be brought about by wrong propaganda for self-advancement, which amounts to lies and leads to theft and murder through the use of intoxicants. Such politicians are termed Nga Nook in Phaya Byadaik. Such politicians utilise those that are not Rahans but Tukahtwan as given in the predictions.

I did not realise the great importance of Kyauk Roe, on being under the impression that it was written by learned men that sutdied Thaik Sa. On receiving the palm leaf manuscript lent by U Ba Zan, I now realise that what is contained in Kyauk Roe is from Phaya Byadaik. When it is Phaya Byadaik, we can confirm the wrong lives led by the Rahans in this period of turmoil caused through immorality. The phongyis of Akyab belonging to the Sangha Samuggee were very annoyed when the pamphlet stating that there was no benefit to the people was published. In fact phongyis taking part in politics led to the downfall of Mrauk U for it led to greater immorality because the phongyis could not bring about morality. It is the duty of every phongyi ot exert his level best to establish morality amongst the people: but when the phongyi becomes the tool of the polifician, the phongyi becomes a Tukahtwan or an Alazee.

A knowledge of Buddhism is necessary to understand the problems of the Rahans as given in Phaya Byadaik. For example:-

- ရဟန်းယောင်ယောင်၊ ကျောင်းတဆောင်နှင့်၊ မင်းခေါင်ဆရာခံလတ်မည်၊
- ရဟန်းမမှုံ၊ သိက္ခာပြုလည်း များလတ်မည်၊
- အရေးရဟန်း၊ တက်ကတွန်းကို ပါယ်ရှားလိမ့်မည်၊
- ရဟန်းတလူ-လူက ရဟန်း။

A phongyi that does not lead a life as prescribed in the Vinnaya Text is not a phongyi. The Vinnya was prescribed by Gautama Buddha in order that the phongyis may lead a holy life. When a man becomes a phongyi, he must undertake to control his Six organs of Sense and finally. eliminate them. Nirvana is attained when the Six Organs of Sense has been entirely eliminated. A phongyi that does not control his Six Organs of Sense but develops it by having an increase of wants or sensations is like a layman. The teaching that Nirvana is attained through charity is wrong,

အတုအပ-လှူတန်းကြသည်၊ မိမ္မယောကျ်ား-တရားမမှုံ-နာလတ္တန်၊ စားပွေးကိုမြင်-လူရှင်နှစ်ချပ်၊ ကျစ်၍ စည်းလဲ တောလိမ့်မည်။

ဇနာမညူဇဟာကိုန်း၊

စက်ဆုတ်ဘွယ်အကယ် ဟင်း၊ ခရမ်းသီးနှင့် ဘူးသီးစားသော်၊ အနာရင်း။
အချိန်မသိ မဝစား၊ ခရီးမသိ အရောက်လား၊ ဦးနှင့်ပဲ့သည် အခြင်ဆီလည်း ခရီးမှား။
ကောက်လီကောက်လောက်၊ ငဟောက်တွင်း။ လင်သူငယ်အမယ် ဇာမာရစီဘို့။ ပွဲပြည့်ဆံတင် ငါ့ယောင်လင်ကို၊
အသျှင်ဇာမာရစီဘို့။ ဖူးကားသစ်ဝင်၊ ဆင်ကားဖိလာ၊ မရမာကို ပယ်ကာပယ်ကာထားလတ္တံ့။
ခြင်သေ့အမြီး၊ ဂဠုန်ကြီးကား၊ နှုတ်သီးကောက်သည်ဖြစ်လတ္တံ့။

ပြဿဒ်သိန်ကျောင်းသို့က်၊

ဟယ်လူများတို့၊ ၈ ခုထက်တွင် ဝါလဇီမာလသီတင်းကျွတ်သည်လစနေ၊ ပြည်သူထိတ်မှန်းရဟန်းမယွင်း၊
လူခပင်းတို့၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ထမင်းဆွမ်းကို စားလတ္တံ့။ ဝတ်စားသန့်စင်၊ လူမင်မြင်လည်း၊
ဝမ်းရွှင်နှလုံးရှိလတ္တံ့။ ဤသို့ဆိုထား၊ ငါ့စကားကို၊ ထင်ရှားမပြတ် ကျင့်ပေတတ်က၊ မချွတ်စင်စစ် ဧကန်ဖြစ်အံ့။

ဗျာဒိသို့က်မှ၊

- ၁။ အိုးပျိုင်းကြီး ခရီးအလယ်တွင်လတ္တံ့။
- ၂။ ယောက်ျား ငဆွေတရုပ်ပြည်ကို မွေ့လတ္တံ့။
- ၃။ တရုပ်ကိုပိုင်နိုင်လတ္တံ့။
- ၄။ ထမ်းညက်မြူသုတ်၊ သလူထုတ်၊ တရုပ်ပြည်ဆိုးပူလိမ့်မည်။
- ၅။ တောကြိုတောင်ကြားပုံးလတ္တံ့။
- ၆။ လိုက်၍သစ်ကျားစားလတ္တံ့။
- ၇။ ဂ-ခုကာ-၉-ခုတိုင်အောင် မတရားသည် လူများဖြည်းဖြည်းစင်လတ္တံ့။
- ၈။ သီလလည်းခံ၊ ရဟန်းမှန်လည်း၊ ဆွမ်းပန်းအလိုတော်လတ္တံ့။
- ၉။ မြစ်ဆိပ်ကမ်းနား၊ နေသူများလည်း၊ ဘိုးခေါင်တောင်စည် လျှောက်လတ္တံ့။
- ၁၀။ အကြည်အညာမလားသာသည် ဗိုလ်ပါခြေချင်းထပ်လတ္တံ့။
- ၁၁။ သူမင်းငါမင်းအချင်းချင်းလည်း သတ်လတ္တံ့။
- ၁၂။ မင်းမျိုးမင်းနွယ်အသွယ်သွယ်လည်း ကွယ်ဝှက်ပုံးအောင်း နေလတ္တံ့။
- ၁၃။ ရွှေ-ငွေ-စပါးကျီပြည့်ထားပြီး အများတကာ သူ့ဥစ္စာလျှင်ဖြစ်လတ္တံ့။
- ၁၄။ မျိုးစေ့ ရိက္ခာဆံမပါ၊ တောမှာသင်းတို့တော်လတ္တံ့။
- ၁၅။ ဒဿစစ်စစ်ဆန်းသည်နှစ်မှာ၊ တော၌မြိုင်ကောင်း၊
တောင်ခြေအောင်းသည်၊ အပေါင်းလူတို့ ပေါ်လတ္တံ့။
